



SERXXWEBÜN

JI SERXXWEBÜN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 8 / Sayı 92 / Ağustos 1989 / 3.-DM

5. YILDÖNÜMÜNDE

15 Ağustos zafer ruhu Kürdistan'ı sardı

❑ Hakkari şehir merkezini basan ARGK gerillaları, Biçer mahallesini kuşatarak polis lojmanlarına saldırı düzenlediler.
❑ Adıyaman'ın Kayatepe köyünde ARGK gerillaları ile sömürgeci ordu güçleri arasında çıkan çatışmada 1 jandarma astsubayı, 10 er ve

1 köy korucusu ölüme cezalandırıldı.
❑ Dikbiyık ve Atabînin köylerinden 39 genç Kurtuluş Ordusuna asker alındı.
❑ 15 Ağustos akşamı, ARGK gerillaları Eğil kölünden saldırıya geçerek Şırnak'ı denetim altına aldılar.

❑ ARGK, son ay içinde Van'ın Bahçesaray ilçesini 5 kez bastı.
❑ Bingöl-Adaklı ilçesinin Aktaş köyünde 4 han ölüme cezalandırıldı.
❑ Son bir ay içinde 200'ü aşkın köy korucusu silahlarını sömürgecilere teslim etti.

15 Ağustos 1984'te Eruh ve Semdinli'de gerçekleştirilen başkurları yeni bir döneme girilen ulusal kurtuluş savaşımızın 5. Yıldönümünü geride bıraktığımız bugün Kürdistan tüm dikkatlerin üzerinde yoğunlaştığı bir konumu yaşamaya devam ediyor. Sömürgeci Türk devletinin tüm yetkilileri

ve basınıyla aylardır dillerinden düşürmedikleri "son darbe"nin de çözümlüzlükten başka bir şey olmadığını her geçen gün daha da açığa çıkıyor. Aylardır başta Cudi Dağı olmak üzere Botan alanında yoğun güç aktarımı ve operasyonlar sürdüğü halde, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesinin önü-

ne geçilemiyor. Türk sömürgecilerinin resmi ordusunun önemli bir kısmının yanı sıra, özel eğitim görmüş jandarma ve polis birliklerini de zirhli araçların eşliğinde Kürdistan'a yayarak geliştirdiği operasyonlar tam bir fıyaskoya sonuclandı. Gerilla güçlerimiz bu süreçte de güçlerini önemli oranda koruduk-

ları gibi, Botan alanının yanı sıra Kürdistan'ın Kuzey, Doğu ve Batı alanlarında da yaygın bir eylemlilik içine giriyor. Sömürgeci ıssal güçlerine her gün dört bir yanda darbe üstüne darbe indiriliyor. Ulusal kurtuluş güçlerimiz ellerindeki mevzileri koruyup denetliyor, Şerhad, Van, Adıyaman gibi

alanlarda yeni mevzileri kazanıyor.

15 Ağustos Atılımının Yıldönümü yaklaşıtkça sömürgeçlerdeki korku ve telaş da had safhaya vardı. Kırılalanda ki yaygın eylemliliğin yanı sıra şehirlerde de eylemlerin gelişmesi sömürgecileri yoğun tedbir almaya itti. Yıldönümü

Devamı 2. sayfta



Direnş kazandı, Savaş esirlerinin 61 isteği kabul edildi. Mazlumlara, Kemallerin, Hayrilerin bayrağı yükseklerde dalgalanıyor

İnsan olmak; bağımsızlığa, özgürlüğe gönül vermek; her şeyini ülkesine ve halkına adanmak; her türlü düşkünlüğe, soysuzluğa ve alçağıla karşı direniş bayrağını yükseltmek, bütün bu değerlerin ölüme gitmek; ölüme yaşamı yaramak, onurluca yaşamayı bilmek; Partinin her şeyi için diyalim... Mart'ta Kawa'laşmak, Mayıs'ta karargâhı yaran dört pıra olmak, Eylül'de halkın üzerine çıkan karargâhı son vermek, Ocak'ta yeni yıla yeni müjdelere, ışıktır saçmak ve Şubat'ta Ekim'de, Kasım'da, Ağustos'ta gerillanın içerdeki sesi, yüreği ve beyni olmak. Bağımsızlığa ve özgürlüğe doğru büyük bir hızla esen devrim fırtınasının temeline imza atmak... Fırtınanın bitmeye nefesi olmak...

10 yıldır, insanlığın ender tank olduğu vahşet ortamında boyun

egmeden, onurluca yaşayan PKK'li savaş esirleri için söylemesi gerekenlerden aklımıza ilk gelen cümleler bunlar... Kuşkusuz söylebilecek çok şeyler var. Ulusal kurtuluş savaşımızın görkemli zaferler kazandığı bir dönemde, direniş bayrağının cezaevlerinde de yükseltilmesi, mücadelemize taze kan aşıladığı gibi, savaş esirlerinin onurlu ve insanca yaşamı tutkularının da bir kanıtıdır.

Devamı 6. sayfta

Ceyhan Cezaevinden Mustafa KARASU yoldaşın, bir provokatörün kendisine gönderdiği mektuba verdiği cevap:

"Şehitlerimiz ve Parti tarihimizin bize öğrettiği miraslardan biri de Apoc olmanın gururunu yaşamaktır..."

Sayın Aras, 1989 yılının başlarında göndermiş olduğunuz, kareli kağıda yazılmış bir daktilo sayfası tutan mektubunuzu aldım. Yazdığınız konularda yeni bir şey olmadığımı, bir, duygulara hitap eden bir üslupla kaleme alınmıştı. Mektubunuzda dölyöş Abdullah arkadaşaya yönelik olduğunı yeni bir tarafı olamazdı. Cezaevine düşmeden önce de, sonra da Abdullah arkadaşaya yönelik birçok şeyler söylemişim. Bizden kopan, teorileşen kitlelere, Kürt reformist milliyetçi gruplar ve sosyal-soviet kesimler arka daşı yıpratma gayesi taşıyan karalamalar, dedikoduları yer yer ortaya atılır. Bu tür öznell, bilinci yavaşlatan canlı tanklar, bu tür saldırılar her zaman bir hesabı olmuştur. 12 Eylül'den sonra cezaevine estirilen terör ve vahşet döneminde cezaevi yetkililerinden, savcılardan ve kolordü komutanına dek "Önderliğimiz bşyöler, böyöler, sizleri harıyor, kendisi safahat içinde hacıyör" biçiminde sözleri de sık sık duyduk. Bunlar bu sözleri söyleyen kaynakları da yuvarladı sözünü ettiğimiz çevrelerin binlerce propagandaları olmuştur. 1984'ten sonra

Devamı 15. sayfta

Şanlı 15 Ağustos Atılımının 5. yıldönümü tüm halkımıza kutlu olsun!

Silahlı ulusal kurtuluş mücadelemizde yeni bir döneme başlatan 15 Ağustos Atılımı yeni bir yıldönümüne girdi. 5. yıldönümüne ulaşan 15 Ağustos Atılımı 6. yıla büyük gelişmeler ortamında giriş yapmış bulunuyor.

Şanlı 15 Ağustos saldırı ve direniş ruhunu, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde yeni bir çağ ve umut safağı açtığı, günümüzde varılan savaş mevzilerini daha apektan görülmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelemizi bugünlere getiren 15 Ağustos Atılımı, sömürgeci-faşist egemenliğin Kürdistan'da alabildiğine azgın terör estirdiği, umutsuzluk tohumlarını karış karış ektiği bir dönemde, bir şimşek gibi çakarak, karargâhı parçalayan bir güneş oldu. Bu Atılım Kürdistan halkının tarihinde yeni bir sayfa açarak, Kürdün ve Kürdistan'ın ölümlerini parçaladı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni safaklar açan 15 Ağustos Atılımından bu yana, ulusal kurtuluş güçlerimiz silahları susmayarak bugünkü yaygın savaş düzeyini yarattı. Türk egemenliğinin günlük-sayık ömrü bittirdi. 15 Ağustos Atılımımız gelişip güçlenerek her geçen gün yeni mevziler kazanarak hiçbir kısıda hiçbir göçle bastırılmayacağı gösterdi. Geçici ömrü bittiren 15 Ağustos Atılımı, 6. yılının öngöründüğü sömürgeci egemenliğin özel savaşını yarı bir ederek, ona ömür bilecek düzeye ulaştı.

Evet, bırakalım bastırılmasını, hızı bile yavaşlatılmayan 15 Ağustos saldırı ve direniş ruhu, büyük önderimizden M. Hayri DURMUŞ yoldaşın "Kürdistan Vietnamlaşsın" öngörüsünü, Kürdistan'ı Vietnamlaştıracak gerçek haline getirdi.

Yeni bir yıldönümü, Türk sömürgeciliğinin özel savaşının kesin iflası ve özgür bir parça vatan toprağı yaratma hedefimizin aile tutulur somut gelişmeler yaratması ortamında ulaştığımız 5. Ağustos Atılımının zafer ruhu dün olduğu gibi bugün de yolumuza aydınlatmakta, geleceğe emin adımlarla yürümemizi kolaylaştırmaktadır.

15 Ağustos Şanlı Atılımının yarattığı büyük gelişmeler ortamında ulaştığımız 6. mücadele yılı, özgür vatan toprağına kucağımıza bir yıl haline getirme azmimizin bugün her zamankinden daha fazla canlı, zaferimiz daha da yakındır.

5. yıldönümünde şanlı 15 Ağustos zaferimiz bir kez daha coşkuya kulluyor; halkımızın, Atılımımızın yeni yıldönümlerini özgür vatan topraklarında karşılayacağına olan inanç ve karallığımızı haykırıyor.

—Bir kez daha selam olsun 15 Ağustos'un zaferine doğru hızla ilerleyen saldırı ruhuna!

Ali Haydar KAYTAN:

"BİZ TARİHE KARŞI SORUMLUYUZ, MAHKEMEYE DEĞİL"

Bu mektubumda kısaca hukuk ve adalet kavramlarına ilişkin görüşlerimi özetlemeye çalışacağım. Sınıfsal içerikten yoksun, soyut bir hukuk ve adalet anlayışının olmaması ve politikla ile doğrudan bağlantısı, beni böyle bir değerlendirmeye yapmak zorunda bırakmaktadır. Bu konuda görüşlerim aynı zamanda yargılanacağımız mahkemeye yönelik bakış açımı da ortaya koyacaktır.

Bütün bilimsel çalışma dalları içinde en gerici olanı, kanımca bir türlü bilim düzeyine yükselmemiş hukuk anlayışıdır. Tanımın bir politika ve bilim adamı, dünyanın en gerici adamlarının hukukçular oldukları söylenmiştir. Bu belirlenmedeki gerçek payının çok yüksek olduğu inancındayım. Doğada ve toplumda her şey sürekli bir gelişme ve değişim halindeyken, bunları gözönünde tutmadan kurulu düzen olduğu gibi savunmak, gerçekte sirtını yasa kitaplarına dayayarak gelişmenin yolunu tıkamaya çalışmaktan başka bir şey değildir. Bunun da ötesinde, hukuk ve adalet kavramı altında çikilgizli düzeye vardırılan sömürgeci uygulamalara tank olmak ezilen bir halkın biryeli olarak, bizzat kendi pratiğinde karşılaştığımız gerçekler, bu inancımı daha da pekiştirmektedir.

Devamı 20. sayfta

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın "15. Zafer Yılı Eğitim Devresi" diploma töreninde yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz

Gelecek 10 yılın zaferini yakalamak; geçmiş 10 yılın derslerini sağlamak çıkarıp, bu temelde önderlik gerçeğine son derece hakim olmakla mümkündür

12. sayfta

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın, "Nisan Çözümlemeleri"nde yer alan "Din Sorunu Üzerine" değerlendirmesini yayınlıyoruz.

DİN SORUNU ÜZERİNE

"İnsanlarda din düşüncesinin ortaya çıkışından günümüze kadar bütün dinsel olay ve süreçler incelendiğinde ortaya inkar edilemez bir gerçek çıkmaktadır. Her şeyden önce din, başlangıçta insana zorla ve dışardan dayatılan bir olgu değildir. Bu yüzden, din hiçbir zaman insanların toplumsal gelişmelerinin belli bir aşamasında ihtiyaç duyulan ve topluma dayatılan bir olay olarak görülmemelidir. Din insanla birlikte vardır..."

Yazısı 9. sayfta

15 Ağustos zafer ruhu Kürdistan'ı sardı

Başlatış 1. sayılda mü öncesinde her alanda olağanüstü güvenlik önlemleri alan sömürgeçler kolluk kuvvetlerindeki tüm izinleri kaldırarak olağanüstü hal ilan ettiler. Ancak tüm tedbirlerle rağmen yaygın eylemlerin önüne geçemedikleri gibi yeni darbeler anlamına da kurtulamadılar. 12 Ağustos Atılımının yıldönümü öncesinde de yoğunlaşan eylemlerimiz, Atılımın öncesi ve sonrası günlerde büyük bir ivme kazandı ve dört bir tarafta ARGK'nin intikam namıdır sömürgeci kolluk kuvvetleri ve işbirlikçilerine darbe üstüne darbe indirdi. 5. Yıldönümünde ulusal kurtuluş savaşımız daha da güçlenmiş olduğu ve sömürgeçlerin tüm önlemlerini boşa çıkararak 6. yıla daha da büyük bir güç ve tecrübe birikimiyle girdiğini ortaya koydu.

Bütün bu gelişmeler, "Cudi Dağı operasyonu" balonunun çok çabuk sönmeye yol açtı. Cudi Dağında giriştiği operasyonların boşa çıkarılması, gerilla birliklerimizin her alandan seslerini duyurmaları ve sürgün politikasının köylülerin yoğun direnişine karşılıklı olarak, sömürgeci yeniden "dış güçler" safasından yendi ele sarılamaya itti. Gerilla birliklerimizin operasyonları dışında kurulan propaganda da her verildi. Oysa bizzat operasyon alanı içinde eylemler peşpeşe gelmekte, sömürgeci kolluk kuvvetlerini yerleştikleri binaların etrafı cephe bayraklarıyla donatılmaktaydı. Hatta, bazı alanlarda ARGK birlikleri bulundukları yeri de belirterek sömürgeci askerleri savaşa davet etmekteydiler. Şüphesiz ki, bütün bunlar, sömürgeçlerin acizini belirleyen örneklerdir ve ARGK gücünün savaş imkânlarıyla hale alından da bulunduğularının belgeleri.

Sömürgeci Türk devletinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesini önüne geçememesi, Türk devleti içinde tartışma ve çekişmelerin hızlanmasıyla yol açtı. Kürdistan'daki savaşta devletin yenilgisini kamufle etmek ve halk kitlelerinin artan güvensizliğinin önüne geçmek için, başarısızlığın faturasını jandarma kuvvetlerine çıkardı. Kürdistan'daki savaşın yöneltti Jandarma Komutanlığından alınıp Kara Kuvvetleri Komutanlığına devredilince, jandarma güçleri açığı başarısızlık suçladı ve ordu yönetimine yeni düzenlemelere talimdi. Ordu bünyesinde girişilen geçiş ve yeni görevlendirmeler, bir bütün olarak ordunun bugüne kadarki savaşta başarısız kaldığını açık itirafı olmaktadır.

Ordu bünyesinde girişilen yeni görevlendirmeler sonucu, Orgeneral **Kemal Yamaç**'ın yerine, Kara Kuvvetleri Komutanlığına Orgeneral **Doğan Güreş** atandı. Atama biçimi birçok tepkileri de birlikte getirdi. Ayrıca birçoğu görevlinin emekliliğe sevkedilmesi ordudaki yoğun tepkileri de birlikte getirdi. Sömürgeci ordunun üst kademelelerinde yaşanan çekişme ve çatışmalar, emekliye ayrılan generaller ve amiraller için düzenlenen törende daha da açık gözler önüne serildi. Görevlendirmeler konusunda da tepkiler nedeniyle birçok general ve amiral istifa edenken, 22 Ağustos'ta kendileri için yapılan törene, emekliye ayrılan 38 generalden 31'i, 151 albaydan ise 129'u katıldı. Basına da yoğun olarak yansayan ordu içindeki rahatsızlıklar konusunda sorulan bir soruya

Genelkurmay Başkanı **Necip Torumtay**, gerçekleri gizleme çabası içinde şöyle cevaplandırdı: "Hiçbir rahatsızlığımız yoktur. Kaldı ki, ordudaki rahatsızlığın nasıl olduğunu anlamıyorum. Bir insanın midesi ağır, başı ağır rahatsız olur. Eğer olay buyusa ordu çekilirdi. Bunlar söylentiden ibarettir. Orduda herkes kendisine verilen görevi bilir. Bu sebeple bir rahatsızlık bahis mevzuu değildir." (23 Ağustos, Tercüman) Yapılan törene, Kürdistan'daki özel savaşta

sorunların çözümü iddiasıyla işbaşına geldiği, ancak geline aşamada olayların yol açtığı pöçüşün 12 Eylül öncesini kat kat aştığı ifade edildi. Herkes kendince önem paketleri üzerinde öneriler getirmeye başladı. Tartışmalara katılan **Ecevit**, de, ordunun Kürdistan'daki savaşta sürülmesinin ciddi riskleri olduğunu, başarısız kalan ordunun toplam nezdindeki itibarını yitirdiğini belirterek, özel eğitimli sivil güçlerle Kürdistan'daki savaşın yürütülmesini, ordunun asli görevi olan

ları kamuoyuna net bir şekilde açıklayacağı" (1 Ağustos, Hürriyet)

Kürdistan gezisinde, askeri yetkililer, SHP yerlileri yöneticileri ve Özel Vali ile görüşmeler yapan **İnönü**, durumun sandıklarından da vahim olduğunu, işçileri Bakan'ın sorunları pembe gözlemler ardında gördüğünü belirterek, Partimizin propagandalarının halk üzerinde etkili olduğunu, devletin halkla bütünleşmek için daha çok daha fazla sarfesi gerektiğini dile getirdi. Kürdistan'daki gelişmeler karşısında zedelenen devlet itibarını yeniden tesis etmek ve sözde halka umut aşılamak iddiasıyla gerçekleştirilen gezi, devleti kurtarma çabalarının sonuçsuzluğuna yeni bir örnek teşkil etmekte öyleydi dedi. **İnönü'nün** Kürdistan'da bulunduğu süreçte ARGK eylemlerini yakınındaki alanlar da dahil boyutlanarak devam etti.

Meydana gelen bütün bu gelişmeler, Kürdistan'daki varlık-yokluk sorunuyla çözmek için bir ulusal politikanın belirlenmesi ve devletin tüm askeri-siyasi güçlerinin ortak geliştirilerek çözümlere ulaşmasını yönlendiren çağrılar hızla kazanmasınla yol açtı. Artık her taraftan, devlet varlığını, birlik ve bütünlüğünün önüne gelen gittikçe feryatları duyulmaya başladı. Burjuva basını organları ve yazarları bu konudaki değerlendirmelerini en üst boyutlara çıkardılar ve "ulusal birlik" çağrılarında birbirleriyle yarışmaya başladılar. Bu konuda peşpeşe çağrılar yapanlardan biri, **Ökay Ekşi**, Hürriyet gazetesinde köşesinde, "işçileri Bakan **Akku**"nun kamuoyunu uyutmaya çalıştığı" belirterek şöyle demektedir: "SHP Genel Başkanı **Erdal İnönü'nün**, Güneydoğu illerine giderek bizzat inceleme yapması bu açıdan önemlidir. Çünkü konu ilk defa ciddiyetle ele alınacak demektir."

"Bunu Güneydoğu illerimizdeki 'bölgedeki' faaliyetlere karşı nasıl bir politika izlenmesi gerektiğini belirlemesi için. Öyle bir politika ki, 'ulusal' nitelikte olmalı yani, Meclis'te bulunan siyasi partiler, 'birlikte' belirlemelidir. Çünkü ulusal birlik ve bütünlüğümüzü korumak hususunda kararlı olduğumuzu göstermenin en etkili yolu budur." (8 Ağustos, Hürriyet)

"**Misak-ı Milli Çağrısı**" başlığı ile 13 Ağustos'ta Tercüman gazetesinde yayınlanan başyazıda ise aynı konu ile ilgili şu görüşlere yer veriliyor: "Güneydoğu'da son zamanlarda PKK terörünün ırmakması, yine ekonomik ve siyasi bunalımla atabası girmektedir. Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü sadakatinden asla şüphe edilemeyecek birçok gözlemleri Güneydoğu'da artan ıstıtlığı ve ıktısı dertlerin bölge halkında ciddi yarattığını, PKK'li eşiyanına da bundan yararlanmaya çalıştığını belirtmektedir. Siyasi otoritenin yine zaafa uğradığı, ekonominin yine tikanmış, terörün yine ırmakması başlıca ve özellikle Güneydoğu'daki kanlı terörün derinleşti sosyal bir problem haline geldiği bu gidisin sonu nereye varacaktır?"

Unutmamaya ki, Güneydoğu'da da güvenlik kuvvetlerimizin bütün canhıraş mücadelesine, adeta seferberlik varmış gibi kapsamlı operasyonlara rağmen terörün önünü alamıyoruz.

Bu vatan bir yıllık bir tarihin birikimleriyle binlerce vatan evladının kanıyla çizilen "**Misak-ı Milliye**" dayanmaktadır. Sımdı tehdide ma-

ruz kalan, işte bu "**Misak-ı Milli**" dir. Artık bu noktada, kalben beraber olduklarını inandığımız bütün partilerimizin, iktidar ve muhalefette biraraya gelecek Türk milletinin bütünlük kararını duyulmasına ilah emremlerinde zaruret vardır.

"Sımdık bızden söylemesi..." Sadece iki örneğini verdiğimiz bu "ulusal birlik" ve "ulusal politika" çağrıları geçtiğimiz günlerde hemen herkesin sık sık dile getirdiği çağrılar durumundaydı. Türk siyasi sahnesinde yoğunlaşan bunalım dönemlerinde ve özellikle de ordu müdahaleleri öncesinde bu tür çağrıların hız kazandığı dikkate alındığında, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında çıkmanın TCY'yi getirdiği nokta çok net görülmektedir. Nitekim, 18 Ağustos'ta yapılan Bakanlar Kurulu toplantısı sırasında ve sonrasında yaşanan gelişmeler, olağanüstü bir durumun yaşanmakta olduğunu daha da netleştirir. Kürdistan'daki gelişmelerin de yoğunlaştırdığı Bakanlar Kurulu toplantısı sırasında Genelkurmay Başkanı **Torumtay**'ın Başbakanlığına gelecek **Turgut Özal** ile bir görüşme yapması, ardından basına kapsamlı bir açıklamada bulunması dikkat çekici; bir gelişme olarak nitelendirilebilir. **Torumtay** yaptığı açıklamada şunları yer veriyordu:

"Bugüne kadar kahramanca ve topraklara karşı çıkarak görev yapan ve şehit veren güvenlik kuvvetlerimizin işi halen devam eden bu mücadele daha bir süre devam edebilecektir."

"Mücadele alanlarında gelince, terdış örgütler uzun vadeli hedeflerini ulaşmak için öncelikli silahı tercih etmişlerdir. Biz de, çeşitli alanlardaki uzun vadeli önlemlerimiz ve projelerimizle önüne, öncelikli silahı karşı silah kullanmak zorundayız. Dolayısıyla milli varlığımız ve bütünlüğümüze silah çeken ve onun yanında bilerek ve isteyerek yer alan ve destekleyen kişilerin dushman kabul etmek ve ona göre gerekli eylem tedbirleri almakta başka seçeneğimiz yoktur."

"Bu nedenle bölgedeki bu tür (devlet yanlısı, bn.) vatan-dışlarımıza her yünden destekleyecek PKK girişimlerini etkisiz hale getirmek de başta gelen görevlerimiz arasında. Bu arada, PKK ile işbirliği yapan kişilerin de çok iyi tesbit etmek önem kazanmaktadır."

"Bu gibi düşmanlara karşı hiç tereddüt etmeden yapılacak gereğini yerine getirmek bir vatan vazifesidir. Vatan borcudur. Türk Silahlı Kuvvetleri de, diğer güvenlik kuvvetleri ile beraber böyle bir inanca dayalı ve iç düşmanlara karşı duran güvenlik ve bekasını korumakla yükümlüdür. Vardığını yegane sebebini budur." (19 Ağustos, Milliyet)

Özal da aynı gün yaptığı açıklamada şunları belirtiyordu: "Mesale milli bir meseledir. Sadece bir devlet meselesi değil. Ciddi bir meseledir. Mesaleyi basit görmemek gerekir. Herkesin kendi sorumluluğunu uygulaması lazım. Bunu basın da dahilidir." (19 Ağustos, Milliyet)

Genelkurmay Başkanı **Torumtay**'ın kapsamlı bir açıklamaya yapmış Kürdistan'daki gelişmelere değinmesi siyasal cerevelerde ciddi etkilerle uyandırdı ve yeni dönemde ordunun birtakım hazırlıklar içinde bulunduğudü düşüncesini yoğunlaştırdı. Başta **İnönü** olmak üzere, birçok kişi ve çevre, PKK-



gösterdikleri başarısızlık nedeniyle görevlerinden alınan korgeneraller **Hulusi Sayın** ve **İsmail Selen** de katılmadılar.

Türk sömürgeçlerinin askeri kademelelerinde bu paktınları yaşanırken, başarısızlığın faturasını jandarma kuvvetlerine çıkararak, devletin aklanması çabasına bizzat sömürgeci siyasalardan de tepkiler geldi. **Demirel** bu konuda, "Son Şura'da Jandarma Genel Komutanlığı'nın üst yönetiminde geniş çapta değişiklik yapılması, bu olayların önlenememesiyle ilgili olabilir mi?" şeklindeki bu soruya şöyle cevap veriyordu: "Yanlştir. Devlet sadece jandarma değil ki. Tümöyle devlet var orda yerde. Tümöyle devlet üstesinden gelmemiş ve on senedir de vakti geçmiş. Yanl Jandarmaya suçu atıp için için çıkamıyştir."

Doğu ve Güneydoğu olayı çok büyük bir olaydır. Bunu her gün söylüyorlar. Bugünkü boyutlarına çok büyük bir olaydır ve üstesinden gelinilememiştir." (6 Ağustos, Milliyet)

Kürdistan'daki gelişmelerin boyutlanmasında ve çizilen pembe tabloların satışından ibaret olduğunu artık en tutucu çevrelerde dahi itiraf edilmek zorunda kalmıştı. Türk sömürgeci yetkililerinin sorun üzerinde daha fazla kafa yorma ve endişeye sürüldü. Peşpeşe yapılan açıklamalarla durum vahameti dile getirilmeye başlandı. 12 Eylül faşist çatısının

sınır güvenliğini görevine dönmelerini istedi. Devletin koruyucu meleşti sınırlarına karşı bir konunda değerlendirmelerini sürdürdün **Ecevit**, aşiretlerin silahlandırılması politikasını çok sakıncalı olarak değerlendirdi, bunun, "Ülkeyi Lübnan'a döndürceğini ve ciddi sakıncaları birlikte getireceğini" ifade etti.

Devleti kurtarma operasyonuna "Ana muhalefet partisi lideri" sıfatı ile daha da etkin katılmaya çalışan **İnönü** ise, Kürdistan'daki gelişmelerin ulaştığı boyutlar karşısında endişelerini dile getirmeye hükümetten kendilerine bilgi verilmesini talep etti. Kendilerine işçileri Bakanlığınca briefing verilmesini rağmen verilen bilgileri yetersiz gören **İnönü**, Hakkari, Van, Siirt ve Diyarbakır'ı kapsayan Kürdistan gezisine çıktı. Gezi öncesinde, SHP Genel Saymanı, **Fikret Üllü** Kürdistan'daki gelişmelere ilgili partisinin endişelerini şöyle dile getirdiyordu: "Çok ciddi gelişmeler var 20-30 asker birden öldürüldü. PKK militanları için 500-600 kişilik gruplar ile ilçelere girdi, istediği gibi dolayıyor. Gözünü kestirdiği gençleri alıp kamplarına götürüyor. Bunca sıkı güvenlik önlemlerine rağmen, bunlar oluyor. Olaya artık çok ciddi eğilme zorunluluğu doğdu. Bu iktidar bu olayı çözemediği gibi, yanlış tüm sonucu olay büyüyor. Vatandaşta yanlış baskılar, yanlış tepkiler doğuyor. İnceleme sonunda orada olan-

kûmetin yapması gereken bir açıklama! Genelkurmay Başkânı'nın yapmasını sıradığı ve ciddi bir gelişime olarak nitelendirildi. Bu durum, yeni bir askerî darbe veya seferberlik ilanı (ya da skiyetion) ihtimalinin gücündeki şekilde de değerlendirildi. **Toruntay**ın "Biz askerî olarak alınması gereken tedbirler aldık" şeklindeki sözleri, ordunun hükümetin gerekli rolü oynamadığı ve sorunun çözümü için siyasi tedbirler alınması gerektiği şeklinde bir anlayışın olduğu tarzında ele alındı. Siyasi tedbirlerin kast edildiği ise, özellikle "sınırlı hareketler" ve Kürdistan'da halka karşı kapsamlı askerî saldırılar için karar alınmasıdır. Bütün bu gelişmeler ve **Toruntay**'ın üzerine basıya basıya söylediği, "Millî varlığımıza ve bütünlüğümüze silah çeken ve onun yanında bilerek ve isteyerek yer alan ve destekleyen kişileri dısmak kabul etmek ve ona göre gerekli etkin tedbirleri almakta başka seçeneğimiz yoktur" şeklindeki sözleri sömürgecilerin Kürdistan'da kitle kitlemlerine hazırlanmış, aynı zamanda yurtdışı çeşitli alanlardaki Parti mevzileri ve yöneticilerine karşı da alçakça imha saldırılarında olduğuğuna gözler önüne seriyor. Sömürgeciler, tüm güçlerini seferber etmelerine rağmen üstesinden gelemedikleri mücadelemizi bastırmanın yolunu artık kitlese kitlemleri karşısındaki görüşme görüşü ve bunun haricinde içinde bulunuyorlar. **Toruntay**ın sözleri bunun en üst düzeyde ve resmi olarak ilanı anlamına geliyor.

Yine geçtiğimiz günlerde basına yansıyan bir askerî yetkilinin sözleri, faşist TC'nin planlarını ele verir niteliktedir. Hakkari'de halka yönelik bir toplantıda konuşan Hakkari Tuğay Komutanı Tuğgeneral **Altay Tokat**, TC'nin alçakça emellerini şöyle dile getiriyor: "Güneydoğu'da İstanbul kanunu uygulanmaz. Benim sistemimle olsa, çok kısa sürede bunları yok edebiliriz. Kendi sistemim uygulandığı takdirde değil insan, ot bile bitirmez. Biz şimdiye dek en hafif silahlarımızı kullandık. Güneydeki komşumuz, 50 yıl kendilerini karşı savaşan insanları, bir harekate hepsini yok etti. Biz isteseek onları aynı şekilde yok edebiliriz." (6 Ağustos, Milliyet). Bu sözler sadece kendini bilmez bir sadist sözleri değil, TC'nin yeni dönemde uygulamaya koymaya hazırladığı planı ele veren sözlerdir. Cudi Dağı operasyonunda halkın açığa kimyasal silahlar kullanma tehdidiyle sorguna tabi tutulması bunun ilk işaretidir. **Altay Tokat**'ın sözleri ardından **Toruntay**ın yaptığı açıklamada da bu konuda hazırlanan alçakça imha planını açıkça gözler önüne sermektedir. Amaçları: Irak faşist rejimi gibi kimyasal silahlar kullanarak Kürdistan halkını toplu imhaya tabi tutmak ve Hareketimizi kökten yok etmek.

Bu toplu imha şüphesi ki ilk adımda basıyrucağı yöntem dedir. Öndan önce, belli alanlarda belli kesimleri hedefleyerek, giderek kapsama giren operasyonları başlatarak sonuç alınmaya çalışılacak; buna rağmen çoklu önlenemese en gözükara ve insanlıksız yöntemlere başvurmaktan çekilmeyecektir. Burjuva basını alıyıp puluğidi Cudi operasyonunun bu güne kadar tam bir fiyaskoyu yaşadığı biliyor. Sömürgeciler şimdi harekatin kapsamını genişletme hareketleri içinde bulunuyorlar. 20 Ağustos tarihli 000'e Doğru dergisine demec verilen özde harp uzmanı bir emekli albay bu hazırlıklar konusunda sunulan belliriyor. "Temizle demitir. Yani ne yap yap temizle. Daha önce ko-



nustüğümüz gibi bölge veya bölgenin bir bölümü hareket alanı ilan edilebilir. PKK ortodoksien safha geçmedi. Geçmediği halde geçmiş izlenimini veren hareketlar yapıyor. Tabur seviyesinde en fazla bir veya iki birliği vardır. Eski komutanlar bir veya iki tane böyle birliği olduğu kanısındadır. Ortodoksien safhaya geldiğinde devlet kadile öldürüldü. Şimdi sanıyorlar eski Şeyh Salt, Dersim, Ağrı isyanlarını bası basırdığına ilişkin tecrübeleri gözönüne alıyorlar. Tabii PKK'nın yaratdığı ortodoksien aşama izlenimi orduya da buna uygun savaşmaya itiyor. Daha doğrusu bu izlenimin doğru olmadığını bilse bile bu görüntüden yararlanarak, daha güvenmeden ezme yoluna girmek isteyebilir. Böyle bir durumda bölge halkını da dikkate almayan uygulamalar yaşanır.

Evet, sömürgeci Türk devleti önleyemediği çokşunu durdurmanın yolunu Kürdistan halkını topteyküm imha etmek görüyor. Hazırlıklarını buna göre yapıyor. Kürdistan'da geliştirilecek kitlemlerin yanısıra yurtdışı, özellikle Ortadoğu alanında da komplo ve askerî hareketlara hazırlanıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bütün bu tehdit ve imha saldırılarına rağmen gelişmesini kesintisiz olarak sürdürüyor. Haziran ay ortalarından itibaren Kürdistan'a yoğun askerî yığınak yapılmış ve geniş çaplı operasyonlara girişilmesiyle rağmen ARGK gerillaları bizzat operasyon alanı da dahil Kürdistan'ın birçok alanında eylemlerine hız veriyor. Sömürgeci orduya darbe üstüne darbe vurulurken, köy kuruçuluğu tamamen silah ettirildi. Kuruçolar artık sayısız yüzlerce varan gruplar halinde silah kırıyor. 6 Ağustos tarihli Milliyet gazetesinde yayınlanan bir haberde konu ile ilgili bilgiler belirtiliyor: "Kuruçolar bir tür adına silahlarını teslim ederken, bögdeci üst düzey yöneticileri, köylü, 'kuruçoların ihaneti' olarak nitelendirildi. Yetkili, 'Devlet dört yıl süreni bunlara çok iyi para verdi. Tam kendilerini yararlanacakları korkup silahlarını teslim ediyorlar' diye ve şöyle devam ediyor: "... Silahları mecburen geri alıyor. Yoksa elleri ile Apoculura teslim ederler."

Kuruçoların iflasi ardından sıkışan sömürgeci uygulamaları bir kez daha asiret reilerine bağlandı. Hain asiret reilerinin birer birer hesap sorulması ve bir hesap, "Abbas bey" Timur Abbasgillin cezalandırılması ardından sömürgeci Ağustos ayı orta-

larında 20 asiret reisi ile Hakkari'de bir toplantı yaparak asiretleri silahlanmaya ve savaşmaya çağırdı. Hakkari Valisi Şehabettin Harput konu ile ilgili yaptığı açıklamada, "Ülke bütünlüğü düşünün ve güvenlik güçlerine yardımcı olan asiretlerin silahlanmasına göz yumulacağını" belirtiyordu. Bu durum, sömürgecilerin kıpızının iyice derinleştiği ve modern ulusal kurtuluş mücadelemizi bastırma için bir kez daha geçmiş isyanlar döneminde basıyruğdu taktikleri kullanmaya çalıştığını gösteriyor.

Diğer taraftan, sömürgecilerin



sürgüne tabi tutmak istediği köy ve mezarları halkımızı derindenmeye devam ediyor. Sömürgecilerin aylar süren boşaltma çabalarına rağmen sonuçlanmadıkları Anıms köyünden yaşlı bir Kürt kadını toprağına bağladığını şu sözlerle dile getiriyor: "Biz bu dağlarda doğduk. Bu dağlarda ömek istiyoruz. Hem nereye gideceğiz? Burayı boşaltmak için biz kadınlara 5'imizi, 10'umuzu öldürmeleri gerek." (6 Ağustos, Milliyet)

Halkımızın sömürgecilere karşı kini ve düşüncesinde günün geçtiğince, bir öteki eyleme ve aktif desteğe dönüşürdüğü de hız kazanıyor. Sömürgecilerin de açıkça bir taraf etmesi zorunda kaldıkları gibi, halk PKK'yı destekliyor. 5 Ağustos tarihli Günaydın gazetesinde yer alan bir haberdan aktarılmış aşağıdaki bölüm, Kürdistan'da yaşanan durumu belli oranda gözler önüne sermektedir:

"Sınaktaki dikkatimizi çeken bir başka şey da Güneydoğu'daki pek

çok yörede olduğu gibi PKK eylemlerinin çok kısa zamanda ilcede duyulması. Güvenlik güçleri ve ilçe yetkililerinden gelişen olaylar konusunda hemen hiç bilgi alınmazken, PKK'nın gerçekleştirdiği eylemler kulekten kuleğa "faşist gazete"leri anında duyuluyor. Psikolojik savaşta PKK'nın öne geçtiği izlenimi var.

"Güvenlik güçleri için 'ne yapacaklarını aşırıya çıkarmak' demek mümkün. Takiye birlikleri desteğinde Cudi Dağı'ndaki operasyonları arttırdıken, PKK militanların hemen yakın köylerde ortaya çıkması, askerî birliklere azı acımları çoğu zaman güvenlik güçlerini zor durumda bırakıyor. Bir üst düzey askerî yetkili, içinde bulunduğuktan bu durumu şöyle aktarıyor:

"Aslında militanlar yalnızca dağlarda olsa biz bu işi çoktan bitiririz. Tinerimiz günlerdir dağlarda dolaşmasınya rağmen, eşkıyaya rastlayamadı. Eşkıya yurkaca taktığı uyyuluyor, sonra köye veya ilçeye çekiliyor. Adım gibi eminim, şu anda Sınakt'a aşamı çatışmaya katılan en az 3-4 militan gündüz uykusundadır."

Evet, yukarıda aktarılan alıntı yorum yapmayı gerektirmeyecek kadar, sömürgecilerin acizini gözler önüne seriyor.

Bizzat sömürgeci yetkililerin demeclerinden ve burjuva gazetelerinin yorumlarından aktarıldığı aintlardan da görüldüğü gibi, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı günümüzde büyük bir gelişme sayılı olmaktadır. Sömürgeci eylemlerine acil teriler dökürmektedir. Sömürgeci Türk devleti, yoğun kitlesel kitlemde tüm yollarla basıyruş; tüm güç ve imkan-

nomik alanda yaşanan köşük, bir türlü düşürülmeyen yüksek enflasyon, aç kitlelerin artan hoşnutsuzlukları, yatırımların durma noktasına gelmesi; birer birer ekonomik sorunlar, TC'nin başını ağrıtmaya devam etmektedir. Diğer taraftan, parlamento bünyesinde yaşanan yozluk ve iktidarsızlık, Cumhurbaşkanı seçimiinde yaşanan çözümsüzlük bunların siyasal alanda da görece ağırlaştığı göstermektir.

Son dönemlerde sömürgecilerin bunalımını arttıran bir diğer sorun da "Bulgaristan Türkleri sorunu"dur. Büyük bir demagojiyle sınırlarını "soydaş"larına açan Türk yetkilileri, Bulgaristan'dan gelenlerin sayısını 300 bin aşması üzerine büyük bir kıpızma içine girdiler. Gelenleri istismak ettimede büyük sorunlarla karşılaşan, binbir vaatle çektileri bu insanları yuzüstü bırakarak açık ve hastalığa terk eden sömürgeciler, "Sınırlarımız açamaz, tüm soydaşlarımızı bağımıza basarız ve böylece Bulgaristan'a büyük bir darbe indiririz" hayalleriyle giriştiıkları oyunun terasına dönmeyişle, büyük bir bunalım sürüklüyorlar. Bulgaristan'dan yoğun bir akını olması ve bir türlü bitmek bilmemesi yanısıra, Kürt halkına karşı uygulamaları nedeniyle uluslararası kamuoyunda da beklentiye destegi elde edememesi, "Bulgaristan Türkleri" meselesinde kaybedenini TC olmasına yol açtı. Ve sonuçta sömürgeciler, Bulgaristan'da genlere vize zorunluluğu getirildi. Bu, siyasal alanda tam bir yenilginin iftiraı olduğu gibi, "soydaşları" karşısında sergiledikleri büyük ikizlülüğün de belgesi oldu. Binbir umutla Türkiye'ye gelenlerden binlercesine Bulgaristan'a geri dönmeyi tercih ederken geride kalanlar da mahkum edildikleri insanlıksız uygulamalar karşısında "olmaz olsun böyle özgürlük" diyerek feryat etmektedirler. İçeride yaşadığı bin bir soruna ek olarak "Bulgaristan Türkleri" meselesinin de bu şekilde aleyhine dönməsi, Türk sömürgeci devletin hiçbir dönemde yaşamadığı ağır bir bunalım ve çözümsüzlüğe yüzüye bıraktı.

Bütün bunlara ek olarak geçtiğimiz ayda cezaevleri direnişleri etrafında yaşanan gelişmeler de sömürgecilerin uykularını kapıran gelişmeler oldu. Zindan direnişçileri etrafında kesilenen her kesimden kitleler anti-faşist mücadelesine bugüne kadarki en büyük eylemliği yaşadılar. Türk sömürgeci devletin hiçbir dönemde yaşamadığı ağır bir bunalım ve çözümsüzlüğe yüzüye bıraktı. Bütün bunlara ek olarak geçtiğimiz ayda cezaevleri direnişleri etrafında yaşanan gelişmeler de sömürgecilerin uykularını kapıran gelişmeler oldu. Zindan direnişçileri etrafında kesilenen her kesimden kitleler anti-faşist mücadelesine bugüne kadarki en büyük eylemliği yaşadılar. Türk sömürgeci devletin hiçbir dönemde yaşamadığı ağır bir bunalım ve çözümsüzlüğe yüzüye bıraktı. Bütün bunlara ek olarak geçtiğimiz ayda cezaevleri direnişleri etrafında yaşanan gelişmeler de sömürgecilerin uykularını kapıran gelişmeler oldu. Zindan direnişçileri etrafında kesilenen her kesimden kitleler anti-faşist mücadelesine bugüne kadarki en büyük eylemliği yaşadılar. Türk sömürgeci devletin hiçbir dönemde yaşamadığı ağır bir bunalım ve çözümsüzlüğe yüzüye bıraktı.

Yukarıda kısaca değindiğimiz gelişmeler ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin önlenemeyeceği yükseliş hareketimizin aydın geleceğe emin adımlarla yürüdüğülerinin açık belgesi oduktur; her yeni gün, halkımızın lehine yeni kazanımları kaydetmektedir. Eko-

Kürdistan'ın dört bir yanı eylemlerle çalkalanıyor



Sömürgeci Türk ordusu, ARKG güçlerini ortadan kaldırma iddiasıyla bütün güç ve imkânlarıyla Kürdistan'da operasyon üstüne operasyon geliştirirken, ARKG gerillaları ellerindeki mevzileri korumanın yanı sıra yeni yeni mevziler de kazanarak kurtuluş savaşımızı boyutlandırıyor. Geçtiğimiz dönemde Kürdistan'da her gün onlarca eylem gerçekleştirildi. Botan alanında sömürgeci operasyon birliğinin burnu dibinde pespeşe eylemler geliştirilken **Serhed, Van, Adıyaman, Mardin** alanı da eylemlerin yoğunlaşmasına tanık oldu. Ulusal kurtuluş mücadelemiz derinleşip boyutlanmanın yanısıra genişliğine büyük gelişmeler kaydetti. Sömürgeci basının tüm gizleme çabalarına rağmen her gün sayısız eylem kamucuyuna yansıtılmak zorunda kaldı. Elinize ulaşan bilgiler göre, bu süreçte gerçekleştirilen eylemler şunlardır:

● ARKG gerillaları Temmuz ayı sonlarında **Dersim'in Nazimiyeli** ilçesi yakınlarında operasyon düzenleyen özel timlere yönelik bir eylem gerçekleştirdiler. Operasyon birliğinin içinde bulunduğu panzeri roketatarlarla tahrip eden ARKG gerillaları 12 özel tim elemanını ölümle cezalandırıp kalkanları da ağır yaraladılar.

● Van'ın **Catak** ilçesi **Andiçen** köyünde 27 Temmuz gecesi köylülerle bir toplantı düzenleyen ARKG gerillaları, ulusal kurtuluş mücadelemizin propagandasını yaptılar ve toplantı sonrasında köy okuluна ateşe verdiler.

● Aynı tarihte **Silopi**'de ARKG gerillaları ile sömürgeci işgal güçleri arasında çıkan çatışmada çok sayıda asker öldürülürken, 3'ü de ağır yaralandı.

● **Kar'ın Sarıkamış** ilçesine bağlı **Şehit Emin** köyünde halka yönelik bir toplantı gerçekleştiren ARKG gerillaları, "Ormanları halk adına kamulaştırdığını" açıklayarak ormanlarının karınması gerektiğini dile getirdiler ve sömürgecilere peşkeş çekilmesinin ağır şekilde cezalandıracağını açıkladılar. Ayrıca köyde bulunan telise ve orman bekçisinin silahına el koydular.

● 30 Temmuz gecesi **Eruh'un Gülübrun** köyüne baskın düzenlendi. İki köy korucusunun evi yayılım ateşine tutularak 4 hain ölümle cezalandırıldı. ARKG gerillaları ayrılarken 2 kişiyi de birlikte götürdüler. Ayrıca yöreli üzzerinde bulunan **Dereler** ve **Dodören** köyle-

ri arasındaki yapıyı devam eden köprü kalıplarını yaktılar, müteahhite ait bir su motorunu tahrip ettiler. Böylece sömürgeci ordu birliklerinin ulaşımını hızlandırmaya hizmet eden köprü yapma girişimine darbe vuruldu. Sömürgeci-ler, aldıkları darbenin acısını köy korucularından çıkarak, 10 korucunun görevine son verdiler.

● 30 Temmuz gecesi **Van'ın Catak** ilçesine bağlı **Dokuzdam** ve **Sürmeli** köylerine baskın düzenlendi. Her iki köydeki ilkokullar yakılıp 8 kişi askere alındı. Olaylar üzerine operasyona çıkan sömürgeci ordu gücü, **Konağa** köyü yakınlarında çapraz ateşe tutuldu. 1 yüzbaşı, 1 astsubay ve 1 er yaralandı.

● Aynı gün **Hakkari'nin Şemdinli** ilçesine bağlı **Çatalca** köyünde içinde 2 ajanın bulunduğu otomobil pusuya düşürülerek çapraz ateşe altına alındı ve 2 ajan ölümle cezalandırıldı.

● 1 Ağustos gecesi **Cizre'de Murat Demir** isimli ajan ölümle cezalandırıldı.

● 1 Ağustos'ta, **Silirt-Sırnak'ta** TK'de çalışan, ajan Tatar ailesine mensup **Reşat Tatar**ın evine roketatarla saldırı düzenlendi; 5 kişi yaralandı.

● 3 Ağustos günü **Hakkari'nin Beytüşşebap** ilçesine bağlı **Gezlik** yaylasına baskın düzenleyen ARKG gerillaları yayla halkıyla toplantı düzenleyip propaganda yaptılar ve 7 kişiyi safına aldılar.

● Aynı gün **Uludere'de** sömürgeci ordu güçlerine ait bir mazot tankı yakıldı.

● Aynı gün **Beytüşşebap'ın Güneykaya** köyü **Bate** yaylasına bulunan ilkokul yakılarak sömürgeci asimilasyon politikasına yeni bir darbe indirildi.

● 4 Ağustos gecesi **Hakkari merkezine** baskın düzenlendi. **BİÇER** mahallesini kuşatan ARKG gerillaları polis lojmanlarına roketatarlar, el bombaları ve otomatik silahlarla saldırarak ağır hasar verdirdiler. Saldırıda çok sayıda polis öldürülürken birçok da yaralandı. Saldırı ardından ARKG birliği ile sömürgeci güçler arasında çatışma çıktı ancak gerillalar eylemlerini kayıp vermeden ve başarıyla sonuçlandırıp geri çekildiler. Bugüne kadar gerçekleştirilen birçok eylem baskının ardından **Hakkari** ili merkezinde baskın düzenlemesi ARKG'nin üstün eylem gücünü ortaya koymasından büyük önem taşıyordu ve eylemin

yanıkları büyük oldu.

● Aynı gün **Catak'ın** bir köyünde halka toplantı düzenlenip 27 kişi askere alındı.

● Aynı gün **Gürpınar'ın Akdoğan** köyünde halka toplantı düzenlenip propaganda yapıldı ve 30 kişi askere alındı.

● **Catak'ın Konağa** köyü ve mezarlarına baskın düzenlenerek 38 kişi askere alındı. **Konağa, Dalbaş, Övecek** köy korucularının silahlarını teslim etmelerini sağlayan ARKG gerillaları, **Bırmalı, Dokuzdam, Alacayır, Bilgi** ve diğer bazı köylerde de 15 Ağustos tarihine kadar silahlarını teslim etmelerini zorlayarak süre tanıdılar ve bu tarihe kadar silahlarını teslim etmedikleri takdirde cezalandırılacaklarını bildirdiler.

● 3 Ağustos günü **Catak'ın Dalbaş** köyünde halka bir toplantı gerçekleştirildi. Ve köy ilkokulu yakıldı.

● 4 Ağustos günü **Cizre'nin Hışar** köyüne baskın düzenlendi. ARKG gerillaları muhtar **Fahrettin Elçin**in evine saldırı düzenlediler ve muhtarla birlikte 4 kişiyi ölümle cezalandırdılar.

● **Mardin'in Dargeçit** ilçesi yakınlarındaki gözlemevi kulesi çevresinde arama yapan sömürgeci askerler pusuya düşürüldü; 3'ü yaralandı.

● 5 Ağustos'ta **Catak'ta** bir köy ilkokulu ile köy Hizmetlerine ait derzler yakılarak imha edildi.

● 6 Ağustos'ta **Diyarbakır'ın Çınar** ilçesine bağlı **Kazıktepe** köyüne baskın düzenlendi. Köy muhtarı ajan **Akerli Ekmen** ölümle cezalandırıldı.

● 6 Ağustos'ta **Çukurca'nın Nar-ı köyü Sameday** yaylasına baskın düzenleyen ARKG gerillaları bir köy korucusunun ailesinden 2 kişiyi ölümle cezalandırdılar, 30 küpükbaş hayvanını imha ederek maddi zarar verdiler ve 5 kişiyi askere aldılar.

● Güneyce köyü yakınlarında kurulan tuzaktaki mayının patlaması sonucu bir asker araç tahrip oldu; 3 asker öldü; 1 astsubay cavus, 1 onbaşı ve 1 er yaralandı.



● **Eruh'un Erilimil** ve **Aydoğmuş** köylerine baskın düzenleyen ARKG gerillaları köylülerle toplantılar düzenlediler. **Erilimil'den 2, Aydoğmuş'tan 3** kişiyi safına kattılar.

● **Mardin'in Mazıdağı** ilçesine bağlı **Tarlacık** köyüne baskın düzenleyen ARKG gerillaları, 10 köy korucusunun silahlarını el koydular. Eylem sırasında ARKG gerillalarına karşı direnmedikleri için sömürgeciler köy muhtarı ve koruculara gözaltına aldılar.

● **Tarlacık** köyünde gerçekleştirilen başarılı eylem ardından sömürgeci komiser **Kemerli** köyünde 10 korucunun silahlarını,

ARKG gerillalarının eline geçeceği korkusuyla el koydular.

● 9 Ağustos günü **Hakkari'nin Geçitli** bucağına baskın düzenleyen ARKG gerillalarının iktisatçıları sonucu 60 korucu silahlarını bıraktı. Aynı baskın sonrasında 3 genç gerillaya katilinken 3 Kaşıkıkoğlu ve 5 dürbün de kamulaştırıldı.

● Aynı gün **Hakkari** merkeze bağlı **Üzümlü** köyünden de 45 korucu silah bıraktı.

● 9 Ağustos gecesi **Cevizbadi** köyünden 3 genç ARKG gerillalarına katıldı; 2 Kaşıkıkoğlu ile 1 adet 14'lü kamulaştırıldı.

● **Başağaç** köyü **Mendikaran** mezarısına baskın düzenleyen ARKG gerillaları korucuları ait 8 evi ateşe verdiler.

● 11 Ağustos'ta **Adıyaman'da Kayatepe** köyü yakınlarında ARKG gerillaları ile sömürgeci askerler arasında günboyu süren bir çatışma meydana geldi. Çatışma sonucunda sömürgeciilere ağır darbe indiren ARKG gerillaları 1 jandarma astsubayı, 10 er ile 1 köy korucusunun ölümle cezalandırıldı, 1 korucuyu ise yaraladılar. ARKG gerillalarının üstün bir savaş gücü sergilediği çatışma, alandaki güçlerinin önemli bir gelişme kaydettiklerinin belgesi oldu.

● Aynı gün **Cizre'nin Çağlayan** köyüne baskın düzenlendi. Köy toplantısı yapıldı. Muhtarı evi yakıldı. Muhtarı yaralanmasının yanısıra, 1 korucu ve 1 işbirlikçi muhtar da yaralandı.

● **Hakkari'nin Depin** mevkinde Elektrik İşleri Etüd İdaresi (EİE) şantiyesine baskın düzenlendi. Şantiye ile birlikte 6 araç yakıldı. 1 kişi öldürüldü, 1 kişi de yaralandı.

● **Hakkari'nin Üzümlü** köyü yaylasına baskın düzenlendi, 10 kişiyi ARKG birliklerince birlikte götürüldü.

● **Van'ın Gürpınar** ilçesine bağlı **Kalkın** köyüne baskın düzenlendi; ilkokul yakıldı.

● **Dikbıyık** köyü ve **Atabinen** mezarısına baskın düzenlendi; 39 kişi askere alındı.

● **Başkale'nin Öndür** köyüne

deki malzemeyle birlikte yakın ARKG gerillaları, bu eylem ardından **Serbanik** mezarısına da baskın düzenleyerek korucuları ait 3 evi ve ağaçlık alanı ateşe verdiler.

● **Uludere** ilçesine **Şenova** bucağına baskın düzenleyen genç şehir elektrikli keserek jandarmalar tabur komutanlığını hemen yanına ERNK bayrağını astılar, bildirdi dağıttılar ve **Şenova** bucağının denetimini bir süre ellerinde bulundurdular.

● **Gürpınar'ın Beşudak** mezarısına baskın düzenleyen gerillalar halkla toplantı yaptılar ve 9 genç askere aldılar.

● 12 Ağustos gecesi **Cizre'ye** baskın düzenleyen gerillalar **Cizre Emniyet Amirliği**ni taradılar, TEK trafosuyla patlatılar ve şehir elektrikli kesdiler. Eylemde sömürgeci-ler ağır maddi hasar verdirdiler.

● 13 Ağustos gecesi **Van'ın Bahçesaray** ilçesine baskın düzenleyen ARKG gerillaları kaymakamın evini ateşe verip ağır maddi hasar verdirdiler. Bir ajanın evini tarayıp 3 kişiyi öldürdüler. 2 kişiyi de yaraladılar. İlçenin denetimini bir süre ellerine alıp yazılı ve sözlü propaganda yaptılar.

● Aynı gece **Lican** mezarısında da 1 köy korucusunun ölümle cezalandırıldı.

● **Sırnak** çıkışında sömürgeci askeriye pususu kurularak roketatarlarla saldırıldı; çok sayıda asker öldürülürken birçok da yaralandı.

● **Sırnak** kömür ocakları yoluna düşen mayınla tuzağa kurbanı ocaklarına ait bir traktörün çarpması sonucu, traktör tahrip oldu, 1 işbirlikçi yaralandı.

● **Elazığ-Bingöl** karayolunda, **Kurucu** köyü yakınlarında eylem gerçekleştiren ARKG gerillaları, E- ve Balık Kurumuna ait kömür yığını bir TIR ile işbirlikçi bir firmaya ait yolu otobüsünü yaktılar. Yoluca yönelik propaganda konuşması yaptılar, bildirdi dağıttılar.

● **Beytüşşebap'ın Boğazören** mensup kaçırın Jirki aşiretine köşpü 6 hain sorgulanırken sonra suçlu görüldükçe ölümle cezalandırıldı.

● **Sırnak'ta** 5 km mesafede yol yapımında kullanılan bir kamyon yakılarak imha edildi. Ardından ilçeye 2 km uzaklıktaki **Kurtmağarası** mevkinde bölge trafik müdürlüğüne ait bir araç pusuya düşürülerek tarandı, 1 polis yaralandı. Takvii için gelen sömürgeci güçlere çıkan çatışmada sömürgeciilere ağır darbe vurularak birçok öldü ve yaralı verdirdi.

● 15 Ağustos akşamı **Sırnak** ilçesine baskın eylemi gerçekleştirildi. Üç koldan saldırıya geçen ARKG gerillaları ilçeyi denetimleri altına aldılar. Özel tim binasına roketatarlar ve otomatik silahlarla saldırarak 15 dakika boyunca ateş altında tuttular. Eylemde onlarca özel tim elemanı öldürüldü, birçok yaralandı. Sırnak merkezini sloganlarla donatan gerillaların yaygın bildiri dağıttı ve pullama yaptılar. Eylemi başarıyla sonuçlandıran ARKG gerillaları **Kaymakam Çeşmesi** mevkiine ERNK bayrağını asarak geri çekildiler. Eylem sömürgeci-lerde büyük şok yaratan halk kitlelerinde büyük coşku ve sevinç yarattı. Eruh ve Şemdinli baskınlarını 5. yıldönümünde gerçekleştirilen Sırnak baskını ve dalgalandırılan ERNK bayrağı 15 Ağustos Atılım ruhunun en güzel bir ifadesi ve halkımız anlamı bir mesaj oldu.

● Son ay içinde 5 kez baskın düzenleyen **Van'ın Bahçesaray** ilçesinde ARKG gerillalarının derdimci otoritesi karşısında geri adım atan 90 köy korucusunun eylemlerine basıyarak silahlarını teslim etme istedikler, ancak sömürgeci-ler silahları geri almay reddettiler.

● **Hakkari'nin Kamışlı** köyüne yakın **Çarçel** yaylasına baskın eylemi düzenleyen ARGK gerillaları halka yönelik toplantı gerçekleştirip propaganda yaptılar ve 12 kişiyi salfalara kattılar.

● **Eruh'a bağlı Dikboğaz** köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları 1 işbirlikçiyi öldürdüler, 8 köy korucusunu kapırdılar.

● **Hakkari'nin Beytüşşebap** ilçesine bağlı **İlica** köyünde özel idareye ait 50 yataklı dinlenme tesisleri, köy okulu ve **Yüksəkova**'nın **Gündere** mezarısı köprüsü yakıldı.

● **Beytüşşebap** in **Hamam** köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları köy toplantısı yaparak köylülerin propaganda yaptıktan sonra köy ilkokulunu yaktdılar.

● **Beytüşşebap** in **Çiçlica** köyüne basan gerillalar köylülerle toplantı yapıp köy ilkokulunu yaktdılar.

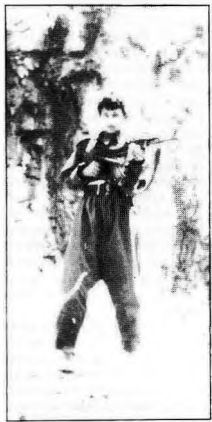
● **Pervari'de** bir ARGK birliği ile sömürgeci güçler arasında çatışma çıktı, çok sayıda asker yaralandı.

● **Gürpınar** in **Öğüdam** ve **Bikex** köylerine yapılan baskınlarda her iki köyün okulları yakıldı.

● **Van** in **Bahcesaray** ilçesi **Altındere** köyüne baskın düzenleyen gerillalar ilkokul ile işbirlikçilere ait 5 evi yaktdılar.

● **Bahcesaray** in **Ermuşal** mezarısında köylülerle toplantı düzenlendi, 7 genç askere alındı.

● **22 Ağustos'ta Bingöl** in **Adaylı** ilçesine bağlı **Akteke** köyüne baskın düzenlenerek halkta toplantı yapıldı. Toplantı sonunda 4 hain



olumlu cezalandırıldı.

● **22 Ağustos'ta Yüksekova**'nın **Dilekli** köyüne baskın düzenlendi, propaganda toplantısı yapıldı ve 9 kişi askere alındı.

Aynı ARGK birliği, bu eylemin ardından **Dağlica** köyüne bağlı **Üçkardeler** mezarısına basarak, 13 genci daha askere aldı.

● Aynı gün **Çatak** in **Altihan** köyüne baskın yapılarak köylülerle yönelik propaganda toplantısı yapıldı ve 7 kişi askere alındı.

● **23 Ağustos'ta Eruh** un **Fındık** ve **Kızıla** bucakları arasında, **Gabab** Dağ'ında ARGK gerillaları ile sömürgeci ordu kuvvetleri arasında çatışma çıktı. 3'er öldürüldü, 5'i yaralandı.

● Aynı gün **Şirnak**'ın **Dereler** mevkinde sömürgeci güçlerle çıkan bir diğer çatışmada ise 2'er öldürüldü, birçoğu yaralandı.

● **Mazıdağ** ve **Diyarbakır** da bu süreçte yoğun bombalama eylemleri gerçekleştirildi.

● **Beytüşşebap** in **Akarsu** köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları köy toplantısı gerçekleştirdiler. Toplantı ardından 1 hain ölüme cezalandırıldı.

FAŞİST SÖMÜRGEÇİLİK KAŞURİ ALANINDA DARBE ÜZERİNE DARBE YİYOR

Türk sömürgeçiliğinin Kaşuri mıntıkasındaki halk kesimine yönelik olarak sürdürüldüğü uzlaşma (şeker) politikası, bir kez daha alandan çıkarılan savaşçılara tersinden işledi.

Yoğun bir nüfusa sahip olan Kaşuri aşiretinin (sınır bölgelerinde olmasından da ötürü) karşısına almak istemeyen sömürgeçiler, aşiretlere yönelik sindirme, teslim alma, uzlaşma politikasını bu aşiretler karşı da uzun yıllardan beri sürdürmekte ve "Erzak vb. yardımı yapın, yol gösterin, ancak güçlenir vermayın, örgütlemelerini kabul etmeyin, alanda eylem yaptırma- yın" biçimindeki şartları tekrarlama- ktadı. Ancak düşmanın kendisi de çok iyi biliyordu ki, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi ve eylemliliği, bu kesimi de etkilene alına alacaktı. Bunun için bazen albaylar, generaler hükümetleri harekete geçirip aşiretin ileri gelenleri ile görüşüyor, ihtilaşlarını soruyor ve her türlü yardıma hazır olduklarını belirtiyorlardı. Son olarak Şubat ayında da böyleleri bir ziyaret oldu, ama bu ziyaretin amacı sıradan veya olağan değildi. Çünkü alandaki gücümüzün sık faaliyetleriyle sürüne girenken, bu aşiretten savaşçı çıkarmıştı. Bu eylem düşmanın yıllardan beri sürdürdüğü siyasete darbe indirmiş; mücadelemiz bu kesimi de etkisi altına almış; dolayısıyla buradan her yönlü katkının kaçınılmaz olduğunu göstermiştir. Bu gelişme Türk sömürgeçiliğinin "şeker politikasını" boşca çıkararak, planlarını altüst etmiştir.

İşte Şubat ayındaki ziyaret, şeker politikasını "kamçı politika-

sına" dönüştürüp, Aşiret mücadelemize karşı silahlılanmaya zorlamayı amaçlıyordu. Kurtuluş gücümüzle ilişkile geçen aşiret ileri gelenleri, nasıl bir tavır benimserlerse gerektiği konusunda bilgi aldıkları sonra, düşmanın dayatmalarına cevabı kesin olarak vermişlerdi. Artık Türk sömürgeçiliğinin sını politikalarına alet olamayacaklarını, kendilerinin de bu topraklar uğrunda verecek canlarının olduğunu ve ne olursa olsun dayatmalar karşısında direneceklerini, düşmanın işbirlikçiliğini reddederek kanıtlanmışlardı.

Böylesi bir tavır hakkı beklemeyi bir ortada alan düşman, yönelimini arttırmış olmanın yanısıra, kurtuluş güçlerinin bir daha alanda uğramayacağı, faaliyetlere serbest hareket etmeye, istediği saatlarda pusu atmaya, köyler içerisinde devriye çıkarmaya başladığı bir zamanda (26 Mart'ta) kurtuluş güçlerimiz gerçekleştirdiği pusu eyleminde vurduğu darbe ile onu çığına çevirmişti. Eylemin ertesi günü yoluları tutarak köylülerin olduğu hedef hareket etmelerini engellemesi, verdiği kayıplar—her zaman olduğu gibi—büyük olduğunu ispatlamaktaydı. Durum böyle olunca, düşmanın aşiret üzerindeki baskı ve dayatmalarını arttırmakla ısrar etme politikası karşısında, olan bitenle de mücadeleye yaklaşımları gün geçtikçe artıyor, kapılarını kurtuluş güçlerine daha fazla açıyordu. Ve artık geçmişte eylem yapmaması için dil döken bu yurtsever kesim neden eylem yapmadığını soruyor, hatta düşmana darbe vermek için görev



tebliginde bile bulunuyordu.

Alan kitesinin bu şeklideki yaklaşımı değişerlendiren gücümüz, ARGK'nın Askerlik Kanunu'nun bu kapsam içerisinde yaygınlaştırılması kararını uygulamaya geçerek baharın birlikte tekrar bu keşimden savaşçı çıkarmıştı. Bu sömürgeçile kisa süre içerisinde bu eylemlerle birlikte vurulan üçüncü darbe, onun alandaki hareket imkanlarını tümden engellemiş, ininden çıkamaz duruma sokmuştu.

Diğer yandan Kaşuri kitesini mücadeleye verdiği düşmanca sağladığı katkı ile, artık düşmanca asker vermeyeceğini, gençlerini ulusal kurtuluş saflarında savaşacağına, düşmanın her türlü dayatmasına pusub bırakmayacağı ve bunda kararlı olduğunu; bununla da ulusal kurtuluş mücadelemizin faşist Türk sömürgeçiliği karşısında bir kez daha zafer kazandığını

ispattıyordu.

Sunu belirlemek gerekir ki, ulusal kurtuluş mücadelemizin gün geçtikçe kitleleri bilçileştirmekte olduğu, mücadeleye safına her türlü katkının kaçınılmaz bir duruma geldiği, en geri kesimin bile eylemde hazır ve gerekli kavrayacağı ve bunun onu katkaya seferber edeceği, ulusal kurtuluş güçleri tarafından uygulamaya konulan her karara verilen olumlu cevaptan ortaya çıkmaktadır. Bu gelişmeler Kürdistan halkının aktif çıkarlarını temel aldığı, tüm bunların barmışmazlığı garantis olduğu gösterirken, ne Türk sömürgeçiliğinin şeker-kamçı politikaları vb. teranelerinin aktif hayat bulabileceği ve ne de onun işbirlikçi usak takımının uzun ömürlü obalebiçiliğini ispatlamıştır. Ve kazanacak olan tarafın ise haki mücadelemiz olacağı gerçeğini tartışılmaz kilmıştır.

Devrimci selamlar / M.

ŞIRNAK-BESTLER'DE DÜŞMANA BÜYÜK DARBE

Faşist Türk devleti, içinde bulunduğumuz bu önemde ulusal kurtuluş mücadelemizin kaydedtiği büyük aşamalar ve ARGK gerillalarının ortaya koyduğu eylemlerle çoklu sürecine gün geçtikçe daha hızla girmektedir. Özellikle '89 Bahar Atılımıyla başlayan eylemlilik karşısında Türk ordusunun kofluğuy, acizliği bir kez daha ortaya çıkmıştır. '89 bahar eylemliliği, düşmanı tamamen kendisini koruma savaşına itmiştir. Her ne kadar Türk burjuva basını birçok gerçeği, özellikle de içinde bulunduğumuz Botan alanında birçok gerçeği örtbas etmeye çalışıyorsa da ortaya konulan eylemler kitleler tarafından çokluyla karşılanmakta ve büyük bir siyasal etkiye yol açmaktadır.

ARGK gerillaları ile faşist Türk ordusu arasındaki büyük çarpışmaların bir 23. 5. 1989 tarihinde Şirnak'ın Bestler bölgesinde gerçekleşti. Gerillaların, faşist Türk kuvvetlerine karşı düzenlediği pusuy eyleminin yanısıra bir de pususu sonrasında gerçekleşen büyük çatışma şöyle gelişti: Söz konusu tarihte ARGK gerillaları aldıkları istihbarat sonucu, Gire Seve mevkinde Beluzer Deresi'nde askeri konvoyu pusu düzenediler. Saat 10.00 sıralarında başlayan pusuy, gerillaların yoğun ateşi altında 10-15 dakika gibi kısa bir sürede sona erdi. Eylemde iki düşman cemesi içerisinde bulunan 20'yi aşkın asker görevli, bir kaç yaralı dışında tümden imha edildi. İçlerinde 1 yüzbaşı ve 1 çavuşun da bulunduğu askerlerden imha edilenlerin büyük başasıyla, faşist Türk ordusunun ise ağır yenilgisiyle so-

nuglanmıştır.

Pusu sonrası aldıkları darbenin acısıyla büyük çaplı bir operasyon başlatılan faşist ordu, aynı mntıkada pusudan yaklaşık 1 saat sonra saat 11.00-12.00 sıralarında tekrar ARGK gerillalarıyla karşılaştı. ARGK gerillalarıyla karşılaşıp karışmasam şimdiye kadar görülmemiş bir biçimde kuvvetlerinin bölgeye aktararak, yediği darbenin acısını çıkarmaya çalıştılar. Havadan ve karadan aralıksız kuvvetlerini bölgeye aktaran Türk ordusu çatışma sonuna kadar yaklaşık 4000 kişilik ordu gücünü çatışma alanına yığdı. Bu güç, asker, subay, çete ve özel timlerden oluşuyordu. Belirtilen saatte çarpışmanın başlamasıyla, düşman güçlerini gerillaların dört bir yanına konumlandırarak geniş bir çember oluşturdular. Ancak çemberi iletleyen saatlere daraltılmak istediye de, gerillaların güçlü savunması yüzünden istediği sonuca bir türlü ulaşamadı. Ve çemberi daraltmak için yaptığı her manevrada, her harekette kayıp vermekten kurtulamadı. Tüm ağır ve otomatik silahlardan yararlanmaya çalışan ordu güçleri, bunların da kısa bir sürede etkisizleştirildiğini görünce, bu sefer de gerillaların bulunduğuları alanları görülmemiş bir lav roketi ve top atışına tuttu, onlarca lav ve top atışına rağmen, yine de sonuca gemedi. Çatışma sonunda kesin bilinememekle birlikte, en az 15 asker ve ordu elemanı öldürülmüştür. Çatışmada ayrıca 1 ARGK gerillası (Musa) kahramanca direnerek şehit düştü. MUSA yoldaş, faşist Türk ordusuna vurulan darbelerden etkilenerek, mevzisinin çıkıp hareket etmesinden dolay alırdı mermiliye şehitler kervanına katıldı. Ancak arkadaşın tüm malzemesi alındığı gibi, cesedi de düşmana kapırlılamış-

tır. Çatışma belirliliği gibi, şimdiye kadar görülmemiş boyutta gerçekleşti. Düşman çatışma gününden kısa bir süre önce Şirnak kömür ocağında gerillalarla katılan gençlerin, çatışma alanında bu ordu gücüne kapılarak ve onların tecrübesizliğinden yararlanarak sahte bir zafer kazanmak

Halkımız mücadeleye maddi-manevi katkısını arttırıyor

'89 bahar eylemliliğinin yarattığı etki ile ulusal kurtuluş otoritesi gün geçtikçe Kürdistan'da güçlenmektedir. Bu, Kürdistan halkının mücadelemize sunduğu eşsiz katkıları gün gibi ortaya çıkarmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin otoritesinin güçlendiği alanlardan biri de, Şirnak bölgesidir.

30 Mayıs 1989 tarihinde sözkonusu bölgedeki Bestler mntıkasında bir yurtsever ulusal kurtuluş mücadelemize çok değerli bir silah bağışında bulunmuştur. Bu, mücadelemize sunulan yardımların bir parçasını teşkil etmektedir. Silahın markası: Portatif Kalanikof.

Aynı tarihte ARGK gerillaları, TC ile ilgilerinin tehlikeli boyutlara vardiran bir unsurdan 1 silah alarak cezalandırılmıştır. Eylem bölgede sevinçle karşılanmıştır. Silahın markası: Kalanikof.

1 Haziran 1989 tarihinde Şirnak-Bestler bölgesinde ARGK'ye yayın katılmaların devamı olarak 1 genç ulusal kurtuluş saflarına katılmıştır. Ayrıca katılmaların daha da devam etmesi sözkonusudur. Katılan genç Tırya aşiretine mensuptur. Bu katılının sağlanmasında, Tırya aşiretinin mücadelemize yaklaşımının daha olumlu olacağı, bunun devam edeceği ve Tırya aşiretindeki çeteciliğin de önemli

istedi, ama planı tüm gücünü seferber etmesinde zorlandı. Katılan genç çoban olup, askerlik kanunu ile salfalara alınmıştır.

Şirnak çevresindeki köylerden ARGK'ye çeşitli capta yardımlar olmuştur. Halkın yardım olarak Ordu güçlerine verdiği yardım listesi şöyledir:

- 2 kalasnikof marka silah ve bunlara ait üç şarjör,
- 678 kalasnikof mermi,
- 181 adet G-3 mermi; 49 tanesi MG-3 şeridi ile alınmıştır,
- 1 adet bruno silahı,
- 4 adet kalasnikof şarjörüne ait kılıf,
- 12 adet palaska,
- 24 adet G-3 şarjörüne ait kılıf, Bu yardımlar 5. 6. 1989 tarihinde Şirnak ilçesine bağlı N... köyünden alınmıştır.

Ayrıca 6. 6. 1989 tarihinde, 10 tane G-3 otomatik silah yardım olarak kitle tarafından ARGK'ye verilmiştir. 1 bruno silahı, 90 mermi yardım olarak alınmıştır.

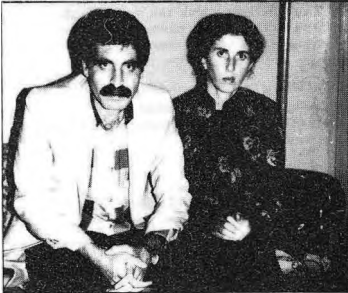
7. 6. 1989 tarihinde ise 5 genç askerlik kanunu ile salfalara alınmıştır. Katılan gençler Şirnak-Bestler'den katılmıştır.

Şirnak-Bestler
Piran Takımı

Zindan direnişçilerinden 15 Ağustos Atılımının yıldönümünü kutlama mesajı:

“Kavga özgürlüğün son sancılarını çekiyor”

HALKIMIZI!



M. Ayata, S. Canaz:
“Parti ideolojisi ve politikası, Apocu bilince biçimlenmiş; örgütlülüğü Apocu yaratıcılık, disiplin ve kararlılık ölmüş. Apocu kavga ruhuya yoğunlaştı.”

Bugün başkaldıran halklar içinde seni ve senin yüce kavgaı görüyoruz. 21 yıla doğru özgür geleceğin büyük yürüyüşünde senin kararlı yolı aşıyor görüyor insanlık.

Dün Asur zorbasına karşı Ortadoğu halklarının öncüsü, zulum kalesinin yıkıcısı, halklara özgürlüğün müjdecisi oldun. Bugün Ortadoğu'da halkların gelişim yollarının zeminini sen açtın, devrimin öncüsü oldun.

Dün unutulmuşluğun, yalnızlığın, dağınıklığın, örgütsüzlüğün, parçalanmışlığın en koyusunu yaşayan sen, bugün; birleştirici, bütünlleştirici, bağımsızlığı ve enternasyonalist bir örgüt ve öndere sahip olmuş; ulusal kurtuluş yolunda büyük ve önemli adımlar atmışsın. Tüm dünya insanlığının gündeminde senin mücadelenin önemi ve büyüklüğü konuşuluyor. Dost-düşman tüm güçler öncün PKK'nın sana vadedtiği geleceğe yürüyüşünü izliyor. Seni saran yalnızlık, tecritlik çemberi çoktan kırılmış. Dünya ırfalı insanlığının ilgi ve sempatisine yerini bırakmıştır.

Dün senin tarihine hükmeden ve varlığını üzerinde söz sahibi olan somürgeci etelleri, bugün senin özgüçün üzerinde gelişen direniş ve başkaldırı tarihin önünde sorgulanıyorlar. Dün seni yenilgiye girdi, danda boğmak isteyen somürgeci, bugün senin kavga salinde çarpıyorlar. Evet, hiçbir güc seni bu tarihi karardan, bu kararı yitiriyüşünden vazgeçiremez. Ortadoğu halkları üzerindeki tarihi ve direkt etkin, dün olduğu gibi bugün de seni bir umut bayrağı haline getirmişti. Yani senin gerçekliğinde üzerinde doğan kavga, yeni senin kavga gerçekliği üzerinde zafere doğru hızla yol alıyor. Dünün örgütsüzlük ve öndersizliği, yokoluşunu hızlandıran kavga, öncüne ve öndesine sahip savaşçı bir halk kararlılığıyla başlamış ve özgür bir yaşama gün gün yakın oluyorsun. Seni birleştiren, seni savdıran, sana öz benliğini taşıyan karadın PKK, biricik önderin APO, kuzulardın Cephen ERNK, ulusal Kurtuluş Ordun ARGK vardır. Yani örgütlenmiş ve devimde karı karı kılmış bir halkın en güzel coşkusunu yaşıyorsun bugün.

Düşman seni her alanda kavga-danda alıyormak istiyor; seni her alanda vurmak, dağıtmak, bedirlemek istiyor. Her gün yeniden işlen, ıllak, ıllak, katlan, soygun, işken, sürgün ve karşı-devrim tüm aracılarıyla sana saldırıyor. Seni an seçkin, en ırlı gücünden, yani öz evlatlarından koparmak istiyor. Düşman zorba, düşman kalleştir.

Seni sana kırdırmak, seni sana hain hale getirmek istiyor, durmuyor; seni kök saldığın vatanından koparıp açlığın, safaletinin, zulmün sonsuzluğuna yatırmak istiyor. Tüm zorbalardan ve kan emicilerinden toplum tarihi, katliam ve yok etmenin bir resmi durumunda dündür. Fransanın 16. Luis'dir. 18. yon-narşisinin tüm çirkinliğini sergiler. Rusya'nın Çar Nikola'sıdır. Rusya'yı bir halklar hapisanesine



Cahide Şener, Muzaffer Ayar, Sakine Canaz

çeviren Deli Petrolari geride bırakır. Mussolini'dir, Franko'dur, Hitler'dir. Ölm kamplarına çevirir ülkeyi. Vietnam'ın kelle avıcısıdır, Küba'nın Yanki'sidir. Yani bütün pis savaşların rengini almıştır. Vesen bütün bu zulüm halklarının toplamlıya savasıyorsun. Ama senin de tarihinde 14 Temmuzlar var. Bastille Fransız Burjuva Devrimi'ndeki rolünü senin zindanlarında ulusal kurtuluş mücadelesinde oynuyor. Senin bağından çıkmış ve seni ödümüne semmiş evlatların da 14 Temmuz da **BAŞARDIK, BAŞARDIK** direniş çıkırlarıyla tam iki ay kıyasıya kavgaaya tutuşmuşlardır. Diyarbakır zindanlarında. Diyarbakır! böyle fetihmişlerdi.

Ve sen şimdiki tarihi halklar hapisanesi Rusya'ndaki işi Sovyetlerin yürütüyüşü yaşıyorsun. Ortadoğu devriminin büyük çanı olmuş, halkları bu çanın gür sesine çekiyorsun.

Sen Yankiler'in yeni usakları Batısalrı, Sierra Maestraları çağalıyor. Ortadoğu devriminin büyük çanı olmuş, halkları bu çanın gür sesine çekiyorsun.

Kavga senin özelemin, senin umutların, senin korkuc özgürlük istemlerin üzerinde yükseliyor. Sen

—15 Ağustos ulusal başkaldırı bayramın sana kutlu olsun!

—15 Ağustosla zafere giden yolda yeni güc, yeni atılım olsun!

—Yaşasın 15 Ağustos Erub-Şemdinli direnişimiz!

—Yaşasın Başkan APO!

—Yaşasın PKK!

—Yaşasın Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!

—Kahrolsun somürgecilik ve emperyalizm!

tüm başkaldırıların toplam güzeliği yaşıyorsun. Med'den kızıl ateşi, Komünierlerden ihtilalciliği ve Vietkonglardan cesareti almış savasıyorsun.

Tarih ilk kez tarihliğini oynamıştı Kürdistan'da. 70'li yıllarda APO gibi eşsiz bir Öndere, 80'li yıllara gelindiğinde ise; PKK gibi yüce bir öndü güce, bir Partiyi kavuşturdu seni. Vesen yaklaşık 20 yıldır sürdürdüğün bu kutsal kavga ile tarihe karşı görevini yerine getirmenin büyük çabası içerisinde. Bu görevin zorluğu ve büyüklüğü savaşma hızını her zaman çağırttı.

80'li yıllarda düşman senin üzerinde yeni bir kararlık dönem daha yaşatmak istedi. Mücadeleni kanla boğmaya çalıştı. Halk olarak yeni acılar çekti; yeniden örgütsüzlük, parçalanmışlık, tecritlik ortasında tutulmak istendin. Ama sen, senin olan her değeri büyük bedeller ödeyerek, parça parça düşmandan koparıp almasını bildin. Bu çetin savaşta başarı ıbrisi hep sende sana oynadı. Düşmanın bu sen hesapları da tutmadı. Ve sen 1984'te halkın dirilişini yeni bir coşkusunu yaşadın. 15 Ağustos ulusal başkaldırı örlen yeni kararlılığı tuz-buz etti.

5 yıldır Kürdistan'da baştan

BAŞKAN APO'YAI

Kürdistan'da yaklaşık yirmi yıllık bir mücadele tarihi yaşıyoruz. Proleter damgayı taşıyan bu mücadele sizin önderliğiniz ve sizin komuta gücünüzle gelişti, büyüyor ve yürüyor.

Halk olarak tarih sahnesinden silinmeye yüzüze geldik bir dönemde, tam da böyle kritik bir anda sizin gibi bir yolgöstericiye, öndere kavuşma şansına erişti halkımız. Bu öyle bir şans ki, halkımız onu yakaladığından beri yeniden doğmanın ve varolmanın onurlu güzelliğini yaşıyor.

Varlığınız, kişiliğiniz, yeni kavga ruhunuz, azminiz, cesaretiniz, kararlılığınız mücadeleyle yirmi yıldır yön veriyor. Kürdistan'ın tarihi açığını kökten değiştirip halkımızın kendi öz benliği üzerinde yeni bir tarihi yaratmasını varlık nendindiniz. Bu nedenle diyoruz ki, Kürdistan'ın yeni tarihi sizsiniz.

Kürdistan gibi atolarına dek parçalanmış, dağılmış bir toplum yapısı üzerinde birleştirici, toparlayıcı, örgütleyici rolünüz; Partimizin ideolojik, politik ve doğrultusuna hakim olmanız, bu gizli kavga-sola sapırcı tüm etkilerden arındırarak yürütmeniz ve bir bütün olarak leninist çizgiye bağlılık ve katkınız, sizi APO yapan eşsiz değerdeki özelliklerdir.

Düşmanın baştan beri sizi hedef almasının nedeni budur. Bu büyük rolünüzü bildiği için ilk günden beri halkımız, Partimizi ve devrimimizi özdesiz bırakmak için

sizdeki eleştirisellik ve uzak görüşlülük, sizdeki disiplin ve usta örgütlülük nasıl anılır? Bütün bunların pratik ifadesi kavgamızın kendisidir. PKK'dır, ERNK'dır, ARGK'dır; tüm kitle örgütlerimizdir, Kürdistan'dır. Hepsinde sizin kavga bilinciniz, kavga ruhunuz vardır. Kürdistan'ın taşı-toprağı sizleşmiş. Yani Kürdistan baştan başa APOCU kesilim.

Mücadeleyle sunulan her katkı değerlidir. Bunu en çok söyleyen siz, en çok değer veren yine sizsiniz. Ama sizin emeginiz, sizin çabanız, en zor ve kritik anlardaki pratik gücünüz, olaylara hakim olmanız başınızın dikeyi vurulamaz. Omuzlarınızın dikeyi ağırlığı ve bunu götürmedeki engin çabanız, yaratılan tüm değerler bu emeginiz adidir, ölümsüzdür.

Kürdistan gerçeğini gözlerimize önüne serdiniz. Marksizmin yaratıcılığı ülkemize uyguladınız, bu savasım yüzersek PKK'yı şekillendirip ruh-kan verdimiz. Bugün Kürdistan'da yaşayan, gelişen ne varsa bu sizin damganızı taşıyor, sizin yaratıcılığın yaşıyor. Biz yeniye, güzlele, ülkemize aşığız, siz bunların somutlaşması ifadesisiniz. Siz Kürdistan'ınız, siz devrimsiniz, siz olan muazzam sevgi ve bağlılığımızın anlam ve ifadesi budur. Siziz bir Kürdistan'ı, siziz bir PKK'yı düşünmedik, düşünmeyeceğiz, varın başı hakmaklar, razı-sızlar bunu anlamasın, anlamazlıktan gelisin hiç öneki yoktur.



her türlü çabaya harcadı. Gerek içimizdeki ajan provokatörler aracılığıyla, gerekse de direkt saldırılarıyla sizi imhaya ybeldi. Kürdistan halkı ve Partimiz üzerindeki gücü ortadan devrimizin gelişmesinde ki ve yürütülmesinde ki üstün başarınız ve komuta gücünüz; uluslararası komünist hareket devrimci, tutarlı ve tavizsiz başınız örnek enternasyonalizmi kişiliğiniz siz düşmanın bu tür ırgan ve alcaık oyunlarının hedefi durumuna getirdi. Kürdistan'da PKK demek APO demektir. Parti ideolojisi ve politikası, APOCU bilince biçimlenmiş; örgütlülüğü APOCU yaratıcılık, disiplin ve kararlılık ölmüş, kavgası APOCU kavga ruhuya yoğunlaştı. İşte düşman bunu biliyor, sonsuz korkusu da bundandır.

Sevdiğiniz önderimiz büyük komutan APO!

Sizi anlatmak zordur, bilinen kavramlarla sizi açıklamak yeterli olmayacaktır. Çünkü hiçbir siz tam olarak anlatılamaz, siz vermeye yetmeyecektir. Sizdeki coşku, sizdeki engin halk sevgisi, yoldaşlık sevgisi, bağlılık, sizdeki ılna gücü ve yeteneği, sizdeki bitmez tükenmez enerji ve yaratıcılık,

Değerli Başkanımız biricik APOMUZ!

Size bağlılık yeminimiz, kavga yeminimizdir. Yıllardır ne kavga aşkımız bittir, ne de size olan bağlılığımız. Gerek dışarda ve gerekse lutsaklık yaşamızda belki size yetince lıkçı olamadık ama her zaman sizi yaşıyık ve sizinle başı dik, ayakta kalmaya çalıştık.

Gazetemiz **Serxwebûn**'a abone olalım; abone bulalım.
Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin sesini en uca köşelere
kadar ulaştıralım!

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın "Nisan Çözümlerleri"nde yer alan "Din Sorunu Üzerine" değerlendirmesini yayınlıyoruz.

DİN SORUNU ÜZERİNE

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Bütün bunlardan sonra, Türklerin İslamiyetle ilişkisi ve İslamın Türklerin durumu üzerine etkileri konusunda değinmek gerekemektir. Bu önemli bir konudur ve gerçeklerimiz doğru yaklaşımda daha aydınlatıcı olacaktır. Türk boyuları o dönemde bu boyalardan henüz güçlü bir Türk kavimi de olumsuz değil-Oğuz boyuları İslamiyetle ilk teması, saldırı ve capulculukla Ortadoğu'da yer edinmeye çalıştıkları dönemde kurular. Daha çok fetihden, hem de baskı ve sömürü yani ağır basan feodal devletler kurma ve bunu da en zorba bir temelde sürdürme karakteri, bu dönemde İslamla güçlenmiştir. Burada hemen başlangıçta İslamla ilgili büyüklük, yücelti, ataklığı, önemli oranda gelişen feodal uygarlıkların sınıfsal karakterleri oldukça güçlendirmiştir. Dolayısıyla, bu uygarlığın yayılmasında rol alan komutanlar, ganimet peşindekiler, İslamın bir yarılmışlık olarak görülmesi gereken ganimet kavramı başlangıçta bir ilerlemeyle hizmet edecek ancak bu kurum daha sonra yavaşlatılacaktır. Tamamen hanedanlar, hükümdarlık tesis etmek için kullanılmaları 10 yüzyıla doğru gelişti. Ortaya Asya kapılarında İslamla başlangıçta ileri-derinleşme özünü önemli oranda yitirmiş; bunun yerine, hanedanlar, sultanlar ve meliklerin elinde ganimet yoluyla değerlerin gaspına oldukça imkân veren katı bir tutuculuğa dönüşmeye başlamış; hızla ganimetleşme isteyecekleri, hızla ganimet ve güç toplamak isteyenlerin elinde artık bir ideolojik ilah haline gelmiştir. Bu dönemde yayılmacıdır ve bu anlamda emperyalist bir öncülüğe yükselmiştir. İşte Türkler Türk boyuları İslamiyetin bu aşamasında onları temas kurmuşlardır. Türk boyuları o dönemlerde Orta Asya'da kuraklık vb. nedenlerden dolayı sıkıştıkları ve kesin olarak bir tarafa savrulmak istemekteydiler. Türkler bu dönemde at sirtındaki bir boyar topluluğu dur. Son derece atikler. Hem üzerinde yaşayış oldukları coğrafyanın çok yönlülüğü sıkışık durumları, hem de at sirtında beslenen bir boyar topluluğu olmaları nedeniyle, tam da bu biçimde İslamiyetle karşılaştıklarında, savrulacakları, her tarafa yayılacakları ve bunun için bir saldırı istihya ihtiyaç duyacaklardı. Bu saldırı: silahlı onarımlar hem ideolojik, hem siyasi yönden çok güçlendirici bir silah olacaktı. Onlar en çok bunu ağırlıklı görece, ona sarılacaklar. Çi'ne diyorlar ve hemen Çim İmparatorluğunun hizmetine giriyorlar, general oluyorlar. Kısacası, hakim olan umuda son derece çıkarıcıdır. İşte o dönemde İslamla bu bunlara böyle imkan ve özellikler sunuyordu. İslamın kilicisi ellerine aldılar mı, onun ideolojik saç yorumuna da yüzlerine maske olarak geçirdiler mi çok büyük bir yayılma imkanı buluyorlar. Büyük bir ganimet elde etme ve siyasi güç olma imkanı ortaya çıkıyor. Bu nedenle Türk boyalarının seferi hızla Müslümanlaşıyorlar. İslamiyet reddetmeleri halinde, çok güçlü İslam orduları karşısına çıkmak zorunda kalacaklar ki, bu da mümkün değildir. İran Siya biçimi bakımla edilecek, mevcut hakim kesim olan sağ kesime, despot ve ilahî kesime karşı çıkmak zorundadır ki, bu da çıkarlarına uygun değildir. Oysa Türk boyu seferi, feodal, sultan, melik olmak istiyorlar. Dolay-

siyla, Alevi-Siya biçimine karşı, en sağ, capulculuğa ve baskıya en çok hizmet eden Sünniliği kabul edecek ve bir de buna kendilerinin gelişim seviyesi olan ve feodalizm öncesi olan ilkel-komünal toplumun en üst seviyesine ekleyecek gelişim istiyorlar. Bu üst seviye önemli feodal güç sahibi olma olanağı birleşince muazzam bir feodal sıçrama yapıyorlar. Atın üstünde bir boy, ilkel-komünal toplumun en son aşaması, yani barbarik aşamasında olmaları ve İslamiyetin en sağ yorumuyla karşılaşmaları Türk boyalarını, emellerlerini İslamın vurucu-kırıcı gücü haline getiriyor. Ve bu süreçte kısa sürede İslamlaşmaları ile birlikte, İran'ın boydan boya istila ediyorlar. Hindistan ve Afganistan'a acıyıyorlar ve daha 1050 yıllarına geldiğimizde Abbasi İmparatorluğunun saraylarına ortak oluyorlar. XI. yüzyıllarında İran'ın, Irak, Kürdistan ve Anadolu topraklarına geyikler basıyorlar. İşte bu yayılma durumları dönemidir. Nasıl bu kadar yayılabiliyorlar? Bunlar İslamiyetle bir devrimi mi yaptılar. Hayır! Türk ve İslam ilişkileri gerçekten önemli ele alıyoruz. Ve son derece gerçekçi bir ele alıştır bu. Bunlar İslamla ilgili önderlikleri ele geçir-

"...İslamın gerçek devrimcileştirici, uygarlaştırıcı yönüne karşı, en sağcı, gerici, katliamcı özelliklerini esas alıyorlar. Türk egemen sınıfının, Türk feodalitesinin oluşması bu anlamda gerici. İslam uygarlığının özünü bile karşıdır. Yani sahte İslamcılar; İslamın özünü geriletmek, baskı altına almaktadırlar. İslamiyetin gerçekten en sahte kavimi, en sahte bir temsilcisidir. Belirttiğimiz gibi, ganimet için, siyasi güç olmak için, feodal, melik, sultan olmak için İslamiyetin kabul edilişi ve bir de bunu en geri, en sağ, en bastırmacı özellikleri ile gerçekleştireyorlar. Burada ilericilik ve devrimcilik aramamız, işte Türklerin İslam tarihindeki yeri ve rolü budur ve kesinlikle olumsuz yani emgemidir. Bunu Abbasi İmparatorluğu'nun yıkılışında, İran'daki devletlerin yıkılmasında görmek mümkündür..."

dıkları İslamın en sağcı, en ganimetçi, en gaddar özelliklerini esas alıyorlar. Bu ne demektir? İslamın gerçek devrimcileştirici, uygarlaştırıcı yönüne karşı, en sağcı, gerici, katliamcı özelliklerini esas alıyorlar. Türk egemen sınıfının, Türk feodalitesinin oluşması bu anlamda gerici. İslam uygarlığının özünü bile karşıdır. Yani sahte İslamcılar; İslamın özünü geriletmek, baskı altına almaktadırlar. İslamiyetin gerçekten en sahte kavimi, en sahte bir temsilcisidir. Belirttiğimiz gibi, ganimet için, siyasi güç olmak için, feodal, melik, sultan olmak için İslamiyetin kabul edilişi ve bir de bunu en geri, en sağ, en bastırmacı özellikleri ile gerçekleştireyorlar. Burada ilericilik ve devrimcilik aramamız, işte Türklerin İslam tarihindeki yeri ve rolü budur ve kesinlikle olumsuz yani emgemidir. Bunu Abbasi İmparatorluğu'nun yıkılışında, İran'daki devletlerin yıkılmasında görmek mümkündür. Anadolu'da yürütülen İslam istilasında görmek mümkündür. Burada hemen bir konuya daha

değinmek gerekiyor. Türk boyalarının egemen kesimi; sarmaya, artıder, siyasi güç elde eden kesimi hızla palazlanır ve devlet gücü haline gelirler. Türk boyalarının ilk kesimi, yani aşiret birlikleri dağılır, sınıflaşmaya başlıyor. Feodalleşenler ve serfeleşenler var. Serfeleşenler, Türkmenlerdir. Feodalleşenler ise, aşiretlerin önde gelen boy boyalarıdır. Onların İslamı yaklaşımları sözkonusudur. Bu da anlaşılır. Çünkü, sınıfsal bir ilişki var ve bu o zamandan beri Türkmenlerle boyu beyliğinin bir savaşım içinde tutulmuş. Ve bu savaşım gerçekten siddetlidir. Türk boyalarının sınıfsal savaşım, özellikle boyaların devletleşmesiyle birlikte çok acımasız bir hal alır. Türk boyaları Türkmenlere diğer kavimlere yaptıklarından daha fazla gaddarlık yapmışlardır. Çünkü Türkmenlerin varlığı onların sınıf ıktidenir engelleyici, etkiliyici. Sınıflaşma sürecinde kabile oymaklarının ayırışma uğramasında sert bir çıkarlar kavgası başlıyor. Ve bu çıkarlar kavgasında elbetteki feodalizm esas alan kesim hakim çıkacaktır. Türkmen ise serfeleşecektir, dağılar yerleşecektir. Boylar İmparatorlukların eski devlet merkezlerine yerleşecek; Bağdat'tan Konuya, İstanbul'a ve diğer ırılı ulaki feodal devletlik merkezlerine kadar yoğunlaşacaklardır. Sınıf çatışmasında Ötürü de Türkmen Toros dağlarına çekilecektir. Kıyıda köşede, sırda buda kendini yavaşlamaya çalışacaktır. Türk toplumdaki sınıfsal çatışmanın doğuşunu dinsel bir görünüme, mezhеспel bir görünüme dönüştürmenin anlamı budur. Büyük Selçuklular da olsun, Anadolu Selçukluları da olsun, Türk devletlerinin kuruluşlarında bu model olduğu gibi izlenir. Feodalleşen kesim, önce de bildirildiği gibi, İslamın Sünniliğini, hakim saç yönünü esas alır. Bunun ideolojik kılıfı altında Anadolu'ya yerleşir.

Anadolu'da belli bir yoğunlaşma ile birlikte, Anadolu Selçuklularının kuruluşunda son çok sayıda Türk boyaları Anadolu'ya akın ederler. O bilinen büyük güç dalgaları geliyor. Oldukça büyük bir Türk ve İslam nüfusu burada yoğunlaşıyor. Bizans'ı geriletirir. Bizans'ın geriletilmesinde, yine dönem göre İslamın ileri bir uygarlığı temsil etmesi, Bizans'ın ise özellikle egemenlik altında tuttuğu kendi halkı ve diğer halklar üzerinde yüzyıllardır beri süren katırmalı bir baskıyı temsil etmesi rol oynar. Bizanslılar artık baskı ve sömüründen nefret ediyorlar. Çünkü böyle bir İmparatorluğun hükümlü altında yüzyıllardır dan beri acı çekiyorlar. İslam onlara bir taze kuvvet, bir kurtarıcı kuvvet gibi geliyor. Yani Türklerin ılgacı, istilacı karakteri altında özünde bu olmasın diye rağmen İslamın genel algılanışı karşı böyledir. Köhnemsi Bizans'a karşı bizi bir kuvvet olarak bilinenler. Türk kavimi atıyor. Türk feodalileri eliyile çok güç kazanmış bir İslam saldırısı sözkonusudur. Arapların elinde bu yönü aslında kasım sınırlıdır: Maia'taya karşı gaddar geliyorlar ama Bizans'ı zaptedemiyorlar. Bizans'ın zaptı, İstanbul'un fethi, Türk egemenliği, yani Osmanlı İslam İmparatorluğu eliyile gerçekleştirecektir. Bizans'ın önce geriletilmesi ve daha sonra yıkılması bu açıdan eski bir İmparatorluğun biçimini ta Roma'da vücut bulan bir İmparatorluk biçiminin aşımına ve en sağcı, biraz da gecikmiş büyük merkez Osmanlı İmparatorluğunun kurulması demektir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun tarihteki çerçevesini kısaca özetlersek; İslam devrimi aşamamızı çoktan aştığı bir dönemde hüküm sürmüştür. Feodal uygarlığın ilericilik ve olgunluk aşamamızı geride bıraktığı, XX. yüzyıla doğru gelindiğinde İslamın gerileme aşamasına ulaştığı, çok sağı bir önderlik altında bir gerilemeye uğradığı dönem devreye giren Türk kavimleri de gerçekten İslam uygarlığına fazla bir katkıda bulunmamışlardır. Ta-

"...İslamiyetin çıkışı bir devrimdir. Doğuşundan itibaren içerisinde bazı sarmalar çıkıyor ve bu gündümüze kadar da sürmüştür. İslamiyet ilk aşamasında, Arap yayılmacılığının ilk dönemlerinde feodal uygarlığın gelişmesinde ilericilik bir role sahiptir. Feodal uygarlığın gelişmesinde evrensel bir hizmet görmüştür. Askerlikte, siyasette, bilimde oldukça ileri bir aşamaya ulaşmasında hizmet görmüştür. İslamiyet yayılıp genişledikçe, her kavim onun kendi durumuna uyarlamak istemiştir. Bu, ezilen kavimleri İmam Ali yandaşlığına doğru götürürken, aynı zamanda bunlar ezilenleri, hem anımsal, hem de ulusal yönden —melik özellikleri yönünden— ezilen kesimleri teşkil ediyordur. Halk toplulukları içinde, feodalleşenler, yani ezilenler ise, İslamın daha çok resmi saç Sünni ideolojik çerçevesini esas almaktadırlar. Sınıfsal ve ulusal kavgalar bu nedenle tarih boyunca önemli oranda İmam Ali yandaşlığına Sünni çelişkili görünüme dönüşmüştür..."

mamen gasp ve capul peşinde koşmuşlardır. Bu nedenle, uygarlığı herhangi bir katkılı olmaksızın, Elbette yaptıkları bir şeyler vardır ama bu ilerleme anlamında, aşama anlamında değildir. Tamamen fetih peşinde koşan, bir de buna muhtaç olan çok sayıda boy vardır. Bu boyalara sürekli yeni topraklar gereklidir. Bu yeni toprakların gaspı için kendisi sıkıya görevli hissetmelerine yolacaktır. Dolayısıyla, İslami feodal uygarlığın gerileme aşamasına denk gelen bu aşamada daha çok da Osmanlı İmparatorluğu'nun gerçeğinde görülen onun İstanbul'u fethiyle birlikte dönem in güçlü İmparatorluğu haline gelmesi ve bu temelde tutuculuğunun daha da artmasıdır. Bu dönemde kapitalizm yeni bir üretim biçimi olarak gelişmesi, kapitalizme göre, feodalizmin geriliği temsil etmesi, kapitalist ideolojide, burjuva ideolojilerine göre artık dinsel yönü ağır basan ideolojilerin tutuculuğası; hele bunların en olumsuz özelliklerini dinsel daha da açıcı çıkarıyor. Türk Osmanlı İmparatorluğu'nun dönemin tutucu, muhafazakar ve uygarlığı fazla geliştirmeyen merkezî otoritesi haline geliyor. Dolayısıyla bu dönemde İmparatorluğun, halklar üzerindeki egemenliği onların gerilemesine yol açmıştır. Tarihi açıdan da artık feodal uygarlık ilerleme dönemini doldurmuştur. Ve en güçlü feodal merkez İmparatorluk olan Osmanlı İmparatorluğu bu açıdan en tutucu ve halkların kapitalist üretim biçimine doğru ilerlemesini, kendi öz güçlü ile

ilerlemesini engelleyen bir konumdadır. Arapların elinde gerçekten önemli bir uygarlık yaratmış olmasına rağmen, bu İmparatorluğun altında tam tersine bu uygarlığın yıkılmasına rol oynamış, hem de Araplar üzerine yönelerek, Arapları tekrar dördüzyıl için egemenlik alanı olarak, onların devlet gücünü kırarak, eski ağırlık, kabile toplulukları düzeyine indirerek, yıkıcı bir etki yaratmıştır. Osmanlı egemenliği altındaki Araplar, adeta çok büyük bir uygarlığın sahibi değillermiş gibi, geriye simgeleyen, kılan-kabileci özellikleri ağır basan bir yapıya bürünmüşlerdir.

Dolayısıyla, Osmanlı İmparatorluğu'nun Arap kavimi üzerindeki rolü olumsuzdur, gerici. Osmanlılar İran'a da sürekli savaşım içinde olmuşlardır. İranlılar Siya, yani Alevi temelli İslamla karşılaşıyor. Safevi İmparatorluğu somutunda Osmanlılara karşı direnmislerdir. Dolayısıyla onların yıkıcı işgallerini, baskılarını reddetmişlerdir. Boyun eğememişlerdir. İranlılar kendi özgürlüklerine dinsel bir görünüme verseler, bu Salık çerçevesinde de olsa, daha çok melik yönleri olan, daha çok özgür gelişmelerine imkan hazırlayan ve de bunu Osmanlıya karşı onları savaşım için de sürdürebilen bir konuma yaşama gücünü bulmuşlardır. Bu onların sürekli savaşım içinde gündümüze kadar kendilerini güçlü konumda tutmalarına yol açmıştır.

Kürdistan üzerinde Osmanlı İmparatorluğu politikaları çok iyi biliniyor. Kürdistan'da feodalizmin başlıca yıllarda Kürt aşiret ve kabilelerinde feodalizm geliyor. Feodal beyliklerin geliştirilmesi sözkonusudur. Beylikler, bilindiği gibi, oluşmalarında daha çok İslamın saç yorumlarını esas alırlar. Yani Sünni olurlar ve bunu resmi mezhesp kabul ederek hangi İmparatorluk varsa onun emrine girerler. O zaman ki güçlü İmparatorluk Osmanlı İslam İmparatorluğu'dur. Salık ise İran'ın temsili eder. Dolayısıyla böyle olma, beylik kurma, hatırla dönem öne büyük hükümdarlık durumuna kadar yükselme, Sünniliği esas alan İmparatorluğa dayanmak olur. Bu, Kürt beylerinin onbinlerce askeri vardır. Örneğin, Bitlis'te Emin'in durumu böyledir. Çok sayıda böyle beylik vardır. Bunlar bu kadar güçlü feodal beylikler, hükümdarlar durumuna gelmeleri açısından çıkarlarını Osmanlılar da görüyorlar. Osmanlıya karşı kıskırmaktadırlar. Gerçekten bugün bile, İran yetkilileri daha fazla Anadolu içlerinde Alevi'li örgütlenmekte ve onları siyasi bir kavga içine ve İsyana sürüklemektedirler. O dönemde çok büyük İsyanlar sözkonusudur. Selçuklu döneminde bu böyleydi. İşte bu korku Osmanlı Kürt Sünni beyliklerini oldukça geniş bir otonomi tanıyarak, ıttık kurmaya götürüyor ve Kürt beylikleri ile kendini güclendiriyor. Kürt beylikleri de, beylik çıkarlarını Osmanlı İmparatorluğuna görüyorlar. Bu XX. yüzyıl için çeyreğinde oldukça gelişen bir durumdur. İmparatorluk içinde son derece geniş otonomiye sahip olan Kürt beylikleri, bu özel konumlarından dolayı İmparatorluğun doğrudan tampon gücüdür. İran'a karşı İmparatorluğu koruyorlar. Bu nedenle geniş otoritelere sözkonusudur. İmparatorluğu askeri yönden oldukça beslerler. İran'a yapılan sevgelerde bunların sayıları yarı yarıya. Daha Türklerin Bizans'ı geriletilmesinde Malazgirt Sava-

ş'ında Akeraslan'ın ordularındaki Kürterin sayıları 20 bine yakındır. Savaşın kazanılması da rolleri çok büyüktür.

Bu anlamda, Türklüğün, Türk egemen sınıfının oluşmasında Kürt beyliklerinin rolü çok önemlidir, hatta belirleyicidir. Özellikle araştırmacıların bunun gün yüzüne çıkması hayli önemli bir konudur. Bunun karşısında Kürterin ezilen kesimleri, Osmanlılara ve işbirlikçilerine boyun eğmek istemeyen kesimleri, İran'ın etkisiyle Alevilik mezhebine yönlenişler. Özellikle dağlık alanlarda bu yöledir. Yine Müslümanlığı kabul etmek istemeyenlerin durumu şöyledir. Özellikle dağ kabilelerinden büyük bir kesim, yani ezilen ve sömürülen halk kesimi, Osmanlı etkilerine ve işbirlikçilerine karşı, onun mezhepsel görünümü olan Sünniye karşı kendisini çekişli içerisinde görür ve bu nedenle dirimne içinde olur. Kıscası İslam dininin günümüzde kadarki tarihsel gelişmesi böyle özellenir.

Bu konuda bazı sonuçlar çıkarılabilir istenirse; özellikle İslamiyetin çıkışı bir devrimdir. Doğuşundan itibaren içerisinde bazı sapmalar çıkmıştır ve bu günümüzde kadar da sürmüştür. İslamiyet ilk aşamasında, Arap yayılmacılığının ilk dönemlerinde feodal uygarlığın gelişmesinde ilerletici bir role sahiptir. Feodal uygarlığın gelişmesinde evrensel bir hizmet görmüştür. Askerlikte, siyasette, bilimde oldukça ileri bir aşamaya ulaşılmasında hizmet görmüştür. İslamiyet yayılıp geliştiğince, her kavim onun kendi durumuna uyarlama işlemiştir. Bu, ezilen kavimleri İran'ın Ali yandaşlığına doğru götürürken, aynı zamanda bunlar ezilenleri, hem sınıfsal, hem de ulusal yönden —milli özellikler yönünden— ezilen kesimleri teşkil ediyorlar. Halk-topluluklar içinde, feodalleşenler, yani ezilenler ise, İslamın daha çok resmi sağ Sünni ideolojik çerçevesi esas almaktadır. Sınıfsal ve ulusal kavşaklar bu nedenle tarih boyunca önemli oranda İran Ali yandaşlarıyla Sünni çekişli görünümüne bürünmüştür. Ama özünde, gerçekten Türkmen-Türk boy beyleri çekişmesinde görüldüğü gibi, yine İran'daki milli baskılara karşı çıkmada görüldüğü gibi, tamamen sınıfsal ve ulusal temellerden kaynaklanan bir çatışma sözkonusudur. Ama görünüşte, ideolojik çerçevesi dâhil, mezhepseldir.

Simdi de Türk-İslam ilişkisi günümüzde ilgilendiren yönüyle değerdendirme çıkarsağı. Bindiği gibi, XVII. yy sonlarında ve XVIII. yy'n başlarında, kapitalizm toplumu yandırmış; burjuva devrimi Avrupa'da etkili olmaya başlamış. Fransız Devrimi burjuva gelişmeler bütün Avrupa'ya yayılmaya başlamış. Bu nedenle, daha önceden başlayan Osmanlı İmparatorluğunun Avrupa'daki gelişmesi süreci bu yüzüyle daha da hızlanmış ve tamamen gerileme dönemine girmiştir. Önce duraklama, sonra gerileme dönemine girmiştir. Bu aşamada artık Batı'nın birer bir üstünlüğü sözkonusudur. Batı'nın genelde Doğu, özde Osmanlı İmparatorluğu üzerindeki etkisi artmakta, buna karşın imparatorluk gerileme sürecini dolandırmaktadır. Dolayısıyla, eski sömürü ve güç biriktirme imkanlarını kaybetmektedir. Bu nedenle, gitgide daha fazla tutuculasmaktadır. Özellikle Anadolu, Kürdistan Arabistan ve Ermeni halkı üzerindeki baskısı katmerleşmektedir. Daha fazla vergi toplamak istiyorlar, daha çok savaşçı devşirmek istiyorlar. Bunlar da ancak amansız baskılarla mümkün olabiliyor. Aynı zamanda Batı'ya boyun eğme sü-

reci de geliyor. Artık Türklük, Türk egemenleri gelişmeye başlıyor. Sultanların bütün bükretlerine kadar zaten çok devşirmiş, Hristiyan kökenlidir, sahte bir Müslümanlaşma sözkonusudur. Bunlardan Sokullu gibi sahte büyük vezirler de çıkıyor. Bunların ardıları, özellikle XIX. yy'a gelindiğinde oldukça yarıpırmaşlar ve imparatorluk epey zayıf düşmüştür. Balkan halkları, Hristiyan halkları, dinsel temellerde, yani kiliseler dayalı ideolojik bir çerçevede de olsa, kapitalizmin etkisiyle hızla milli uyanışa yönelmişlerdir. Bu anlamda hem milli ve hem de dini yöneltisi anlamda yenidir. Çünkü Osmanlı İslamına karşı kendi milli kiliseleri de savıyor. Çıkışları millidir. Aynı zamanda Batı'nın etkisiyle milliyetçilik bilinci de uyanmıştır. Bununla da savaşmaktadır. Bu imparatorluğu Balkanlar'da önce son derece zayıflatır, sonra eklektizleştirir ve sonunda tasfiye ederler. Bu durumda imparatorluk kısmen Doğu halkları, İslam halkları üzerinde etkisizleşir, bu da İslamın yüzündendir. Bilhassa bu halkların kapitalizmin etkilerine çok geç girmelerinde Osmanlı İmparatorluğunun rolü büyüktür. Türk egemen kesimi Batı etkisine girmesi XIX. yy'da şiddetleniyor. XIX. yy ortalarından itibaren yarı sömürgeleşmeye başlıyor. Bunda borçlanma önemli bir etkindir.

Artık İslami esaslara göre eğitim yerine Batı esaslarına göre eğitim başlıyor. Eğitimde ilköğretim başlıyor. Doğu-Batı çatışması başlamıştır. Homojenlik ortadan kalkmıştır. Batı'ya boyun eğmedik imparatorlukta, sultanlıkta, bükretlerde gelişmiştir. Kompradorlar vardır. Azınlıklar önemli oranda kompradorlaşmışlardır. Bu süreç Türklüğün İslama yaklaşımda, özellikle Türk egemen kesiminin yaklaşımda ayrıntılar ortaya çıkaracaktır. Bu, daha ilke olanlar Doğu İslamcılarının katışmasına götürür ve özellikle XIX. yy ortalarından itibaren bir kazanır. Jöntürkler ortaya çıkar. İslamla biraz daha Batı'ya uzlaşma başına girilmiştir. Ciddi bir İslami reformu göze alamazlar. Zaten İslamın reform ve reformculuk olmayan bir şeydir. Gerek de yoktur. Batı bugün "Siz de reformlar başlasın" diyorlar da, İslamın gereği ayyıdır. Türk egemenlerini çıkarı arından sonra Batı sömürge devletleri, kapitalist devletleri işbirliğindedir, ve özellikle İngilizler ve Fransızlarla işbirliği içinde. Rus Çarlığı'ndan çekinmektedirler. Halkların milli ayaklanmasından çekinmektedirler. Rus Çarlığı da biraz böyledir. Rus Çarlığı Slav asıllı halkları, Hristiyan kökenli halkları kısırlıktadır. Bu tahliye Osmanlı devletini Batılılara sınıymaya götürür. Daha 1920'lerde bir Mehmet Ali'nin Misir'da başkaldırısı da buna eklenince, Doğu halklarının da başkaldırısı'nı başlatmıştır. Kürdistan'da boydan boya yayılan varlar. İşte bir Doğu'da böyle ayaklanmalarla karşılıklı imparatorluk kendini adeta Batı'ya teslim eder. Uzun bir süre İngilizlere dayanır.

XIX. yy sonlarında Doğu gelindiğinde Almanya taze bir güç olarak doğar ve imparatorluk bu kez Alman emperyalizmine dayanır. Türkler, Batı egemenleri karşı önemli oranda kapitalist-emperyalist devletlerin aleti olmaya başlamıştır. Daha önceki, İslamın gerici, tutucu ve sahte bir tarzdaki temsilciğinden bu sefer İslam'ın ikinci planda bırakılan, Batı ideolojisinin en tutucu —ki, buna pozitifizm diyorlar— temsilciğince döndür yazar. Emperyalist özellikleri gözönüne getirmeyen, sonuna kadar tesli-

miyeti uygun gören, ekonomik, siyasi, milli bütün çıkarlarını Batı'ya teslim olmağa gören kesimi, Batı'nın ajanları, Batı ideolojilerinin en gerici tarzdaki temsilcileri olma eğilimindedirler. Jöntürk ideolojisi, Batılılaşmanın etkilerini somutlaştırma da bırakmayı temsil eder. Yine, Batı'ya boyun eğmeyi, Doğu toplumlarından uzaklaşmayı, artık çıkarlarını kapitalist sömürgeci devletlerde görmeyi, onlara dayanmayı, onların arasındaki ilişkileri güçleştirken yararlanmayı ve böylece de ömürlerini uzatma çabasına girmeyi ifade eder. Feodal uygarlığın en gerici tarza temsilinden kaynaklanan ve XIX. yy'a gelindiğinde artık tamamen gerici bir hal almış olan, bilhassa çok dogmatik, çok gerici, tutucu, sahte İslamı özellikle Batı'nın artık emperyalistleşmeye başlayan, ilerletici olmayan tutucu ideolojilerini karşıtararak bir Türk milliyetçiliği oluşturmak istemiştir. —Ki bu en tehlikeli milliyetçiliklerden birisidir,



"...Emperyalizm bu konuda o kadar umutludur ki, Sovyetler Birliği'ndeki Müslüman halkları bile, İslamı kulanarak, Sovyet sosyalizmi ile çatışmaya sürükleyecek kadar cesaretlenmektedir. Yine, Afganistan'da sosyalizmin çarpık, kaba bir tarzda uygulanmasını da fırsat bilip İslamı görünümülü bir gerici hareketin geliştirdiği ortadadır. Bunun da arkasında güçlü bir emperyalist destek vardır. Ortadoğu gericiğinin desteği vardır. Bu, İslama doğru yaklaşmanın, ona kaba ve biraz da ikizlül yaklaşmanın nasıl kulanıldığını göstermesi açısından iyi bir örnektir..."

ilerletici yönü çok azdır. —Bu ideolojik siyasal yapı emperyalizmin olgusunu kabul etmediği gibi, Doğu gericiğinden de kopmuştur, ona karşı da tepki içindedir. Buna bir de Masonluk özelliklerini katarak, Yahudiler için önemli olan Osmanlı İmparatorluğu'ndaki varlıkları kapitalizmde daha da geliştirdi. Özellikle kapitali ellerinde bulunduran ve borç verenlerin önemli bir kısmı bunlardır. Bunlar, İmparatorluğu Batı'ya bağlamada, İslamlaştırmaya uzaklaşmada, en gerici bir milliyetçilikte karar kılmada etkili oldular. Bütün bunlar, Türk milliyetçiliğinin gerici ve çok çarpık bir tarzda oluşmasını, önemli oranda Batı'nın ve o zaman gelişmekte durumdaki olan Siyonizmin-Masonluğun himayesinde büyümesine yol açar. İttihat-Terakki döneminde bu daha da güçlenir ve Türkiye Cumhuriyeti şekillendiğinde resmi bir ideolojik

durumuna kavuşur. Mustafa Kemal, bin yıldır kendilerini hükmeden İslami çerçeveye karşıdır, sonuna kadar laiktir. Sonuna kadar Batılı, tutucu, aşırı gönen, milliyetçi değer yargılarının sahibidir. En soven bir Türk milliyetçiliğinden karar kılmıştır. Türklük adeta işte, "Bir Türk dünyaya badeidir" sözünde görüldüğü üzere, Yahudilik dini gibi bir din haline getirilmiştir. Bütün kavimlerden üstün bir evcimsilik anlayışı şekillenmiş; zayıf temelde oluştuğu için de, işte bütün dünya Türklüğe düşmüştür. Felsefesi geliştirilmiştir —Ki, Yahudilikte de bu vardır. "Türk bütün insanlardan üstündür" anlayışı zayıflıktan kaynaklanır ve bu onları soven bir milliyetçiliğe götürür. Şoven milliyetçilik bu milletin ideolojik hamurudur, bu milliyetçilik Cumhuriyet'e daha baştan anti-demokratik bir çizge çekilendir. Yanlış bir çizgeyi Sosyalist Bolşevik Devrime öcü gibi bakar. Ama yine de kendini dünyadan izole etmez,

son derece mümtaz bir kavim olarak tutu-yatmak ister.

Kemalist ideolojinin özünde Batı ajanlığı, İslam halklarının çıkarlarına aykırı, karşı olma temeli de gelişmiştir ve bunu da çok tehlikeli bir milliyetçilik biçiminde somutlaştırma sözkonusudur. Sınıfsal planda nasıl ki Türk boyları Türkmenleri acımasız bir şekilde serfleştirilmiş ve çoğunu kabilelerden de çirmişlerse, M. Kemal önderliğinde de Türk feodal kompradorlarının Türk emekçileri üzerindeki baskı-sömürü temeliinde hızla kapitalistleşmeleri sözkonusudur. Bu kapitalistleşme sürecinde eskinin Anadolu sarı otları (Türkmen) artık proletaryeler. Bu da çok acımasız bir sömürü ve baskı ortamında gerçekleştirilir. Bu anlamda, Cumhuriyet tarihi, Osmanlıdan kalan halklar üzerinde acımasız bir soven ve faşist baskı ve katliam geliştirdi. Bu temelde baş azınlıklar ertilip, Kürt milleti üzerine de acımasız bir yok etme öneminde girilince, Anadolu Türkmeni, Anadolu Türk köylüsü üzerinde ise acımasız bir kapitalist sömürü başlatılır. Bu kapitalist sömürü günümüzde doğu yarımküre kapitalizminin ihtiyaçlarına göre geliştirilmekte kalmıştır, bu nüfus dününün dört bir tarafına savrulurak; Anadolu köylüsü Avrupa metropollerinde, Ortadoğu'da köle gibi pazarlanarak, sınırsız bir sömürdün bir de bu temelde sağlanmasi esas alınır. Bir kapitalist palazmanıya, bir tekeli Türk kapitalizmi oluşturmaya yönelerek, günümüzde doğu gelindiğinde NATO'ya yanasarak, Batı'nın ideolojik egemenliğine sığınarak, çoktan İslamiyet'i terk edip onu daha çok halk yığınlarını uyuşturmada kulanarak gelişmektedir. Özünde İslama karşıdır, ama halk yığınları

Müslüman olduğu için Müslümanlığı onları uyuşturmadaki bir araç olarak kulanmaktadır. Türk egemenleri İran devriminin etkilerini sınırlamak için, bu devrime sahte bir uzlaşmaya girme, gerekirse laiklikten de taviz verene pasahına bunı yapma ikizlülüğünü göstermişlerdir. 12 Eylül faşizminin İslamiyeti, Osmanlı İmparatorluğünü yüz yıllardan beri onun gerici sağ ve dogmatik bir biçimde kulanmasını yetimiyormuş gibi, daha da içinde çirkinleşen bir biçimde ve aynı zamanda arkasına devletin istihbarat güçlerini de vererek utanmaz bir biçimde ve son derece ikizlülce kulanması sözkonusudur.

Biz bu değerdendirmeleri daha çok genelleme din, özde İslamı gerçekliğini ortaya çıkarmak için yapıyor. Ancak günümüz için çıkarılacak sonuç şudur: Genelde sosyalizmin adına, ama kaba materyalist dinin ve İslamın yorumlanması tehlikelidir, buna kesinlikle karşı olmak gerektirir. İslamın genelde ABD emperyalizmi, özde onun Türk işbirlikçileri tarafından tehlikeli bir biçimde, İslam kökenli halkların uyanışını engellemek ve daha çok da İran İslam Devrimini anti-emperyalist özelliklerini boşa çıkarmak için kulanılması sözkonusudur. Bunun yanı sıra sahte İslamci akımlara Ortadoğu monarşilerinde muazzam parasal destek yapılmaktadır. Kısım "Müslüman Değisler" teklifliden bu destek sovetleşmiştir. Ve Türkiye'de de "Refah Partisi'nin içinde, daha önce de MSP bünyesinde bu destek sovetleşmiştir. İslamı savunuyor gibi görünmelerine ve İslamı kardeşliğinden yana iduhturmuş idia etmelerine rağmen, kesinlikle İslamın devrimci özünü, halkların bir moral değeri olarak İslama hiçbir değeri yoktur. Kozlaşmış sömürü ve baskı düzenlerini sürdürmek için İslamın gereklessi etkisini çarpık ve dogmatik bir tarzda kulanmaya caba sarfetmektedirler.

Emperyalizm bu konuda o kadar umutludur ki, Sovyetler Birliği'ndeki Müslüman halkları bile, İslamı kulanarak, Sovyet sosyalizmi ile çatışmaya sürükleyecek kadar cesaretlenmektedir. Yine, Afganistan'da sosyalizmin çarpık, kaba bir tarzda uygulanmasını da fırsat bilip İslamı görünümülü bir gerici hareketin geliştirdiği ortadadır. Bunun da arkasında güçlü bir emperyalist destek vardır. Ortadoğu gericiğinin desteği vardır. Bu, İslama doğru yaklaşmanın, ona kaba ve biraz da ikizlül yaklaşmanın nasıl kulanıldığını göstermesi açısından iyi bir örnektir. Bilmisel sosyalizmi uygulamayın klasik komünist partii anlayışlarının bir halkı nereye götürceğinin acı bir gerçeğidir. O onun yerine, İran İslam Devriminde görülen, genelleşmiş de baskıya karşı olma özelliğidir. Irak'ın İslam Devrimine yönelik saldırılarına karşı bir kez daha tarihte hem Irak gerici rejimine ve hem de emperyalizme karşı ilerici bir işlev görmüştür. Her ne kadar mezhepsel görünümüne de, İran Devrimi özünde İran halklarının ve daha çok da Fars halkının milli çıkarlarını ön plana alan bir başkaldırıdır. İran Şahı'nın yikması ilercisi bir öldür, İran Şahı'na artıkları karşı —ki çok liberal ve Batı yanlısı görünüyordu—, onları siliş süpürmesi olmaksızın ABD'nin etkilerine ve yine Saddam önderlikli gericiğin saldırganlığına karşı varlımlıdır. Özellikle emperyalizme karşı dini ideolojinin nasıl kulanılabileceğini, yine yere gericiğidir karşı —Şahlık ve Monarş rejimlere karşı— nasıl dikilebileceğini ortaya çıkarabilmıştır. Bunlar olumludur derslerdir. Dolayısıyla, Ortado-

ğ'da yerleşik veya daha çok da emperyalizm tarafından çıkarılması sağlama alınıp, belli bir statüye kavuşmuş ve en çeşitli bağımlı devletçilik biçiminde somutlaşan bu statüokuluğu karşı, İran'da devrim hamlesi, devrimin Ortadoğ'da gelişmesi açısından olumlu- dur. Statükonun parçalanmasına yönelik her gelişme devrimin objektif ve subjektif gelişimine hizmet eder. Bu anlamda ders çıkarılmak, olumlu etkilerinden yararlanmak önemlidir.

Halen gerek Kürdistan'da ve gerekse Anadolu'da, yüzürlü boyu Osmanlıların dogmatik gerici, Suni görünümlü egemenliği karşı özünde sınıfsal ve ulusal olan Alevi gelenekleri temellendik direniş varlığını sürdürmektedir. Her ne kadar M. Kemal diğer o birçok gericiye yaklaşımdağı sahtekarlık olduğu gibi, burada da gösterip, kendini Osmanlıya karşı çıkan, dolayısıyla Alevi mezhebini koruyan bir gibi göstermişse de tamamen Batı ajanlığı tipinde bir ideolojik yaklaşımda olduğu, yine TC'nin bu kurum olduğu gözönüne serilmştir. Bu gerekçeler temeline, Osmanlıya karşı olduğu gibi Türk egemenliğini de karşıda da direnişçi gelenekleri Kürdistan'da ulusal kurtuluş temeline dönüştürerek sürdürmek açısından Alevislerin konumu ilericivermici bir imkan sunmaktadır.

Faşist Türk burjuvazisi, İslamın en gerici biçimi olan Suniiliği ve bunun çeşitli tarikatlarını çok çarpık bir biçimde ve hem de ajanları kullanarak, toplumu etki altında, baskı altında tutmak istemektedir. Kendisi tepede asıl kuvvet olarak aslında çoktan kalıfleşmiştir, ama görüntüyü kurtarmak için İslamı kullanmadana da sıklıkla. Diğer yandan, Batı'nın da en gerici, en soven emperyalist kesimleri ile, daha dün Hitlerle dostluk ilişkisinde olduğu gibi, bugün onun aradılar, başka ilişkisini sürdürmektedir. Başta ABD emperyalizmi olmak üzere, bunlar kapitalizmin en tutucu-muhafazakar rejimleridir, devletleridir, imparatorluklardır. İşte tüm bu gücüler 1950'lerden sonra İttifakı girer. Girdiği ittifak ilişkileri Ortadoğu halklarına, İslam halklarına ve sosyalist halklara karşı kullanır. Emperyalizmi onu bunun için kullanır. İslamı görünüm altında İslama karşı çıkararak kullanır. Hem Ortadoğu halklarına, hem Sovyet Ortadoğu halklarına karşı kullanır. 12 Eylül'de faşist düzeyde bu davranışları bir aşamaya vardiirler. Türkler artık tamamen Batı'nın hizmetinde, Batı'nın dilediği durumundadır. AT'ye girmek için her gün dilekçe verir, her gün sunar. Artık Anadolu bu Türk işbirliği vasıtasıyla Batı'nın yeni sömürgeci durumuna gelmiştir. Kürdistan ise klasik sömürgeci durumuna sokulmuştur. Bir avuç işbirlikçi çıkarılarak buna hizmet etmektedir. Artık çıkarılmı, tamamen Batı'nın emperyalist-kapitalist, sınıf tanımaz sömürsüzde göstermektedir. Bu onun için karşı kıymayacaktır bir değer yoktur. Yeter ki, çıkarları sürdürülsün. Evren-Özal'ın İslamı kullanıldığı, "Türk İslamı Sentezi" adı altında bir sahte yuturmacıya girdiğini görmekteyiz, 12 Eylül'ün faşizminin, bu anlamda gerçekten İslam halklarının çıkarlarıyla ilişkisi burada kalsın, tamamen onlara karşı olma durumu vardır. Batılı emperyalist ideoloji en güçlü destekçileri oldukları halde, özellikle İran İslam Devriminin olumlu etkilerini sinirlerindeki için, İslama şingimaları, yani "Türk İslamı Sentezi" sözkonusudur. Bu anlamda özümlü değil; gerici, sahtekâr, dogmatik yanlarını, İslam halklarının uyanışında olumsuz bir tarzda kullanmak için gir-

dikleri bir sahtekarlıktır; tamamen ajan İslamı bir hareketi geliştirmek. Bu öyle kokuşmuş, öyle içgüç bir biçimde ortaya çıktı ki, mücadelemizin mücadelesi alanları, MIT'in olağanüstü cabaları ile bir yığın sahte tarikat örgütlenirdi. Bu tarikatlar (Naksibendi, Kadiri vb.) sözde dini tarikatlar gibi lanse edilmesine rağmen, tamamen halkın temiz dini duygularını içine yerleştirmek için icat edilmiş iktisatî faaliyetlerdir. Son derece karışık ve devrimci bir öze sahiptirler. Özellikle Kürdistan'da yüzürlüları bir beyler tarafından İslamın gerici bir temelde kullanılması gibi şimdi de bunların böyle gerici bir tarzda hakimiyetlerini sürdürmek için onu kullanmaları sözkonusudur.

Evren-Özal'ın sinir dîne sığınması sahtekarlıktır. Tonlarca ayet yazıp Kürdistan'da helikopterlerle dağıtılarak, Partimizin din düşmanı olan emeliler çok sahtekarlıklar ve karşı-devrimci bir girişimdir. İslamın devrimci özü ile ilgili hiçbir ilkesi olmadığı halde, halkın geri konumuna kullanan, devrimci konumlanmalarını henüz istenilen düzeyde örgütlenmesini olmasını fırsat bilecek böylesine bir sahtekarlık halk ulusal kurtuluş mücadelemize karşı kıymayma hedeflenmektedir.

Bu konuda bizim baştan beri dikkati ve duyarlı hareket etmemiz sonucu, tam olmasa da belli gelişmelerin ortaya çıkması mümkün olabilmektedir. Diğer yandan gerici, dogmatik İslamı yaklaşımlara karşı çıkışımız doğrudur. Buna da kesin örnek gösterdik. Daha çok önümüzdeki dönemde MIT tarafından mevcut bütün tarikat örgütlenmelerini; Seyitlik ve Şeyhlik kurumlarına yerle bir etmek, ama bunları karşı, halkın direnişçiliğinden sinmiş bulunan, halkın adalet ve moral değerlerini yerleşmiş bulunan İslamı değerlere saygılı olmak, onun din düşüncesini ve tavırını kesinlikle ve hem de İslamı devrimci yorumunu bu biçimde yaparık sahiplenecek, devrimci ideolojik temelle edebilecekler. İslam adı altında bütün o sahte kurumları, tarikatları, gerici imamları, benzeri kuruluşları tasfiye edip, onun yerine halkımızın, din devriminde güdüldüğü gibi anti-emperyalist, anti-kapitalist İslamı duygularını, moral değerlerini, eşitlik anlayışını, adalet anlayışını, İslamın doğru yorumu, doğru değerlendirmesi ve doğru sahiplenişini biçiminde halka götürmek, bu temelde halk bilincindenirmek, kaba materyalist yaklaşımları bu biçimde açmak, bilimsel sosyalizmi Ortadoğu halkı gerçeğine ve kendi halk gerçekliğimize bu biçimde başarıyla uygulanmasını bilmek gerekir.

Bu temelde kitle başlımları geliştirmek, kitlelerin arasında önemli oranda insana hizmet edebilecek, adaletli ilişkilerde, zulme ve eşitsizliğe karşı mücadeleye kümşenmeyecek baskıların olanağını açığa çıkarmak mümkündür. Bunun yapılması büyük önem sahiptir. Bu temelde halkın direnişçi özelliklerini, halk-adalet duygularını hareketle geçirmek büyük önem taşımıyor. Bizim ulusal kurtuluşumuzda bu çok hayati bir yaklaşımdır. Ulusal kurtuluş hareketimiz, İslamı ölçütlerle vurgulayacak olursak, bir anlamda İslamın başlangıçtağı devrimci özelliklerini içine aldığı günümüzdeki koşullarına uygularız; azimle, kararlılıkla, eşitlik ölçülerinde ondan yararlanmaya, düşünülmesi karşı olan özelliklerini dikate almaya ve halkımızın da bağında mevcut bulunan bu değer yargılarını esas almaya özen ve saygı gösterir.

Halkımız da önemli bir sınıfsal ve ulusal çatışma içinde bir kimlik-

ğinin bulunduğu, olumsuz ve olumlu yönlerini mevcut olduğu bilinecek bunlar doğru bir çözümlemeye tabi tutulmalıdır. Sahte ve biraz da dogmatik İslamci geleneklere mücadele, bir mezhep mücadelesi değildir; bir sınıf ve ulus mücadelesidir. Ve bu çok açıktır. Bunu yeniden günyüzüne çıkarmak, bu mücadeleli günümüzde, karışmışda sahteliği, ajanlığı tartışılmaz olan ve tamamen Batı ajanlığına yasatılmış durumunda olan bir faşist rejime karşı yürütmek, genelde kemalist TC'ye özele onur 12 Eylül'ü yaklaşımlarına karşı sürdürmek büyük önem haizdir. Bunu yaparken, aynı zamanda halkımızın olumlu tarihi özelliklerine de büyük değeri biçmeyi; başlı başına bir örgütlenmeyi, başlı başına bir direnmeyi, bir protestoyu ifade eden bu değerleri ulusa yaymak, bunları örgütleyecek büyük bir ulusal kurtuluş ve sınıfsal devrimci güç haline gelmeyi bilimelidir. Bu gerçeği simdiye kadar soldan getirilen inkarcı kaba yorumları, ideolojik mücadele ile gidermeliyiz. Özellikle Türkiye'de çok etkili olan bu yaklaşımları asla kendimize yakıştırmamalıyız. Ve bu konuda biraz gerçektirlemeye bağlı olmamızın bir kitleleştirilirdiğini gözardı etmemeliyiz. Daha da azami kitleleşmenin mevcut olağan yaklaşımlarımızda da derinleştirerek

Laiiklik ilericilikliktir" safsatasına inanmamalıdır. Laiiklik aslında Batı'nın ve sınıyzimcin çıkarlarını dikate alan, Ortadoğu halklarının işe sınıfsal ve ulusal kurtuluşlarını ırtbas etmede kullanılan bir yaklaşımdır.

Partimizin esas aldığı bilimsel sosyalizmin, toplumu bütün yönleriyle nasıl örgütleyebileceğini gerçektir çizilmiştir. Bir, dinsel gerçeğe nasıl yaklaşıldığı açıkça bellidir. Bu açıktır içerisinde, laiklik Türkiye'de gelişimini bir ilericilik olarak değerlendirmiyoruz. Bir devrim olduğunu, son derece ilericiliği bir öge olduğunu kabul etmiyoruz. Bliakis, laiklik genelde Ortadoğu halklarına, özele ise Anadolu ve Kürdistan halkına karşı olan, onların sınıfsal ve ulusal kurtuluşlarına dayatılmış bir Batı oyunudur. Bir Batı işbirliğidir. "Din ve devlet işleri birbirinden ayırdır" derler ama bu dinin devlet tarafından en kötü bir biçimde kullanılmadığıdır. Türk Diyanet İşleri Başkanlığı altında, dinin son derece bönüm eğmeci ve en sikiş bir tarzda devletçe kullanılması hizmet eder bir kurum vardır. Yine işine geldiği zaman din en kötü bir tarzda ve de özellikle sınıfsal-ulusal mücadeleye karşı kullanıldığı bilinmektedir. Bu, dini sosyalizme karşı kullandığıdır. Bu nedenle, Türkiye'deki laikliği reddetmek, karşı-devrimci özünü görmek ge-

"...Ortadoğu'nun insan ve halkları bu anlamda İslamı kimlik içerisinde din ve devlet ayrımı şurada kalsın, dinle devleti işleri, kültürel, sosyal, hukuki ve hatta ekonomik yaşamı içine ayyarlayan bir öze sahiptir. Böylesine bir tarihi gerçekliği vardır. Dolayısıyla dinin bu biçimdeki sapırlımlığına, iyizülü kullanılmasına karşı olmak; İslam dininin Ortadoğu halkları gerçeğine önemli bir ağırlığı olduğunu görmek; bu ağırlığı olumlu yönden değerlendirmek; gerici özünü tasfiye edip, ilericilikli özüne sahip kıymak; günümüzde halkların kimlik bulmasında bunu böyle değerlendirmek; ulusal kurtuluşlarını bu böyle benimseyip değerlendirmek önem taşır. Laiiklik iyizülüldüğün, İslamı dini gerçekten karmakarışık hale getirdiği ortamı böylesi bir yaklaşımla aydınlatmak ve gerçektir haklarını vermek; halkların kimliğinin doğru kavranmasını ve günümüzde Kürdistan halkı sözkonusu olduğunda kendi tarihi gerçekliğine bu biçimde sahip kıymak yerine getirilmesi gereken bir görevdir..."

uygulanmayla bağlantılı olduğu unutulmamalıdır. Bütün bunları yapabilmek için İslamı bir reformculuk olmalıdır; tam tersine, halklarımız yüzürlüları bir kazanmış olduğu tarihsel özelliklerine gerçektir yaklaşılmaktan ibaret olduğu açıktır. Sonuç gerçektir, onun sonu tarihi gerçeğine, kimliğine doğru yaklaşımla, kimliğin başlangıçta çok güçlü olmasına karşı, emperyalist, kapitalist, sömürgeci güçler tarafından nasıl getirildiği, köretildiği ortaya konulmalı ve buna karşı mücadelemizin temel bir biçiminde de halklarımızın tarihini ortaya çıkarmak gerçektir bir çabası ve mücadelesinde olmak olduğu gerçektirki özünüze çıkarılmalıdır.

Bu gerçektir emperyalizme, sömürgeçliğe ve işbirlikçilerine karşı kimlik savışı içinde olmak, ulusal ve sınıfsal kimlikte savaşım içinde olmak; kurtuluşu bu temelde, tarihi bir temele indirmek ve böylelikle birçok uyarılığa beşlik etmiş Ortadoğu halklarına tekrar insanlık değerlerinin olmasında büyük rollerinden birisini oynatmak ve günümüzde bu halkları kapitalist-emperyalizme karşı çıkarak bu temelde yeniden doğuşlarını gerçektirlemektir. Partimizin ideolojik yaklaşımın esaslarındandır. Partimizin sosyalizm kavrayışının bir ifadesidir. Bu, Ortadoğu halklarının gerçeğine bilimsel sosyalizmi yaratıcı bir biçimde uygulamamızın zorunda. Türkiye'de özellikle bu konuda geliştirilmek istenen, "Din ve devlet işleri ayırdır,

lyi yakalayarak daha şimdiden bir cepheleşik ol halinde örgütlemek; İslam dini ve ulusal kurtuluşu arındaki doğru ilişkiyi, Kur'an ayetlerine dayanarak açıklamak; bunda gidercek doğru bir programa kadar ulaşmak; bütünüyle halkımızı ve de düştür din adamlarını bu temelde ulusal kurtuluş çatısı içinde örgütlemekte doğru ve yerine getirmeyi gereken bir görevdir. Mecmuvî yetmezlikleri bu temelde aşmak, ulusal kurtuluşu cephe hareketini, dolayısıyla da toplumsal kurtuluşu hızlandırmaktır.

Aynı zamanda, faşizmin hala İslamı bir çerçeveye bürünerek, halkımızın bilincini de yeterince gelişmemesi fırsat bilecek, özellikle Kahzî-Batı Kürdistan'ın sınırları düzeltilen Kemalistizm asimilasyonculuğu temeline İslamı çok kötüye kullanmasını engel olmak için, mezheplerin rolünü, özellikle Alevislin rolünü ulusal kurtuluşta doğru bir çözümlemeye kavuşturmak; İslam dinine çok faşist ve iyizülüce yaklaşımları karşı dini doğru temelde ele alıp açıklamak, tahmin edileğinden daha fazla İslamı bir halk gerçeğine yol açmaktır. Aynı zamanda bu, mezhep çatışması adı altında faşizmin halkımızı ve halkların çeşitli kavimlerini birbirine karşı kullanmasını son verdirebilecektir. Unutmayalım ki, 12 Eylül faşizminden önce mezhep kavşasıyla sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelemiz bastırılmak istendi. Ve bu konuda hiç de az mesafe katetmedik. Bunu önlemek için, önümüzdeki dönemde bu din ve mezhepçilik kozunu ellerinde almak için soruna böylesine kapsamlı yaklaşımlar ve bu biçimde çözüm gücü olmak büyük önem taşımıyor. Partimiz bütün toplumsal ve ulusal sorunlarına olduğu gibi, görüldüğü ki din gerçeğine, dinden kaynaklanan sorunlara da bilimsel bir çözüm getirebiliriz. Bu çerçevede doğru ve olgun bir hareket programı ortaya çıkarabiliriz.

Özellikle bundan sonra da geleştireceği örgütlü çalışmalarla ulusal kurtuluş mücadelemiz ve de onunla işle sınıfsal kurtuluşumuz önemli bir aşamaya gelebilecektir. Bu aşamaya gelirken, dinin tehlikeli bir biçimde çok olarak kullanılması engellenileceği gibi; yine İslam devrimin hizmetinde de lyir işleve kavuşturarak gericiğinin silinmesi, sömürgeçliğe karşı, emperyalizme, sömürgeçliğe ve tüm işbirlikçilerine karşı ulusal kurtuluş hareketi. Önümüzdeki dönemde görevlerimizde bir de bu temelde daha başarılı bir yaklaşım göstermek mümkündür. Bu yaklaşım, pratikçe gösterilecek çabalarla örgütlenildiğinde daha fazla kitleleşilecek birliktelik daha savaşımızın daha da hız kazanmasını, dolayısıyla başarıya girmesine yol açabilecektir.

Gelecekte din nasıl olacaktır?

İnsanlarda din düşüncesinin ortaya çıkışından günümüze kadar bütün dinler olay ve süreçler incelendiğinde ortaya çıkar edilemez gerçektir çıkarmaktadır. Her şeyden önce, din, başlangıçta insana zorla ve dışardan dayatılan bir olgu değildi. Her ne kadar tarihsel süreç içinde dinler kurumsallaşmış ve sınıfsallaşmış olaysına rol oynamış da başlangıçta tamamen farklidir. Bu yüzden, din hiçbir zaman insanları'nın toplumsal gelişmelerinin belli bir aşamasında ihtiyaç duyulan ve topluma dayatılan bir olay olarak görülmemelidir. Din insanla birlikte vardır.

Din, başlangıçta, insanın doğa ve yaşam zorlukları karşısında yoldığı bir şimda, kendini güçlülü hissetme ve doğaya (daha sonra da topluma) egemen olma iht-

yaşamın doğmudur. Ölümü bir türlü kabul etmeyen insanın "cennet" ve "öbür dünya" tasarımları, mutlaklığı içgüdüsel olarak hayal etmekte insanı olmasın. Bu bakımdan insan, yaşam, doğa ve dünya karşısında bölünmüş bir yönlenme gereksinimi duyar.

Başlangıcın gündüzde kade, dinler tarihine baktığımızda, manevi düşünce aynen kalıplaşmış, tanımlı kavram ve tasarımlara dönüştürülmüştür. İkel komünal toplumdan gündüzde kade, doğa gücünün temsil eden tanrıların ve putların Semavi dinlere kadar, katedilimsel düşünce, doğrudan bilimsel gelişme ve insan ufkunun genişletilmesi ilgilidir. Burada din ve tanrı kavramını da özdeşleştirme gerekir. Manevi güçlerin tanrı kavramı olarak sembolleştirilmesi nasıl olmuş olsa, hemen hemen bütün dinlerde manevi düşünceye sevk eden nedenler ayndır. Aradaki fark, içinde bulunulan zaman, mekan, yaşam şartları ve katedilimsel bilimsel gelişme ile doğa ve maddeyi anlamla düşünce ile ilgilidir. İnsanlığın var oluşundan gündüzde kade geçen süreç içinde tanrıların atfedilen sıfat ve güçlüğünün basitten karmaşığa ve büyüğe doğru gelişimi, kuşkusuz tanrının evrimi değil, insanın evrimi ve toplumsal gelişme ile ilgilidir.

Din ve tanrı tasavvuru insanın gelişme düzeyine göre şekillenmektedir. Başlangıçta insan doğa ve yaşam karşısında güçsüz olduğundan günlük yaşamı daha, her olayı tanrılarına mal ederdi. Zamanla bu durum aşılma ve tanrı hem yüceltilmekte hem de artık bağıt ve anlaşılabilir, açıklanabilir olayların nedeni ve sorumlu olmaktadır.

Demek ki, din ile yaşam arasındaki ilişki her zaman varoluştur. İnsanın doğa, evren ve madde üzerindeki düşüncesi muğlak kaldığı süreçte, ve yine yaşam ve ölüm geçişini kendi içine sındırma ve kabullenemediği süreçte manevi düşünceler şu ya da bu şekilde varolacaktır. İnsanların her şeyi bilme ve ona hükmetme, onu değıştirme hissiyatı bilimsel olarak çoğuluğu karşısında bilimsel çariyet varoluşu karşısında insanların doğa üstü, madde üstü güçlere inanmasını temelleri var olacaktır.

Din insanın doğa, yaşam ve ölüm karşısında güçsüzlüğünün bir eseri olarak ortaya çıkmakta birlikte, zamanla, bir ideolojik durumuna gelmiştir. Aydınlama çağına kadar, bu durum devam etmektedir. İnsanların dünyaya, evren, gök bilimi ve madde konusundaki düşünceleri ve bunlara getirdiği yorum güç, o zamanki bilimsel gelişme düzeyine kabul etmekteydi. Her doğan yeni din, o zamana kadarki bilim-teknik ve doğa bilimine belli yorumlar getirenler bunları kendisine mal etmekteydi. Oluşturulan düşünce ve yorum sistemi, insanların kabul edebilecek ve en azından çürütmeye çalıştığı düşünceleri ve kanıtları esas almaktaydı. Ortaçağ boyunca, insanların ulaşmak istedikleri düzeyine, gerek Müslümanlıkta ve gerek Hristiyanlıkta ideolojik, politik, hukuksal ve toplumsal yaşamın sürdümesine müden damgasını vuran dinin taze etmeleri için pek gerçekçi bir nedeni yoktur.

Ne var ki, evrenin yayısı ve madde üzerindeki somut ve deneyileşen bilimler, toplumun içinde reform yoluna gitti. Bu değışiklik, üretim ve üretimin gerçekleştirilme süreçleri sorular da önemli rol oynamaktadır. Özellikle Hristiyanlıkta bu durum belirgin olarak görülmüştür. Kilisenin farklı yasaları ve tüm toplum üzerinde dini yasaları egemen olması durumu, geri feodal koşullarda önem-

li çelişiklere dönüşmeden katlanılabılır bir konumdadır. Varolan ekonomik, toplumsal ve bilimsel sorunlara kilise düşünceleri içinde çözüm getirmek mümkündür. Ama kapitalizmin de ortaya çıkışına neden olan gelişmeler ve yasaları kiliseyi ulaştırarak artık imkansızdır. Kilisenin bu gelişmeleri uzun süre gözlemlikten geldiği, inkar ettiği ve hatta buna karşı direndiği bilinmektedir. Ne var ki, gözle görülen gerçekleri uzun süre tüm denar etmek de mümkün değildir. Burjuvazinin yeni bir felsefeyi kendine çıkış yaparak üretim, hukuk ve sosyal-siyasal yaşamı yeni esaslar üzerinde inşa etmesi ve kilisenin egemenlik alanında



kalmayı bu döneme rastlamaktadır.

Görüldüğü gibi, insan düşüncesinin egemen olduğu yerde din ve tanrı uzaklaşmaktadır, ama tamamen yok edilememektedir.

Dinler, toplumsal sorunlara çözüm getirdikleri ölçüde sadece bir inanç olmaktan kımış, sosyal yaşam içinde de hayat bulmuşlardır. Tek tanrılı dinlerde bu olgu daha net görüldüğü için, eskiden yeniye gelindiğinde dinlerin bu rolü de artmaktadır. Örneğin; Hristiyanlık daha eski olduğundan, toplumun binlerce yıl sonra karşı karşıya kalacağı sorunları net olarak görmemiştir. Kilise yasaları (reform öncesi) oldukça katıdır. Toplumun ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel ve bilimsel gelişmesine kapalıdır ve bütün bunları kendi olay ve süzgecinde geçirmek ister. Onaylayıcı, daha sonraları, kilise ve krallıklar arasında büyük çelişikler görüldü ve hatta bu çelişikler çatışmalarla sonuçlandı. İslamık kendinden önceki dinlerin sonuçlarından, olumlu ve olumsuz yönlerinden dersler çıkarır ve bu bağışın, din ile ekonomik-toplumsal gerçekleri ulaştırma, kurallar, ekonomik tutumuna göre gösterir. Dinin ekonomik ve sosyal yaşamı yasalarıyla çelişkiye düşmemesi için aldığı tedbirler esas olduğundan, gündüzde kade yaratılış (dare edilen toplumların yaratılış) da sözkonusu olur. "Müfettiş" denilen büyük din alimleri, tarih üstü dinler, her elli, yüz yılda bir tarih katetildiği gelişmelerideğerlendirirler ve alimlik kuralları bu tür gelişmeleri ayarlar. Bununla, dini, her zaman dini ve çözüm gücü bir tutmaya çalışılır.

Burada önemli bir sosyal bir din olma özelliği ortaya çıkar. İslamığın en son din olması özelliği de dini kurallardan esnek tutulacak şekilde yeni bir sorununu ortaya çıkışının baştan engellenmesi yüzündendir.

Demek ki, başlangıçta doğa karşısında güçsüzlüğün bir sonucu olarak ortaya çıkan din, daha sonra, insanın doğa karşısında belli bir insiyatle ulaşması ve sınıfı toplumlarla birlikte insanlar arasındaki mücadelelerin de yeni bir biçimi oluyor. İnsanlar tarih boyunca karşı karşıya olduğu sorunların çözümünde şu ya da bu şekilde din etkisini ya da dine sığınmayı görmekteyiz. Yine, bir başka yönünden de şu olgu iyi gözlenmektedir. İnsanlaras, egemenlik mücadelesinde, sınıf sınırları ve otoritenin tesis edilmesinde, insan her zaman için dine gerekine duymamıştır.

Feodal toplum insanı her yerde ve her zaman fiki bir denetim altında tutamayan hakim sınıflar, her yerde hazır ve nazir tanrı kavramını geliştirilmiş ve güçlere çıkarmışlardır. Köleci sistemin yıkılmasıyla, insan tanrılar da son

"...Uygartığın genel gelişme seviyesi, özellikle bilimsel gelişmesi, yani doğanın bilimsel yöntemlerle başta deneyim, gözleme, yoklama, inama, tecrübe etme ve böylelikle doğa kanunlarının bu doğruluğunu pratikte görebilme yöntemleri, uygulamaları ile kendini daha da ortaya çıkardıkça, özellikle kapitalizmin doğuşu ile birlikte bilimin kapitalist gelişmedeki yeri belirginleştikçe, dinsel ideoloji ve ona dayalı siyasal, hukuki, ekonomik uygulamalar sert bir eleştiriyeye uğruyor. Bunun yerine, başta doğa alanı olmak üzere, giderek toplumsal alan da devrimci bir eleştiriyeye tabi tutuluyor. Özellikle toplumun, tarihsel gelişiminden tutalım, ideolojik, siyasal, hukuki, ekonomik bütün yönlerde bir eleştiriyeye tabi tutulması sözkonusudur. Daha önce dinsel ideoloji ile izah edilmek istenen her şey tersyüz edilerek bilimsel izah edilecek isteniyor. Ve bu alanda sadece eleştiriy değil, giderek dine düşmanlık geliyor. Burjuvazinin yükseliş çağında bu alanda dine karşı yöneltiltiği sadece bir eleştiriy değil, giderek bir düşmanlıktır..."

silahını, hem de en güçlü ve daha bilimsel olarak proletarya üzerine alıyorsa, işte o zaman dinin ruhuna tekrar egemen sınıf olarak burjuvazinin sığınması başladı. Ve din tekrar ona karşımaya, kitileri eski dinsel ideolojik dogmalarla körtelmeye, kendi sınıf çıkarlarını din alet etmeye başladı. Dinin olumlu özelliklerini, yayışa eşliğle, adatale, hümanizme dayalı hususları kendi bencil sınıf çıkarları için kullandı. Ve bu alanda bilimsel sosyalizmin önderleri dinin bir ahyon olarak kullanıldığını göstermek istedikler. Bölgesi bir beirlere yaptılar. Dönemi için bunları bir hususdur.

Daha sonra emperyalist aşamaya ulaşan kapitalizmin, özellikle sömürgeleştirdiği alanlara, onların geleneksel tarihlerine sadırlarını geçirtiler bütün manevi üst yapılarına da bir sadırları sözkonusu oldu. Dolayısıyla, sömürgeleştire karşı, emperyalizmin sömürgeleştirilene karşı, sömürgeleştirilen ülkelerin halklarını başkaldırısında ekle geleneklerin direnişçi özelliklerini yanında dinin de önemli bir başkaldırı özellikle olduğu ortaya çıktı. Ortaçağ toplumlarında olsun, birçok ger bırakılan, sömürgeleştirilmek istenilen halklarda olsun, din ideolojik bir konuma da büründü. Bir direnc kaynağı oldu. Her ne kadar bilimsel sosyalist bir ideolojik öncüllü değışse de bu, yine de emperyalizme, onun dayattığı sömürgeleştire karşı çıkması anlamında bir roldür ve bu gündüzde doğru en belirgin olarak İran'ın anti-emperyalizminde görüldü. İran'da Şiik temelinde İslamî inanç dinli bir ideolojik fonksiyonu yerine getirmesinde görüldü. Ortaçağ halklarının anti-emperyalist mücadelelerinde dinin baskaldırıcıları olarak görülmekteydi. Devrimci mücadelede kullanılmak, yalnızca mezhepsel saptarmalar da değil, bunu bütün dinin başlangıçtaki ileri dönemi açan özelliği, onun bir ileri dönemi açan özelliği iyi görmek, gündüzde kade halkların mücadelesinde bunu kullanmak, özellikle dinin gerici bir temelde kullanışına karşı gerici bir temelde kullanışına büyük önem vermek gerekiyor.

Sınıflı toplumların ortaya çıkmasıyla birlikte, hem sınıflararasındaki çelişiklere ve hem de sosyal yaşam kurallarına müdahale etmede dinin seyirci kalmadığı görülmüştür. Doğa dinlerinden tek tanrılı dinlere geçiş nedenlerinden birisi de budur. İnsanlar arasında sınıfsal çelişik ve bu çelişikden doğan sorunların olmadığı dönemlerde, dinin konusu ve insanların dinden beklentileri farklıdır. Yağmur yağdırılması, aletlerin çıkması, ürünlerin bereketli olması vb. sorunlar dine sınırlanmış nedenleri oluşturmaktadır. Ama sınıflı toplumlarla birlikte, bölüşüm, hukuk, mülk edinme ve en az bunlar kadar mevcut ekonomik, sosyal ve siyasal düzeni koruma, asırlıklardan kaçınma, kültürel, ahlakı, insan neslini ve ortak yaşam değerlerini riskelemeden koruma gibi sorunlar din kurallara göre çözüme kavuşturulmaktadır.

Dinin bir de geleceğe ilişkin rolünden kısa bir tanım düzeyinde bahsetmek istersek; her kadar dinin doğuşu doğa ve toplum karşısında zayıflık kaynaklıdır. Niyorsa ve bireyin bu konudaki zayıflığının bir ürünü olarak doğuyorsa da, yine toplumun özğüleşmesi oranında, doğaya karşı toplumun ve bireyin hakim olmasıyla orantılı olarak nası etkisini yitirebilecektir. Her zaman doğa karşısında bireyin yalıtı kaldığı ve her zaman doğa gücünün tahribatıyla, üstünüğüyle karşı karşıya kalabileceği gözönüne getirildiğinde, klasik dinler gibi olmasa da, tek tanrılı dinler gibi olmasa da yine de güçlü olduğu ve de sınıfsal-toplumsal çelişikler, zayıflıklar oranında dine de yaklaşımların kendini ortaya çıkaracağına, dolayısıyla her zaman bir manevi boşluğun manevi bir yaklaşımla doldurulacağı bilemek gerekiyor. Dolayısıyla, bu konuda kaba materyalist bir yaklaşım yerine, toplumların içinde bulunduğu doğaya ve içindeki çelişiklere karşı zayıflıkları oranında, yaratıcı manevi bir yaklaşımın sergilenmesini becermek gerekiyor. Bunun önemini bilerek yaklaşmak gerekiyor.

Bugün bilim ve teknoloji gelişmiş toplumlarda dinin halen varlığını sürdürmesi, daha tamamen bilimsel esaslar üzerinde toplumu eğiten Sovyetler Birliği'nde bile dinin önemli ölçüde var olması ve bunun milyonlar yaşamında önemli bir yer tutması, insanların basit bilgileri ile tamamen dinden vazgeçemeyceklerini göstermektedir. İnsan kendi varlık nedenlerini bilmediği süreçte, bilim ve teknoloji ne kadar gelişme olursa olsun, din şu ya da bu ölçüde varlığını koruyacaktır.

Dinin yalnızca toplumların bir ürünü olarak değil insanın varlığıyla birlikte, onun doğayla arasındaki çelişkinin bir ruhsal biçimleniş olarak ortaya çıkması, dinin gelecekte nası bir biçim alacağını ortaya çıkarmaktadır.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın "10. Zafar Yılı Eğitim Devresi" diploması töreninde yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz

Gelecek 10 yılın zaferini yakalamak; geçmiş 10 yılın derslerini sağlam çıkarıp, bu temelde önderlik gerçeğine son derece hakim olmakla mümkündür

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

1988 yılının düşmanın arzıladığı gibi değil, tam olmasa da daha çok bizim arzıladığımız gibi geçtiği bir gerçektir. Bu yıl, mücaddeleyi çok kapsamlı bir şekilde ele alış yılı olmuştur. Bu, düşmanı karşılamaya, Partiyi yenilemeye ve pratiğe aktarmakla da büyük yıldır. Biz, aynı konumu hızdından hiçbir şey yitirmeden '89'a da yüklemeye çalıştık. Bugün bu yılın her yıldan daha da anlamlı geçtiği bilinir. '89'un altı ayı gerde kaldı. Verilenler gerçekten değerlendirilirse gülercektir ki; sadece bir-iki kayıp —onlar da taktik değişikliği dışında—, ortaya çıkmıştır. Bu kayıplar, kendini teslim etmeye hazır ve Parti taktiklerini reddeden anlayışın bir sonucudur. Dolayısıyla biz bunu Parti taktiği açısından bir sonuç değil, taktik dışı bir kayıp sayıyoruz. Bir yandan düşman tarihinde hiç rastlanmadığı, beklenmediği türden darbe üstüne darbeler yerken, diğer yandan da sadece askeri ve eylemsel anlamda da değil, her halikün umulanın oldukça güçlenmesinin, bunun çabaya dönüşmesinin, örgütlenmesinin için milyonlar seferber edilmesinin isten bile olamayacağı koşullar ortaya çıkmıştır. Bugün örgütlenmiş ve kadrolaşmış, Partinin ideolojik-politik çizgisi, dünyaya gerçekleri öğretti. Hani TC'nin ilk on yılını değerlendirirken bir "Onuncu Yılı Nuku" vardır. Burada yapılan TC'nin ilk on yılının çözümlemesi, PKK'nın ilk on yıllık tarihini çözümlemesinden çok çok sonuç alır. Biz PKK'yı bu on yılda bir çözüme, yenilemeye ve yürütme gücüne kavuşturmakla, bir devlet kurmakla çok daha anlamlı büyük bir sonuç yaratmış.

Devlet kurmak bir sonuçtur, ama eğer sahipleri varsa, ki bunlar da her zaman bunlardır. Tarihle yüz yüze aklıyletkecek sonuçları yaratmış. İşte, bunu mümkün kılmak için büyük çözüme ve direnme gücü, özgün üstallık çaba özellikleri kanıtlanmıştır. Gerçekten bitünlüye ve her mevzide savasın Partimizin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesine geçmişte katılmaya cesaret edilemezken bugün bütün halkımız tabandan ve kadrosal düzeyde büyük bir cesaaretle savaşa katılıyor.

Dünya, Kürdistan devrimi gerçeği karşısında şaşkındır. Bu yüzden de kapitalist-empyalist ve sosyalist sistem hariç değildir. Yine, kendini dayatan bir olgu olarak; bugün Kürdistan devrimi, kendini dayatan ve safak vaktinde aklı aydınlatıcı ile doğuşunu ispatlayan ne varsa onu gösterdiği gibi, diğerlerinde de böylesine bir aydınlığa hazır olmanın ezikliği ve rahatsızlığı vardır. Sosyalist sistem mensupları ezikse, bunun nedeni; gerçeğimizin bir devrimle atılım yapmasına hazır olamaması, belki de inanmadıkları içindir. Onlara göre; Kürdistan halkı tarihten silinmesi gereken bir halk, olsa olsa diğ ve kültürü üzerinde araştırma-inceleme yapıp, hakkında birkaç kitap yazılacak, bir arkeolojik öğüt gibi, müzede teşhir edilecek bir halke. Ne yazık ki beklentileri buydu. Zaten emperyalizm kararını Türk faşizminin ve diğer sömürgeci güçlerden yana koymaktadı. Su veya bu düşünme, onun için bir kurtuluş hareketi ve bir halikün yendi kendini örgütlemeye olayı düşünülmemektedir. Bilakis, sonuna kadar düşmanı destekleyerek, kararını vermiştir.

Avrupa emperyalizmi, o sözde burjuva demokrasisinin kınırları gereği ve kendisiyle yeniden büyük bir çelişkiyi yaşamamak adına bazı gösterişlere girişti, ama özünde nasıl düşman olduğu Partimizin Avrupa'daki varlığına karşı tutumundan bellidir. Daha önce, ama çok kötü bir tarzda üzerimize gelmiştir. Kaba Türk sömürgeçliğini aratmayacak bir biçimde üzerimize gelmektedir. Onun maddi teşviklerini, sunduğu rahat yasa almamamıza ne kadar gellid olduğu; yapısına gerekken, en az faşist TC sömürgeçliğini karşı gösterilen direnmeye benzer bir direnmevi orada da geliştirmek olduğu ortaya çıkmıştır.

Ortaadoğu sahasesında sınırlı bir mevzi de olsa, direnme imkanı varsa, hele hele bunu Ortaadoğu halklarının iştirakinde temelde ele almak olanaksızsa, bunun çok değerli olduğu, çok iyi kullanmak gerektiği ve oldukça doğru olduğu, PKK'nın on yılının burda mükemmel değerlendirilmesinden ortaya çıkmaktadır. Çok az kişinin limit ettiği, gelişme için müsait görüldüğü bu ortam; biz, Kürdistan devrimini yeniden ıcrat etmenin zemini haline getirdi. Bu alanı her bakımdan kurtuluş olgusu için kullanmanın temelde halkların kardeşliği ile emperyalizm ve siyonizme karşı savasını istiyorsanız, bunu gerçekleştirebilmemiz için bir mütefak olabilmemiz için de ortaya koyarak gösterdik. Bu da büyük bir kazanımdır. Yalnız sözle değil, bu büyük bir pratik yaşama bunu kanıtladık. Dolayısıyla PKK, nasıl iyi dostluk yaptığını da gösterdi. Bu ilk defa gerçekleşen bir olaydır. Bağışmsızlık ve özgürlükten taviz vermedim. Ortaadoğu halklarının özgürlüğü için çalışmak, bu konuda varsa halkların seçkin önderlerine seçkin bir karşılık vermek, pratikte gerçekleştirilmiştir. Dolayısıyla bu sahada, bu sahane ege-men ortotesinden bir anlayış gör-düysek, PKK'nın dostluk anlayışın-dan, onun önderlik ve ustaca yaklaşımından dolayı bunu sağla-dık. Bu desteğe her zaman saygı-lıyız ve şükran duygularıyla dolu-yuz. Ama biz de verdiğimiz deste-bilirdik. İyi dostluk kurmak, derin-den inanç duyulan halkların eşit ve özgür temellerdeki birliğine bağlı kalmak, iyi bir destir ve bugüne kadar sonuçları iyi alınmıştır. Yine bu da Partimizin geçen on yıllık tari-hinde yaşanan önemli ve zengin bir pratik olmuştur.

Önümüzdeki dönemim üzerine nasıl yürüyoruz? Görüldüğü ve hepimizin sınıra da olsa bu türcebu-den yararlanıldığı gibi kendidin-den, hem de çok kasıcağı eşitsiz bir çabaya bu duruma gelinmiyoruz. Çok büyük bir birikimle, çok büyük yüreklerin savasımıyla ve çok bü-yük düşüncelerinin topluyle kısa bir sürede kendinizi gücünüyorsunuz ve gerçekten anlamlı bir biçimde, coşku ile bazı görevlere talip pika-bileceğiniz bitünlüyorsunuz. Eğer bu büyük bir yanılığ değişse, azle-rin ve Partimizin bundan sonraki gelişmelerde yürümesinde çok ö-nemli bir yer tutar. Gerçekten, eğer Parti tarihtele yararlar bir karşılık verilmek isteniyorsa, bu on yılın derslerini sağlam çıkarıp, bundan sonraki on yılın bunların ışığında ve önderlik gerçeğine oldukça hakim bir yönümlere karışlamak gereki-lir. Böylece tarihi bir kararlılık ve hem de önderlere has gelişmenin içinde olağanız kesindir. Bu şansı size veriyoruz.

Karşımızdaki faşist rejimin de on yılı geride kalıyor. Birakalım ilk bin yılına sağlam yaklaşıyor, artık gücü bile kurtarması mucizeler. Düşman, hedeflerini hepine ulaşmak şurada kalsın; hiç de beklemediği ve kendisini yeniliye götü-recek birçok gelişmeye bugün karşı karşıya gelecek durumundadır. Evren-Özel'in son çirpisi-la-rı 12 Eylül faşizminin varlığını nasıl sürdürebilir? Bu, değişik partilerle uzlaşma veya kendi ömürlerini çelik entrikalara biraz daha uzat-maya olur. Bunda yoğunlaş-mışlardır. Özellikle ABD emper-yalizmi, mevcut kötüler içinde en iyileri bunlardır deyip, bu kilinin ömrünü uzatmak istiyor. Emperya-lizm diğerlerine de güven duy-muyor, ama bunların da asıldığı bir gerçek ve manevra bu temelde kaynak buluyor. Baştan beri 12 Eylül faşizmi daha önceki de-ğirtilmelerde koydu. Topuma da dayatılan, en büyük ihanet, ahlak-sızlık, zulüm, sömür, çarpıklık, yabancılaştırma, bağımilaştırma, bütün gelenekleri çölmüştür, de-ğildi. Dolayısıyla bunların kurtar-dığı, ve bu temelde toplumun cesaret vermesi değil, onların bu özelliklerinden toplumun kurtulma şansının geliştirilmesi zorunludur. Günümüz için bunlar da bunu biliyorlar diyoruz. Ama bunu bir devrime dönüştürmedim, 141-142'yi kaldırma, işlediği idim bir komünist partisini legalleştirme, hatta Türki-ye'nin diğer bir çelişki olan ulusal soruna çok yumsak bir yaklaşım gösterme cabasını sıgallıyor. Bu devrim korkusunu atılmak için bir çaba içinde olduklarını gösteriyor.

Sözümce burjuva muhalefet partileri bu iktidar sahiplerine karşı olduklarını söylüyorlar. Bunların, onların hükümet atmesine, parlametnosuna, seçim sistemine ve a-nayasasına karşı olduklarını belirle-meleri çok daha çabıkonomda ol-duklarını gösteriyor. DYP ve SHP o-dillerine çok odaklandıkları burjuva de-mokrasisini birkaç temel adımına dair atması yansıyorlar ve tüm soylediklerini tarhatırlar: "Bun-lar yıpranmıştır, gitmelidirler ve yer-lerine biz gelmeliyiz." Temel nora-larda herhangi bir değişiklik söz-konusu değildir. Tabii nedenleri var; onlar da hemen arkaalında devrimin dayanışını olduğunu gö-rüyorlar ve toplumun bir patla-mayla kendilerini alaşağı edeceğine biliyorlar. Bunun için de düzen içi utak bir çelişkiyi bile kişileştirmeye özen gösteriyorlar. Kişisel olarak birbirlerini huzmedemelerine rağmen, bunu sürmek ırtbas etme ve düzeni zorlayacak bir kerteyle vardırıyama çalışmalarında bu kor-kunun rolü büyüktür. Zaten şunu söylüyorlar: "Biz çalısarak, çelişki-leri geliştirecek, aramızda çatlık olursun bundan en başta PKK olmak üzere devlet düşmanları istifade edeceklerdir. Dolayısıyla görünü-ste de olsa, birliği sürdüremeliyiz." Bu yüzden, iktidarı nasıl zorlayabi-leceklerini kestiremediklerinden şaşkındır. Bir yandan iktidarı bırakmak istemeyen 12 Eylül ve onun izleyici tutum ve politikası, diğer yandan halk daha fazla me-ydana çıkmadan, devreye girmek isteyen muhalefet partileri. Bu sonuncular diğerlerine, "Daha faz-la zararı oludum çekilin" diyerek bazı yararlanları duruma kurtarmak istiyorlar. Bu konuda aralarındaki çelişkinin bir çatışmaya dönüşme-sini beklememek gerekir. En çok yapacakları, birbirlerini gayri-meş-ru ilan etmekten öteye bir şey

değildir. Elbette gayri-meşruluk tartışmaları da bunlarınların daha da şiddetlenir. Bunu son "Bulga-ristan tehlikesi" karşısında ortak hareket etmekle biraz geçirilmiş isteseler ve özellikle de ulusal sorunda aynı tutumu yaşamaya mecbur oldukları hisseteseler de, yine de aralarındaki düzen içi çelişki geliştirecek.

Birbirlerini gayri-meşru ilan etmeleri beklenir. Bu, inançsızlık-ların daha da açığa vuracak, halkın nezdinde, birbirlerinden farklı ol-madıkları ve gereksizlikleri daha da netleşecektir. Düzenin çözüm-süzlüğüne, sahite reformist bir çıkış da soluma ilhamı vermeyecektir. Baştan beri yaptığımız tes-pit; devrimci alternatifin kendisini dayatmasıyla çözülebilecek bir du-rum, kaçınılmaz görülecektir.

Önümüzdeki yakın dönemde,

"Bu önmümüzdeki yılların kazanılması da kendinizin eseri olacaktır. 10 yıl böyle geçecek. Eğer gelecek 10 yıl bu geçen 10 yılın dersleri temelde karışılarsa; bu, ömri atılmıştır; bazı bazen cennet, güneşin ılkısı, bazı bir sosyalist ülke veya demokratik bir ülke denen, ama bizim açımızdan kendi kapasitemize uygun en yararlı sosyalizm yaratmak, hem de reel sosyalizmin kurullarını aştan, güncellen ortaya çıkardığı sorunların da çözüm gücü olan bir hareketin geliştirileceği yaniden bir kuruluşur. Devlet kuruluşudur, demokrasidir, sosyalist toplumdur."

bunların, çözümsüzlüğü bütünüyle somutlaşmış devrimci seçenek biriz daha ders verince ve varsa aklızı örgütleyiciler olarak de taktik savasını şiddetlenilecek. Yani devrimci örgüt ve eylemlikleri, karşı-devrimci örgüt ve eylemlikleri ara-sındaki savasını şiddetlenilecek. Bizli daha çok ilgilendiren yönü, Kürdistan'daki özel savasın du-rumunda meydana gelecek de-ğişiklik olacaktır. Özel savas üzere bir çok belirlenim mevcuttur. Özellikle gerilla savasını zorla-dığı; bunun normal düşünme denek gelen, düzenin normal bas-tırma yöntemleriyle başede-medir, tam bir askeri yönetimi de erken bulduğu bir aşamada dev-reye soktuğu bir savas biçimidir. Bununla amacınan, daha gerilla aşamasına yeni girmiş olan Hare-ke'ti basmadın alıyormak, ola-ğanüstü hal ve "özel savas" du-rumunda, gerillanın bastırmasıyla bir-likte normal olan duruma dö-nüş-türmek, "özel savas"ı yerine nor-mal sınıf savasını ve klasik sömür-geçimci örgütlenmeye dön-ür-tmek, bu bir kaçınılmaz bir gerilim denek gelen biçimdir. Bu, birçok ba-kımdan özel duruma denk gelen yönetim ve savasın şeklidir. Bu anlamda da, sınırsızdır. Kürdis-tan'da geliştirilen "özel savas" buydu. Sıkıyönetimin yetmezli-ğini üst düştüğü, bu yüzden onun yerine neden olağanüstü yöneti-me geçtikleri anlaşılıyor. Kürdistan'da olağanüstü yönetimlere geçişleri devrimi bastırmaamları ve gerilla aşamasına gidis tehlikesinin beliri-mesi nedeniyeldir. Türkiye'de nor-malde soluma dönmüş siyonizm so-nuç almış, emekçilerin mücadelesine karşı basarı kazanmıştır. Ama Kürdistan'da savas gerillaıyale ü-süş, engellenemediğinden ötürü, düşman savasını daha önceden üst

evreye sıçratma durumunda kalıp özel ördü, özel yönetim, özel taktik-lerle savası geliştirmek zorunda kaldı. Ayrıca aynı sorunlar yata-ra-kı, Türk milliyetçiliğini gaha kaldir-rak gelişimliliği önlemeye çalışı-yor. "Bulgar Türklü" lin sorunu burada sun bir meseledir. Pro-blemim oluşumunda Bulgaristan'ın hataları veya "sovenizmi" belirl-eyleci değildir. Burada belirleyici olan; bu dönemin Türk milliyetçili-ğinin tarafından şovenist bir dalayla karışılması ihtiyacıdır. Bu belir-leyicidir ve bununla mücaddelem-işin etkileri önlemek isteniyor. 12 Eylül faşizminin ordusu harap ve artık savası yürütüyor. Her gün dağlarda darbe üstüne darbe yili-yor. Demirel, "Eskiden asker'in düş-mesi düştüğünde kıyametler koparırdı, bugün on taneşidatı aramıyoruz bile" diyor. Bu önem-li olur. Onların tarihinde, zayıf insan-ların, halkların üzerine sınırsız bir biçimde giden gücün bu duruma gelişilmesi, kurtuluşun da, diğer halkların kurtuluşundan da öremidir. Bu durumu yaşamak ve yaşatmak en asali savasın ger-çekleştiğinden ibarettir. Böyle ki-lmaya devam edeceğiz.

Bildirgin gibi, Türk ekonomisi iflasat ve hırakızatın ibaretti. Bunun kurtarmak için dünya emper-yalist güçleri her gün şingrelama yapıyor. Ama kurtulmaları, kurtul-maz da. Bugün asalet ve siyasi yapı skandalıarla çalkalanıyor, in-sanlığın savunamayacağı ne varsa; bu Türk toplumunun, onun ege-men siyasi yapısının içindedir. En kabul edilemez, çürümüş, ahlak-i ve felsefik temellerinden boşanmış bir durumuyor. TC başlağıç-taki burjuva ideolojilerinin tutu-lum, sosyalizme ve her türlü biçim-lerine karşı alabildiğince inançsızlığı yayıyor. Bu onun ideolojik ve si-yasetisi olduğunu gösterir. Dolay-ısıyla, kaba bir güce dayanarak, bunu pragmatik bir tarzda yürüt-mekten başka bir çabası yoktur. Bu anlamda da o en düşüncesiz ve mayasız bir siyaset ve rejimin tem-silcisidir. 12 Eylül faşizmi bunun inançsızlığını ve kofluğunu bütü-nüyle açığa çıkardı. Geçen on yıl ortaya koymuştur ki; karışmızda bu rejime vurup mezara gömmek gerekıyor.

Biraz da Türkiye halkının tem-silcilerinin çıkıp, bunların bu ahlak-sızlıklarına bir son verip gümme-sini bekliyoruz. Zira bunlar alıysı ve tarihi anlamda ölmüşlerdir. Bizim gelişmelerimiz bunu kanıtlıyor. Bu rejimin çürümüşlüğüne böyle ya-kalaması ve kırılmayı; mezara göndirecek kadar da kırılmaya-çazır. O birakırsa da biz birakma-yacağız. Savas başlağıçtan dü-nümüzde kaba bu esyriyle güveme etti ve bugün her zamankinden daha çok da böyle devam ede-cektir. Elbette Partimiz, tarihinle ya-raşır bir şekilde güncel oluyor. Bugünün geleceğin temeli haline getirileceği açıktır.

Dersleri özetlemeye ve oldukça güçlü bir eğitim programıyla aklı-zle ve bu Partiyi vermeye çalış-lık. Bugünden aklıca süylüyor; geçmişteki gibi, gerçeklerimizle iş, yüzleşel, ipeşikiz, davra-nışlara koşmuyen veya değiltir-meyen bir biçimde yaklaşmayalım! Zira PKK'nın sözü politikasıdır ve politikası da değiltirir, döndürür. Bir eğilimi,sözü ve bir doğrusu, çarpıcı bir ekti yaratmadır. Eski inancınız, ahlağınız kökten değitir-melisiniz. İşte, böyle olcağası-nız. Bunu bir kaba bilgi birikimi de-

göl, bir deyiştirme, dönüştürme ve özümseme birikimi olarak değerlendirebiliriz. Yeniden doğuşun mümkün olduğunu kabullenmeniz için çok gerekçe sıraladık. Ve eskiyi yaşamamanı anlamsızlığını çok iyi ortaya koyduk. Geriye, mükemmel bir dönüşüm, bir militanlığı kendinize yaptırmanın mümkün olduğunu inanmak kalıyor. Belki kaybedilen zamanın vardır, ama kazancınızın değeriyle ilgili bir savaşım şansını elde etmeniz mümkündür. Bu anlamda mükemmellik telafi edilebilir. Ve büyük kazanımlar elde edilebilir. Bu da sizi rahatlatır. Böylece kayırsanız, sizi rahatlatırlar. Geçmişteki en büyük hatalarınız ve yetersizlikleriniz, böyle asılabilir. Tabii bu da kişiyi yeniden yaratmada, iddialı ve diğer kılma da az bir şans ve fırsat değildir. Bu anlamda, geleceğin yürümede coşkuyla dolu olabileceğini. Hele hele insanı oldukça ilerletebileceğini, halikına iyi önder kılacak, düşmana darbe üstüne darbe vurduracak tarihi bir dönemde bu şansa ulaşabilmişseniz, bunun anlamı daha da yükü ve gerçekçidir.

Bu önmüzdeki yılların kazanılması da kendinizin eseri olacaktır. Önmüzdeki yılların nasıl kazanılması gerektiğini göstermeye çalıştık. Çok kapsamlı değerlendirme ve çözümlemelerle derinleştirdik. 10 yıl böyle geçti. Eğer gelecek 10 yıl bu geçen 10 yılın dersleri temelinde kavrılarsa; bu, ümit ettiğimiz; hani bazen cennet, günün öyküsü, hazen bir sosyalist öykü veya demokratik bir ülke denen, ama bizim açımızdan kendi kapasitemize uygun en yaratıcı sosyalizmi yaratan, hem de real sosyalizmin kusurlarını aşan, güncelin ortaya çıkardığı sorunların da özüm çözümleri olan hareketin geliştirildiği yeniden bir kuruluş. Devlet kuruluşudur, demokrasidir, sosyalist bir toplumdur. Bunun yıllara sığdırabiliriz.

O halde, eğer amaç bu kadar çoktaysa; her zaman hepimizin hayalleri vardır. Hayallerin en derini, en gelişmiş, halkın hayaline ve iradesine dönüştürülmesi ve de gerçekleştirebilir bilimsel bir itadeye kavuşturulmasıdır. Bunun halkın iyice eğitilmesi, savasçılığı gerçekleştirebilir hayaller haline dönüşmesi de böyledir. Bireysel hayalleri halkın kolektif kuruluşu haline dönüştürmesi, bilimsel temellerde savasça gerçekleştirebilecek hayallere sahip olmayı da gerçekleştirebiliriz. Bu da az bir kazanımdır. Küçük, küçük bireysel hayaller nedir? Her hiçbir Küçük mutlulukların mümkün de değildir! Bizim somut koşullarımızda kurulan düzenler, iskambilden şaka bile değildir. Biz çiftli ya da baka tereddit etmedik. Kurulması gereken o kadar gerçekleri bir ülke halkı gerçekçiyi vardır ki; buna layık olmak bir zorunluluktur. Geçmişte hiçbir zaman bireysel tutkulara, hayallere, basit yaşamın esamesine bile değeri vermedik. Bu, bütün Parti yapımız, tüm halkımız için geçerlidir. Eğer gerçeklere böyle yaklaşırsanız, olağanüstü bir başarıya geleceğin ışığında sizin üzerinize yürümemen için hiçbir neden yoktur. Ulusal kurtuluş mücadelesi, sadece düşmanın somurtucu egemenlik sistemini, eskiye ait olanı ne varsa tümünü yok etmek olanı değil; aynı zamanda yeniden inşa şansını da ortaya çıkarır. Bu, salt Partinin işi de değil; halkın kendi kaderine sahip çıkışı, halk demokrasisi ve iktidarının kuruluş imkanıdır. İkili karakterde bir parça parça da gelişse, ailede, köyde, kentte, dağda eşitsiz düzeyde de gelişim gösterse, her şey içinde de yavaşsın; namuslu, onurlu, ideolojimize ve politikamıza bağlı

halkımızın giderek benimsediği, kendi iktidarımızın da koşulları vardır. Bugün alemizin yarısı karşı çıksa bile, yarısının iktidar olma şansı vardır. Hemen hemen her köyde, her kentte, dağlarda hakim olabiliriz. Bu, bir hayal değil, bir gerçeklik ve somut siyasal bir seçeneğe haline de gelebilir.

O halde, bu imkanları neden kullanmayalım? Bu kadar büyük rüyalarımız her yerde gerçekçe dönüştürülecek olanlar elde etmişken, neden değeri düşürmeyelim? Özellikle önmüzdeki on yılda parça parça küçük iktidarlara çoğaltılmak kalmayacağı, üstelik giderek buntlar ülkemizin önemli bir bölümünde nihai zafarı tamamlamış, zafarın bütünlüğüne hakim bir gerçekçiyi dönüştürmüş olacaktır. Doğru değerlendirilmelidir. Şurası; geçen on zafer yılını, önmüzdeki on yıla yayarak; gelecek

11 aracı olduğu unutulmaz; bu konudaki yanlışları alabildiğine asırlarsa, insanın en büyük teknik silahı olarak kullanılmasıyla kesinlikle gerçekleştirecek bir husustur.

Biz, geçmişte ideolojik-politik olarak kendimizi biraz geliştirdik. Önmüzdeki dönemde daha çok da pratik-teknik olarak kadrolarımızı geliştirmek ve halkımızı savascan örgütlü bir kuvvet haline getirmek en temel görevdir. Örgütlü olmak demek; pratik olmak demektir. Bunu gerçekleştirebilmek ve inşa kuvveti olmak demek; doğru yolda yürümemiz gerçekleştirmek demektir. Yalnızca yıkamay değil, esas olarak da yeniden yaratmayı hedef alacağız. Çünkü, halk savaşını, bir yandan düşmanı yıkarken, diğer yandan kendisi için gerekli olanı yeniden yapıyor. Yapmanın ve yıkmanın iç içeliği çok önemlidir. Ve bunu da kestiremeyenler bir za-

limiz salt bununla da yetinmeyecektir. Bir on yılın yeniden planlanması, yeniden on yılın hazırlanması, yeniden on yılın hazırlanması içerisine girilmesi, ikibin yılın zaferle kazanılması şairlerin atılması, ikibin yılın ulaştığımızda neler ulaşacağımızın gittikçe ayrıntılı planına, onun büyük çabalarına ulaşılması anlamına da gelecektir. İkibin yılın zaferle kazanılacak, henüz yeni olan büyük tecrübelerimiz eğer bu yıllara da iyi yayılırsa, hiç kimse eskisinden daha kötüdürümüzümüz geleceğini söyleyemeyecektir. Ama, yinin-doğrunun sınırsız olduğunu söyleyebilecektir. Onun için de, varolanları yetinmeyelim! Her zamankinden daha fazla, varolan değerlerimiz, daha iyi savasçımızın bir gereksinimi, temeldir. Bununla ilgili avarunmak ve yetirmek; sınırsız büyüme, bunu aşmaz kılmak, bu temelde devrim silahını yakalamak,

ve zor içiye yapılır. Biz, zora, yaptığımız için baskıyırmıyorduk. Tersine, düşman bize zordan başka hiçbir yol bırakmadı. Ulusal ve halk varlığımızda olduğu insanlığın en derinlikte olduğu tarzda tahripkar ve öldürücü yoldu. Halkımızın kurtuluşu ve düşmanın ülkemiz üzerindeki faşisi egemenliğine son vermek, düşmanın anlayacağı dilden cevap vermekten geçeri; yıkımla anlayacaksa yıkımla yenebileceği; insan olamayacağı anlayacağı zamana kadar bu zorunluluğu hiçbir biçimde gözardı etmeyeceğiz.

Ülke somutunda, yurt dışında ve birçok bölgede faaliyetlerimizdeki halati tutumlar geçmişte eleştirilmiştir. Bu anlamda, tekrarlaştırmaya. Bu eleştiriler talimatlarla ifadesini bulmuştur. Elbette Parti kadroları bunları doğru bir temelde ele alıp sonuçlandırmayı bilmek zorundadır. Bu, onların görevidir. Bu görevin, bir an bile olsa aksatılmayacağı bilinmektedir. Partide doğru yaklaşım üzerine oldukça kapsamlı detaylandırılan değerlendirmelerimiz vardır. Düzeltme olayını büyük tedirliğinde, hiçbir gerekçe de sığmadan, yığılca, açık ve net başarıya yerine getirmek gerekir. Her zaman yanlış hesap içinde olmak, kendinizi sürekli aldatan bir tutum sergilemek sizleri düşürür, yanlış ve tedbirli olmaları akıyor. Her zaman amansız pratik iş takibinde olmak gerekliydi. Kendinizi savunmaya, kendi şahsınızda bunun kullarını hazırlamaya, devrimci tedbir almak yerine kendinizi bir feda durumuna getirmeye tenezül etmeyin! PKK militanlarının bu yüme ve gelişme tarzı böyle değildir. Günün buçukları her zamankinden daha fazla, oldukça etkin siyasetin geçmiş olarak bizde somutlaşmış. Eksiklikleri olanlar bunu yaşamaya denesinler; kesinlikle becerirler. Her zaman sıradan olanların bile, mesale almaları mümkündür. Eskiden kendinizi oldukça yanlışlık aldatmış ve bastırılmış olabilirsiniz. Sizlere sınırsız bir özgürleşme ortamı sunuluyor. O zaman geçmiş yılların üzerindeki etkilerini telafi edin! Böylemeye, kazandıracak olana göz dikin! On yılın zaferinin militan haline gelişine geleceğimize göz dikin! Bu, her şeyden daha fazla gereklidir. Her türlü bireysel itadeye değiniriz. Rumlara da anlam vermek için gereklidir. Bugüne kadar yaşamafazla anlam veremediyeniz de; bundan sonra anlam verebilecek hem de deneyerek, sinayarak anlam verebilecek durumda olmak sizler için avantaj olduğu kadar, büyük bir Parti desteği de. Biz de, bir önderden ziyade bir hizmetkar olarak sizlere bürdüstü bir gelişmeyi gösterdik. Kurulan halkına, dostuna ve düşmanına böyle bir gerçeğin var olduğunu gösterdik. Bütün doğruluğu, cabanın doğu gösterilmesi; gerektigine inandık ve gösterdik. Bizimki bir iddia ve nat değildir. İnsan sorununu temel gelişme kanunlarının gereklerinden nasıblı olmak için; halk olduğumuz görmek ve kabul etmek istemeyen dost ve düşmana göstermek ve herkesten önce de kendimize göstermek gerektigine duyduğumuz zorunluluğun bir gereğiydi bu. Bu konudaki bilincimiz, inancımız gereğiydi. Onlar gösterildi ve bu gerçeklik PKK bilimsiz somutlaştı. Bugün ise, bir savas gerçeği haline dönüştü.

Bunun temel doğurduğu; çünkü, fikri doğrudur, inancı ve cabası yerindedir. Yoksa bir kişiyin kılık da tarhi ve uluslararası gerçeğe rağmen, böylesine bağız kaydedilebileceği düşünülmez. Genel in-

Devamı 23. sayfa



"Bu savasımızda şehitlerimiz mutlaka olacaktır. Şehitlerimiz doğuşun gülleridirler."

"Şehitlerimize biçtiğimiz yüksek değer tartışılmazdır. Halkımız her zamankinden daha fazla çekinmeden ölüme yaşamın yarattığını görecektir. Kazanmak için yerinde ve zamanında milyonlarımız kendilerini feda etmekten çekinmeyecektir. Ama yersiz, gerekli olmayan ve zamanı gelmeden bir damla kanı bile boş yere dökmeyiz. Ulusal kurtuluş savasımızın zaferi için zor sistemini uygulayacağız. Gerekli olan her yerde; siyaset ve örgüt için zor kullanacağız. Ama aynı zamanda anlamsız yere bir fiskez bile kalmayacaktır. Halkımızın çok iltihay duyduğu inka yöntemi her zaman esas olacaktır..."

on yılda devlet seviyesine çıkmış bir siyasal otoriteden tutulm somut yaşamın toplumda egemen kılınmaya kadar, gerçekleri inşa safhasına yönelmiş; ülke topraklarımızın ve Ortadoğu bölgesinin içinde bunun etkinliğini alabildiğini arttırmış bir gelişmeyi gözlemlemek yaşamaktır. Bu imkan dahilindedir ve tarihi olarak da doğrudur. Geçmişin buna kanıt teşkil ediyor. Artık sorun, mevcut çabalarımızın en iyi kullanılması. İnsan cabasına duyulacak büyük güvenin bu çabaların her türlü yaratıcı faaliyetinin esas olduğu, en büyük tekinğin insan ve insan faktörünün de hayat değiştirmenin en etki-

man süresi içinde değil, yaşamımızın her alanında gerçekleştirileceği. Bu temelde yaşamızın devrimci sığdırma işlevi. Tarih bu yönü göstermekle devrimlere yaşamın budur. Bizim için zor da olsa, tarihsel birikimlerimiz fazla olmasa da; insanın büyük tecrübeleri ve de mükemmel değeriendirilmesi bunu mümkün kılıyor. O halde, en doğru tercihi yapmaktır için hiçbir neden yoktur. Aksinin tercih edilmez reformizmdir. "Önce parça parça incelemek-araştırmak gerekir, sonra propaganda gerekir. On yıl da yurtdışında kalmak gerekir, yirmi yıl da parlamentocu yol veya düzen sınırları içinde kalmak gerekir. Elli yıl sonra bazen başka durumlar gerekir..." Bu reformist yaklaşım, halkımız için mükemmel bir çözüm planıdır. Bu, mükemmel ölüm planı diye onaylanabilir. Ama bir ulusal kurtuluş planı diye asla onaylanmaz. İşte, küçük-burjuva reformizminin veliki milletiyetçiliği pratiğinde kanıtlanan gerçeklik budur. İşte, elli yıllık pratiklerinin yol açtığı vahim sonuçlar ortadadır. İşte, son on yıllık pratiklerin, mükemmel bir ölüm planını gizlediklerini ve uyguladıklarını gösterdik. Biz ise, mükemmel bir kurtuluş planı içinde olduğumuzu gösterdik. Biz, kurtuluş planının gerçek sahiple riyiz. Kurtuluş planı önemlidir. Her kurtuluş, kurtuluş planımızla onay vermişiz daha da anlamlandır. Bugün, planımız daha somut ve ayrıntılı olarak, günlük çabalarla sonuca ulaştırma merhasilesindeyiz.

Bu devrimizin böyle sonuçlanmasını ne anlamla ediyor? Bu, Partimizin geçen bütün eğitim tecrübelerinin, özellikle yurt dışında on yıllık tecrübelerinin bir özeti, bir anlamda Partimizin bu on yılının bir sonuçlanması ve yeni bir devrimin başlatılması anlamına geliyor. Par-

bunun uluslararası önemi oldukça yapmak, insan-demokratik-sosyalist özünü tüm bölgeye yaymanın büyüklüğüne göstermek ve bunu amansız bir halk savasçılığı yürütmek, bunun için oldukça yuklenmek, ülkemizi önemli oranda denetlemek, devrimin atesten bir bölgesi haline getirmek hayattır. Bunun büyük hesabı ve büyük cabasının önmek önder devrimci olmaları. Bunun büyük şansını böylesine başarıyla kullanmak vazgeçilmez bir özelliğidir. Bundan başka yasa seçeneği olabilir mi? Bunun karşısında hiç kimsenin ileri sürüleceği başka bir tezi, görüşü olabilir mi?

O halde, Partinin bundan sonraki yürütişü, ulusal kurtuluş hamlesinin yüceltiğide budur. Kadrolarımız, kadro adaylarımızın önemi bir kesimi anahatlarıyla buna ulaştılar. Bundan sonraki bütün pratiğimiz, bu temelde bu büyük hedefe yürüyecektir. Bu savasımızda şehitlerimiz mutlaka olacaktır. Şehitlerimiz doğuşun gülleridir. Şehitlerimiz biçtiğimiz yüksek değer taşıyacaktır. Halkımız her zamankinden daha fazla çekinmeden ölüme yaşamın yarattığını görecektir. Kazanmak için yerinde ve zamanında milyonlarımız kendilerini feda etmekten çekinmeyecektir. Ama yersiz, gerekli olmayan ve zamanı gelmeden bir damla kanı bile boş yere dökmeyiz. Ulusal kurtuluş savasımızın zaferi için zor sistemini uygulayacağız. Gerekli olan her yerde; siyaset ve örgüt için zor kullanacağız. Ama aynı zamanda anlamsız yere bir fiskez bile kalmayacaktır. Halkımızın çok iltihay duyduğu inka yöntemi her zaman esas olacaktır. Ulusal kurtuluş mücadelemizde askerlik yasası, halkımızın örgütlenilmesi, yani siyaset içindir. Siyaset

Ortada bir miras varsa bu, herkesin çok O'nun yaratıcısıdır. Daha önceki mekupta da belirttim gibi, bu onun herkesten çok da O'na aittir. Bugüne kadar yaratılan değerler, Partinin ilk çıkışından bugüne gelmesinde Önder yol-dışının emeğinin ve payının olduğunu, Partinin 1974'ten bugüne nasıl geldiğini, geliştiğini bilen her samimi kişi teslim eder. Bizler de, mücadelemizin yarattığı her değerde O'nun güçlü damgasının olduğunu bilendiriz. Aslında bunları anlatmak bile gereksiz. Ne yapalım ki, günün geçtikçe her bir dahi belirlemek gibi durumlarla karşılamak zorunda kalıyoruz. Önder yoldaşın mücadelesinin bu noktaya gelmesinde en büyük paya sahip omasının önemli nedenlerinden biri de, yaratılan değerler için kamu-konusunda gösterdiği çaba ve duyarlılıktır. Bu alandaki duyarlılık ve çabasının en fazla O'da yoğunlaşmasını da doğal karşılamak gerekir. Çünkü, yaratılan değerlerin, atılan adımların, geçirilen yılların, harcanan fedakarlıkların, zorlukların yoğunluğundan hepimizden çok Önder yoldaş bilir. Hassaslığının da, birçok çevre tarafından saldırıya uğramasının da açıklaması bu gereklerden kaynaklanıyor.

Harcamadan ne anladığının da mekubununuz açığa çıkıyor. Yukarıda belirttim: Parti yasanın, dinamik bir organizmadır. Sıcak ve çok yönlü bir mücadele içinde olduğumuzda göre, bizdeki hareketlilik her bakımdan hızlı ve canlı olmalıdır. Böyle bir ortama karşılık, duyarsızlık, netliği yavaşlama, tutarsızlık, tüm enerjinin mücadeleye geliştirilme yönünde yoğunlaştırılması böyle bir mücadelesinin kadirnamayacağı olgudur. Yaseyin, çok hareketli, dinamik bir mücadeleyle uygun gösteremeyen, süreci kavrayan, bir takım sonuçları karşısında şaşkınlığa uğrayan, bunalmış durumda, parti çizgisi dışına çıkan, proletarya dışı anırlardan gelen türlü hastalıkları taşıyan, sömürgecilik diye dış bir mücadeleyle karar veremeyen, bilincinde sömürgeci kültürün yarattığı düşünceleri ufkunu kırmayan, dışardan gelen parti karşıtı saldırılardan etkilenen bireylerin su veya bu biçimde parti dışına düşmeleri kadar doğa ne olabilir? Bu tür unsurlar her türlü eleştiriye uyarıya rağmen olumsuzluklarda keçi gibi diretiyor, bunları dışlamakta başka bir yolu simi mücadelesinin tarihi bize göstermiyor. İsmi, cismi, popülaritesi ne olursa olsun hiç kimsenin Parti disiplinini tavassat, Parti çizgisini hangi alanda olursa olsun süandıran, bütününü bozmayla yönelen davranışlara girmeye hakkı yoktur. Bu değerleriyle, Parti yaşamıyla oymaya izin verilemez. Hala tasfiyeciliğe en hafifinden hoşgörülü bakmak, hareketli yapmak olur. Bu değerleri, bu yaşam anlayışı kolayca kazınmaz. Dün konumu ne olursa olsun, bu değerleri, Parti birliği ve çizgisine oynayanlara uygun karşılık vermek, değerleri, şehitlere, emeğe ve halka saygının gereğidir. Önder yoldaşın ve partinin değerlerini korumakda kararlılığı, duyurulmuş takdirle karşılıyoruz. Tasfiyecilik-komplocular hangisi diledikleri anırlarına o dilden yanıt vermek, sözkonusu değerlerimize saygının ve bağlılığın gereğidir. Tüm Partililerin bu bilince olduğunu inanıyoruz.

Olumsuzluğu düşünen, mücadelesinin geldiği noktaya göre hareket edemeyenler, verilmiş olanamlar, köstek olmaya başlıyanlar vb., ister dün bir şeyler yapmış olsunlar ya da olmasınlar bugün de ayak uyduramayanları bu geri çekil-

lirler, ya distanlınırlar. Yeri geldiğinde geri bir konuma çekilmek, bu düzeyde mücadeleye var gücüyle katkıda bulunmak ülkeye bağlılığı, halka sevginin, Partinin inancının gereğidir. Ortada bir halkın kurtuluş davası ve dünya devriminin çıkarları vardır. Hiç kimsenin örtük politikayı aynalayamaz; hiç kimsenin Parti ve halk değerleri üzerinde yaşamaya hakkı yoktur. Devrimci anlayışta, Parti kültürümüzde bu tür küçük-burjuva aristokratik anlayışlara yer yoktur. Belki de en güçlü yanımdır ve bizi diğer örgütlerden ayıran en önemli özelliğimizdir bu. Birçok örgütte insanlar, bir konuma geldiklerinde, sonraki süreçlerde ister konumu layık olsun ister olmasın, aristokratik güç yerlerinden oynamazlar. Yanı, işlevselleştirme, yanlıştır bu tür insanlara durumuna uygun konum biçimlerini. Bu durum da ister istemez tikanıklığı, çürümeyen kendisini oluşturuyor; veya her gün amlıp gidiş bilmemizin insanın ortaya çıkıyor. Nitekim arpa boyu ulu alamamlarının bir nedeni budur. Özcesi, yeri geldiğinde konumuna uygun verimlilik gösteremeyenler, daha alt seviyede bir konuma çekilemezler, eski konumunu korumada inat ederlerse, safdar bu nitelikteki insanlardan temizlenmelidir. Temizlenmezse mücadelesinin önünü açmak olanaksızdır, yaratıcı olmayan bir örgüt duruma düşülür. Bizde ise bu tür unsurlar doğu devrimi-kültürle, eğitimle kendi gerçeklerinin bilincine vardıkları Parti içinde ayak bağı olmaktadır. Ayak bağı kadar idaretenler ise safdışı edilir, veya sizin deyimimizle "harcandır". Yeri geldiğinde "harcamaları" bilmemek, tüm payı harcamakla eşanlamalıdır. Dünyadaki devrim deneyimlerinden habersiz varsa, bir kişi insanın distanlınırlı veya sizin deyimimizle "harcandır" bilinsin. Tasfiyecilik-komplocu tutumların ise en sert karşılığı doğrudur. Adı üstünde, devrim yapmak isteyenler, Devrim yapmada en güçlü araç da, bilimsel gibi örgütür. Bir karşılaştırma yaparsak, Parti içinde; halkımızın kolektif bilincindeki birçok olumsuzluklara ve ilkelimizin gerekleri nedeniyle katılmamı çokca proletarya dışı olmasına rağmen, sözkonusu nitelikteki insanların o kadar fazla çıkmadığı görüldü. Simi kalmamış nedeni ise, Partimizin ideolojik, politik ve örgütsel çizgi konusundaki iltisaklı niteliği, gelişimi, hatalarından, eksikliklerinden arınması için çaba göstermesidir. Parti çizgisinin niteliği, Parti çizgisine ayak uyduramayanların gürültüsüne kıyması sağlıyor, çizgi dışına çıkarması ise Parti içinde yemasına olma tanımıyor. Böylece, hastalığın yayılması önlenir de bulunuyor. Özellikle Önder yoldaş ilk çıkışından bugüne kadar çizgily, yaratımında bulunduğumuz çizgily bir bütün olarak en iyi biçimde kavradığı ve temsilini yaptığının, Parti çizgisini sürdürmek isteyenlerin öndüğünü en büyük engel olarak görülmektedir. Sanırım sizlerin de yukarıdaki tüm anlatımlarımızdan neden bu kadar feryat ettiğinizin açıklaması da ortaya çıkıyor. Öyle ya, sizin başta insanlar harcamanız, bataklığınıza çekmeniz uygun ortam bırakılması, izin verilmemesi.

Sizin "harcama" konusunda söyledikleriniz yeni şeyler değil. Yaptığınız, istip yeniden servise sokmanızdır. PKK'yı tasfiye etmek isteyenler, saldırılarını kör halinde her yerde bu iddiaları ileri sürüyorlardı. Sizler de, propaganda ve saldırı konusunda teorik(!) gidiniz, desteginizi bunlardan alıyorsunuz. PKK hakkında söylenilen-

siz de tekrarlayınca "ateş olmayan yerde doman çıkmaz" diyeceksiniz, bazıları da bunlara inanacak. Herkesin siyasi olarak kör, sağır, duyarsız olduğunu mu sanıyorsunuz? Sizinize aynı duyguları paylaşıp ve desteginizi olan güçler de, PKK'nın olumlu ve güçlü özelliklerini carpıtarak, olumsuz özelliklerimi gibi yansıtmak istemiyorlardı. Parti, kendine zararlı ve çürümeyi dayatan unsurları tasfiye edecek vaka sesle bağlar. "PKK içinde demokrasi yok, insanlar harcanıyor" demiyorlardı. Çünkü PKK'da küçük-burjuvaların kavramıydı, küçük-burjuva özlemirleri gerçekleştirmek için devrimci demokrasi bulunmadığıdır. PKK'yı PKK olmanın çıkarma isteklerinin öndüğü Önder yoldaşın engel ördükleri için saldırılarını karalamaları için ucuca "PKK yönetilemezdir. Hatta bazıları, "PKK tabanı yurtdışındadır" devrimdir; ancak önderlik ve çevresi şöyle köttür, böyle köttür" sahte-karşı, yine girmişlerdir. Bundan amaç, Önderliği ve dolayısıyla Partiyi tasfiye etmektir. Özellikle de Parti içinde çıkan olumsuzluklar, ve Parti dışına düşen herkeste derhal ilerici, devrimci niteliği başlatılmışlardır. Onlara göre ilerici, devrimci niteliği ölüpü PKK'ye karşı çıkarılır. Hele bu karşı çıkarılar

"Önder yoldaşın şey olma özelliğini ve sırmasını bizlere değil, bilimsenlere satın. Bu kapris ve iltisazı abidesini hiçbiriniz bizim kadar tanıyamazsınız. Şehit arkadaşlarımız bu tür şeylerle isimlerini hatırlamak istemeyiz; ne var ki bazen zorunlu kalıyoruz. Kesire'yi en iyi tanıyanlar da Kemal, Hayri ve Mazlum'du. Hiçbir arkadaş, Kesire hakkında onların ağızından olumlu tek bir söz duyamıştır; aksine hayal kırıklıklarını, şikayetlerini, rahatsızlıklarını Kesire'nin sözü açıldığında açığa belirtmişlerdir. Kesire de bu arkadaşların kendisine sıcak bakmadıklarını çok çok iyi bilir..."

tasfiyecilik-komplocu konuma girmişlerse, desteklemek, sahiplenmek için her şey yapmışlardır. Örneğin, Partiyi tasfiye etmek, savasın başlatılmasını engellemek isteyen komplocular! Çetü'nün halkımızın öfkesi altında kafası ezilmiş, gayelerine ulaşamayan çevreler daha da saldırganlaşmışlar; "PKK ilericiler, devrimciler öldürüyor" tekerlemeleri hep bir ağızdan tekrarlamışlardır. Bu çevrelerin sorunu Çetü'nün ve bunun gibilerinin fedafedilmesi değildir. Onların sorunu, PKK'nın içten çökertilme olanağının gerçekleştirilmesi, başka örgütlerin durumuna, ne idüğü belirsiz hale getirelmesidir.

PKK her alanda kendisini devrim yapmaya, savagıya göre düzenlemiştir. Bu yapıpını koruduğu süreçte saldırlar durmayacaktır. Lenin "Öportunizm, revizyonizm, reformizm, sosyal-şovinizm burjuva ideolojileridir" derdi. Sizler de dahil, bu saldırları gerçekleştirenler, "PKK neden bizim gibi oportünizm, revizyonizm, ne idüğü belirsiz hale gelmiyor" diyenler de sonuç olarak sömürgeci ideolojinin türleridir. Öportunizm de, revizyonizm de, tasfiyecilik de şovlenizm burjuvaziyi karşı mücadele eden sözde. Bu onların burjuva ideolojilerinin çeperi içinde düşündüğünü, pratiklin burjuva çeperi

içinde olmayacağını göstermez. Sizler de öylesiniz. En azından PKK'yı sömürgeci çeper içinde hareket edecek bir güç olarak görmek istiyorsunuz. PKK'yı bu noktaya çekmek isteyenler dışlanacak; suç işlemeyle kalkışılacak gereken yanıtı alacak, "PKK, neden bunları içinde barındırmıyor? Suç işleyenlere neden sert karşılık veriliyor?" denilerek çökeltilecek. Sizin yaklaşımınıza şöyleyse, Sizin ve değerleri harcamak hakkınız olacak, ama PKK harcamama hakkını kullanma veyarsın edeceksiniz. Hiçbir canlı organizmadan bunu bekleyemeyiz. Hiç kimsede de PKK'den böyle bir tutum beklemesin. Hele bir çember biçiminde olumsuzlaşma istenen -buna elverişli olumsuzlaşma konjektürü de etkisiyle- ulusal kuruluşun mücadelesinden rahatsız olanlar, düşman çevrelerin, tasfiye hazırlayıcıların çokluğu ve her türlü düşünlürlü, bu yasaşa savasın sert geçmesi kaçınılmaz olacaktır. Düşmanlarımız, bizi yoketmek isteyenler, tasfiyeye kalkışan pervası ve acımasız olmasa, yasaşa savasın bu özelliği de anlatsın. Vay, devrimizim birçok çıkarı kökten sarıyacak, yıkacak düşünlürlü saldrganlığı çokluğunun nedeni de anlatsın.

"Ateş olmayan yerde doman çıkmayacak" doğru. Partimiz içinde yukarıda belirttiğimiz gibi zaman zaman her partide olduğu gibi Parti çizgisine ayak uyduramayanlar, olumsuzluk içinde girenler ya kendilerini düzeltir, ya çekip gider, ya da distanlınırlar. Bunun yanında tasfiyeciler, komplocular, Partiyi düşman konuma düşünen de çıkarılır. Yine her dönem yeni kavrayışlar, dönemim ihtiyacına uygun tutumlar istediğinden, bazıları eski rotasından direktör viraj almayıp düşüyorlar. Öte yandan, düşman çevreler de, her dönem zorunlu olarak getirecek sorunları dikketale bulacak, ideolojik-politik, kültürel ve başka biçimlerde saldırları yoğunlaştıracaktır. Bu durumda Parti içinde proletarya dışı kesimlerden ve düşman cephesinden gelen saldırları karşı koymak yasaşa sorunudur. Yasaşam için, yürüme için, çelme takmak isteyenler yasaşamak, tasfiyecilik-komplocu olanlar varsa gereken yanıt alacaklardır. Çünkü, PKK, devrimci öne koyan mücadeleyi ve savası öneten bir örgüttür. Bu nedenle Parti içinde ve dışından gelecek tehlikelere karşı, Parti içinde liberalizmi yasaşamak inihlar olur. Partiyi çökertmek isteyenlere davetiyi çektirmek olur. Bunu yapamayacağımız göre meşru müdafaa içinde olacağız. Bu, 20 milyonluk bir halkın ve dünya devriminin çıkarının meşru müdafaaesidir. Ortada çıkan bir doman varsa böyle çıkmaktadır. Yok, dumandan kastınız, ipe sapa girmez, Partiyi tasfiye etmek isteyenler aracı olarak şovlenizm ve özellikle 1984'den sonra ortaya atılan tekerlemelerle, dün sizler de bunların bilinen güçler tarafından bilinci olarak ortaya atıldığını söyleyebilir miydunuz? Şimdi kalkmış siz de bunları tekrarlayarak kuşku yaratma bombardımanına katılıyorsunuz diye olayları, gelişmeleri sizin gibi algılamak zorunda olmayacaklar herhalde insanlarımız. Düşman güçler, Parti karşıtı konumunda olanları bizi için söylecekleri ister hergün, ister bin defa tekrarlansın olsun bizi ilgilendirmez. Bizler doğru bildiğimiz yolda yürüyoruz. Saldırıların berrak tutumuna karşılık. Bazıları kalkar "PKK içinde demokrasiyi yok" diyorlar. Her sınıfın dünya görüşünden kaynaklanan demokrasi anlayışı vardır.

Burjuvalar, emperyalistler de

"proletarya diktatörlüğünde demokrasiyi yoktur" derler. "Leninist partilerde despotizm vardır" derler. Biz kaba çizgilerle söylüyoruz; ilginçlerim tüm bunları bilir. Daha ortaya çıkışımızdan başlayarak, PKK'den rahatsız olan çevreler, PKK'yı ilerletici, geliştirici, güçlendirici değerler, devrimci demokrasi anlayışımıza kuşku bombardımanıyla saldırıyor. Özellikle Önder yoldaş üzerinde bu bombardıman; yoğunlaşmıştır. Bunları; kaptirisine, soyusuzluca siyasi kılıfı geçirmeye çalışan Kesire'nin bilmemesi olanaksızdır. İşte sizler de bu bombardımanın yarattığı söz bulutundan yararlanmak istiyor, sözkonusu gücünün partileri olarak bu kervana katılıyor, sonuca ulaşmaya çalışıyorsunuz. İşte bu nedenle sizlere tavsiyeler yapıyoruz.

"Amcamın eşini iyi tanısın. Aslında aile geleneklerine bağlı, fedakar biridir. Onunla bile gıcime, medit. Sindi'yi yarıyorlar. Dilaver abim'i iyi tanısın; beraber geçti çocukluk ve gençlik yıllarını. En çok ihtiyaç duyduğumuz ve kendisinden çok şeyler beklediğimiz bir dönemde onu harcadı, yedi. Dava koliklinin (H. Yıldırım kastediliyor) sizdeki durumu neydisye bizdeki durumu da aynıdır" vb. diyorsun. Sözünu ettiğin mektubu yazarken olayı bir kişiye bağlamak gibi bir düşüncemiz olmamıştır. Hiçbir oryanti kişilere bağlamayız, kişileri yalnızca değerlendirmemiz destekleyici olabilir. Ama siz, kişileri ötekiler vererek, kişileri siyasi ve sosyal özelliklerinden soyutlayarak öndüme çıkarıyorsunuz; duygusal etkiler yaratmak istiyorsunuz. Kesire'yi ve Dilaver'i örnek vermemiz bunun kanıtı. Hüseyin Yıldırım'ın tek başına böyle bir işe kalkışamayacağı, devrimci politikanın ABC'sini bilenen görülebilir. O mektubumuz bir daha okursanız, çevresinden sözlediğini görebilirsiniz. Öte yandan, Hüseyin Yıldırım'ın durumunu ne olduğu idelenmiş, bu olayın ortaya çıkışının siyasi, sosyal nedenleri ve döneme özellikleri anlatılmıştır. Herhalde bir olayın ortaya çıkışının dışarı yansımada göre yüklenmiş kişilerin niteliği de önemlidir. Taraf hakkında tümen olmasa da bir bilgi verir, mesle ilerir. Dünyadaki bu tür gelişmelerde her zaman bu noktaya görebilirsiniz. Zaten siz de bu amaçla Hüseyin Yıldırım aracılığıyla çıkışınız dışarıya iletmiş. "Hiçbir anlama ifade etmez" diyemezsiniz. Sizin asıl bir mesaj iletmek için açıkladığınız Hüseyin Yıldırım'a yaptırışınız; biz de Hüseyin Yıldırım'ın niteliğini ortaya koyarak sizin çıkışınızın değerlendirmesinde yarımda olacak öğeleri açığa çıkarmaya çalıştık. Gönderdiğiniz mektupta; Hüseyin Yıldırım'ın gerçekçiliği daha önceki mektubumuz tarafından ortaya çıkarılması sonucu, vermek istediğiniz mesaj ters tepince, biz de Hüseyin Yıldırım'ın önemsize bir kişi olduğuna belirtir, çevreniz içindeki yerini küçültmeye çalışmışınız. Buna neden ihtiyaç duyuyorsunuz? Dışarıya nasıl göstermek istiyorsanız, bizi karşıda böyle gösterin. Sizin "çok sarıdan bir yer vardır" diyerek konumunu küçültmenin inandırıcı olmaz. En azından çevreniz içinde önemli sayılabilecek bir yer vardır; varolduğunu da herkes bilir, bilir. Parti yanlış bir değerlendirme yapar bu kişiye sözkonusu değeri verdiğine göre, sizin gibi ortaya çıkarılan böyle isimler gerekli olduğu için, elinizin üstünde tutuyorsunuz. Ne diyalim, hayrını görünü!

"Durumu eşiyi açıklasaydı da, he akıllıca bir iş olurdu" diyerek,

Kesire'nin bu işin başını çektiği mesajını iletirsiniz. Arkadaşlar değerlendirmelerinde kimi nerye oturtmuşlar net bilmiyoruz, ama, Kesire'nin "baş" olması değerlendirmeyi deştirmiş. Aksine niteğilini belirlemede kolaylık sağlar. Kesire, arkadaşın işi olmasaydı acaba hangi sermayesini kullanıcağı? Kesire'nin ismi bile bilinmezdi kitlelere. Arkadaşın işi olmaksızın çok pek fazla bir özelliği olmadı. Çok olanak tanınmasında rağmen istenileni vermedi. Mücadelenin diyaletikliği kavrayamadı. Önder yoldaşın işi olmasında ne bir tutum takındı, ne de bu konumuna ve kendisine verilen görevlere layık oldu. Bugüne kadar daha çok arkadaşın işi olma sermayesi yaşadığı. Sözkonusu durumu nedeniyle herkesten çok olanak ve hoşgörüye kullandı, ama yine de bu istisnayı, hoşgörüye, geniş olanak tanımayı kullanmadı. Sözkonusu hoşgörüye Önder yoldaşın göstermesinden çok, tüm Partli arkadaşlar Önder yoldaşın işi olmasında niteğilini göstermek gerekiyordu. Yani Önder yoldaşın Part'i ve mücadeleyi içindeki konumunu dikkate alarak göstermişlerdi. Yoksa, onu sevdiğinden, takdir ettiklerinden, bu bu nedenle işiyle açıklasaydı sözünüz pek anlam ifade etmiyordu. Önder yoldaşın işi olma özelliğini ve sermayesini bilizlere değildi, bilimeyenlere satın. Bu kapısı ve intras abidesini hiçbirimiz bizim kadar tanıyamazız. Şehit arkadaşların bu tür şeyleri işlerini hatırlatmak istemeyiz; ne var ki bazan zorunlu kalıyoruz. Kesire'yi en iyi tanıyanlar da Kemal Hayri ve Mazlum'du. Hiçbir arkadaş Kesire hakkında onların ağzından olumlu tek bir söz duymamıştı. Aksine hayal kırıklıklarını, şikayetlerini, rahatsızlıklarını Kesire'nin sözü açıldığında açıkça belirtmişlerdi. Kesire de bu arkadaşların kendisine sık sık bakmadıklarını çok iyi biliyor. Kesire hakkında ne düşünüklerini sıralamaya gerek yok. Öz olarak yukarıda söylediklerim doğrultusunda. Son yıllarda bize gelen bilgiler hala eskisi gibi pek yararlı olmadı, önemli bir gelişme göstermediği de doğrudur. Bu tür eylemlerinin anlamı, durumu bu olan bir kişi hakkında geliştirici, olumlu, iyi niyetli eylemlerle de mutlak yapılabilecekti. Nitekim, kendisine bu tür eylemlerle de yöneltilmişti. Çıkışının başını onun çektiğini bildirmekle neyi amaçladığını anlamak zor değildi. Ne var ki, olayı duygusal ve bu tür basit açıklamalarla bir yere oturtmak, varolan ufkun ve şark kurmazlığını göstermesi olabilir. "Onunla bile geçinemedi" diyerek olayı feodal katliyatıya yaklaştığını olayı koyuyoruz. Sanırım bilinciz, feodal kültürü apanamış insanlara, "Bakin işiyle birarada kalamadı, onun bile yanından tutamadı" mesajını iletmek istiyorsunuz. Bizim bildiğimiz, magazin ve boyalı basan bu tür şeyleri herhangisi bir nasi Parti karşıtı duruma düşebiliriz, o da düşebilir. Bu, anlaşılacak bir durum değildir. Sorun, bir aile içindeki taraflar arasındaki anlaşmazlık değil ki, Parti içindeki iktidari ister iş, ister kardeş vb. olan ayrı çevrede yürür. Demek ki, sizin belirttiğiniz gibi aile gelekenine baki (yani Partiyi), fedakar bir değişim. Böyle olsaydı, şimdi binlerce arkadaş

gibi Partinin iradesi altında verilecek sorumlulukları büyük bir fedakarlık ve sorumluluk bilinciyle yerine getirmeye çalışırdı. Ama, o hiçbir zaman böyle yüksek bir sorumluluk bilincine ulaşmadı. Sonunda bu tür unsurları verdiği noktaya geldi. Sımdı Önder yoldaşa karşı, Önder yoldaşın işi olma popülaritesini kullanmakta çirak umuyorsunuz. Herhalde çok kazanma kaynaklarınıza en önemlilerinden biri Kesire'nin bu geçmişi olmalı. Bu tutumun ne kadar komik olduğunu farkında mısınız?

Dilaver'i tanıdığımız da doğrudur. Yıllarca Mücadelenin ayrı bir ortamda kaldı. Bu süre içinde Partinin geçirdiği süreci ve geldiği noktayı nazlı izledi bilmiyoruz, ama ortaya çıkan sonuç onun Partinin gelişimini ve bu süreçte olgunlaşan çizgisini bir bütünlük içinde kavrayamadı, Partinin tüm değer yargılarını ve gelişim özelliklerini bilince çıkarmadığını olayı koyuyor. Özellikle sıcak mücadelenin getirebileceği sorunları ve ihtilaşları bilince çıkarmak olmanın gelinen noktada Parti yaşamına ayak uydurmak değeri sanıldığı kadar kolay değildi. Diyessama akey uyurabiliriz, Parti çizgisini bir bütün olarak kavrayamıyız zorunlu kıldığı gibi, yeni dönem ihtilaşına yanıt verilebilir, yeni bir kavrayış ve kendisini aşmayı gerektiriyor. Bunu beceremeyenler mücadelenin rüzgarından savrulurlar. Dilaver de mücadelaye ve Parti yaşamına hala bugünkü süreçte denk düşemeyen, geçmişin ahkanklık ve yaklaşımlarıyla; ek olarak da cezaevinden dışarıyı iyi izlemeyen ve 12 Eylül'ün türlü yollarından bilincilerde kayma yaratma cabaları sonucu oluşan düşünceler deformasyonu bakiymiş olacak ki, yeni havayı kavrayamıyor, şaşırıyor, başı dönüyor, bunalityor. Parti çizgisini özümseyip kendini sağladığından da, Parti çizgisine ters düşen dayatmaları giriyor. Kısacası, Partiyi ters düşüyor. Sonuç malum, intihar etme. Her insanda her gün yeni bir insan oluştuğuna göre, Dilaver'de de yeni bir Dilaver oluşmuştur. Yaşamı duranğın değil ki, bir kişinin yaşadığı duruma sağdır. Hiç kimse'nin keramet kendinden menkul değildir. Kendi geçmişiyle, nesnel gerçek çatışınca, çürümüşlüğüne açığa çıkınca sonuç olarak bunun altından kalkamayınlar ne duruma düşerler bilim. Bir kişinin bunalityor, intihar etmesi doğu bir gelişme. Intiharlar, bunalım ve uyumsuzluklardan ortaya çıkar. Intihar zaten normal bir insanın yapacağı bir gelişim olmaz. Normal bir olay olamaz da gerçekçi. Hiçbir intiharı normal ölçüler içinde değerlendirilmezsiniz. Siz sanki normal bir olaymış gibi bir yaklaşım ortaya koyuyorsunuz. Örneğin, bir Gönül Atay'ın gelip sömürgelilere teslim olmasını normal olarak değerlendirilirdi, şunlardan şunlardan oldu diyebilir misiniz? Tabii ki, diyemeyiz. Eğer normal ölçülerde değerlendirilirdi, varsan bu ya şaşırır, ya da bilincini yitirirdi. Bu arada, şunu belirtelim ki, cezaevlerinde yapmak her insanda olumlu gelişmeler beraberinde getirir. Cezaevlerinde yapmak bir marifet değildir. Yataktan ne yaptığını ve kişiliğini ne biçimde oluşturduğunu anlamadık. Örneğin, Gönül Atay da cezaevinde yattı. Ama cezaevi onun kişiliğini bozdu. Karasız, istikrarlı hale getirdi. Kaldığı köştaşa her zaman sorun oldu, bir devrimciye yakışmayan davranışlarda bulundu. O ki, sürekli konuşuldu, eleştirildi, düzeltilmeye çalışıldı. Bozulmasının önüne geçmek için, her tür yığın yapıldı. Başkının ve işkencinin yardımı olduğu ortamda bunalityor, ya arka-

daşlar arasında sorun çıkarıyor, ya da baskılardan kurtulmak için devrimci tutuma yaklaşıyor, kişiliğini eriten, ezen uğrunda tavırlar sergiliyor. İşte yaşıyor böyle olan bu kişi diğer arkadaşlar tarafından zaman zaman sert eleştiriliyor, zaman zaman tutumlarının yanlışlığı ortaya konuyor, kişiliğinin kuruması isteniyor, destek ve yardımcı olunarak ayakta tutulmaya çalışılıyor. Bayanlar koşuşturun bize gelen raporlar ve değerlendirmeleri karıştırmayın, "Yardımcı olun, bu tutumların bilizere ve kendine vereceği zararları anlatın, kendine güvenini kazanacak yaklaşımlar gösterin vb." denilecek, sürekli yardımcı olunması istenirdi. Aslında ona pek de bir inançsız ve güvenimsiz kalmamıştı. Ne kadar kurtarılabilir kârdır düşüncesiyle yaklaşıyor. Bazen bayan arkadaşların gönderdikleri haberlerde, "Tamam yardımcı oluyorum ama, ondan çok fazla bir şey beklemeyin" yanıtını alıyordu. Gönül Atay'ın cezaevinden de durumunu en iyi biçimde bayanlar koğuşunda olan durumdaki olan arkadaşlar bilir. Zaten durumunu dışarıya tüm detaylarıyla iletmişler, ayrıca dışarı çıkan cezaevi mücadeleninde örnek bir bayan arkadaş da durumunu Partiyeye anlatmıştı. Bu nedenle, böyle erozyon uğrayan, kişiliği bozulan birisinin geldiği durumun açıklaması:

"Nasıl ki, herkeşin namussuz olduğu bir çevreye bir namuslu girdiğinde azı karışırınar, PKK de bazı çevrelere bu etkiyi yaratmıştır. Bizim yıllardır yaratmışız özgü değerler ve yaşamı kavrayış biçimimiz birçok çevreye ters düşmüştür. İşte siz bunları kavramamış ya da unutmuş gözüküyorsunuz. Veya geldiğiniz konum gereği böyle düşünüyorsunuz. Bir bütün olarak siz mektubunuzu, mücadelenin rüzgarının savurdusu insanlarını feryadını, bir kadının histerik öfkelerini ortaya koyması biçiminde gördüm..."

zor değildi. Partiyi ulaştığını duyduğumuzda kendini düzeltilebilir, içerdeki erozyonu giderilebilir, böylece mücadale içinde yer alabilir diyerek sevinmiştik. Ne var ki pratik onun kendisini düzeltmediğini, kendi çürümüş yapısını, tutarsız kişiliğini dayattığını ortaya koydu. Zaten düşmana teslim olması bunu gösteriyor. Herhalde düşmana teslim olmanın hiçbir hakkı gerekeceği olmaz. İşte bu iki örnekten dolayı şunu belirtmek isteriz ki, cezaevlerinde yapmak her insanda olumlu gelişmeler beraberinde getiriyor. Böyle olsaydı, şü anda Partinin birçok sorunu çözüldü. Doğrudur, 12 Eylül döneminde sonra cezaevleri işi gelenekleri yıkması, devletin büyük oranda devrimcileri siyasal olarak tükettiği, ya da sağa kaydırıldığı alan olmaksızın çalıştı. Vahşi baskılar bile savış tutsaklarını, siyasi tutarsızlıklar bir bütün olarak siyasi kimlikinden soyutlayamamıştı. Daha doğrusu, sağa kayış ve tüketim ez azından Diyarbakır Cezaevinde pek gerçekleştirilemedi. Ancak bu, birçok tutsa da düşünceler deformasyonu yaratmadığı, çok boyutlu düşünme perspektifini bozmadığı anlamına gelmez. Sömürgeci politika ve baskılar bazı insanlarda derin etkiler yaratmış, düşüncelerinde derin duvar aşınması kalıpları arasına sokmuş, bilinclerini kaybetmiş, siyasi ufkularını bozulmuşla uğratmıştır. Birçok alana yanlış anlayışla yaklaşma eğilimini getirmiştir. Bunların canlı tanıklarıdır.

Yani, cezaevinde yatan her insan aynı zamanda nitelikli bir devrimci anlamına gelmiyor. Gönül ve Dilaver'in durumu buna en iyi örnektir. Kısacası, sömürgeci politikanın, cezaevinin siyasal olarak yapıtıcı, yanının Dilaver'de de etkili olduğu anlaşılıyor. Bu noktaya gelmesinin Parti de, Önder yoldaş da istemezdi. Ne yapacaksin ki, yaşamın insanları iletir ve da geriye götürebilir.

PKK, ortaya çıkışından bugüne kadar birçok tabuyu yıktı. Kafalar sarastı, toplumun düşüncesi yapıpında alt-üst oluş yarattı. Birçok çevrenin hayal edemeyeceği gelişmeler gösterdi. 1984 ise, ufkuda, yürekli otlar alnarda çok yarattı. Sıcak mücadelaye atılmış birliktir, Kürdistan sorunuyla ilgili her çevrede şu veya bu düzeyde bir deprem yaşandı. Herkes işlerini olumlu ve olumsuz olarak ortaya koydu. Sıcak savaşımın getirdiği gelişmelerin, sorunların etkisinden Partide de yansıması bulmasa doğaldı. Nitekim, Çoto olayı mücadelenin altını yavaş yavaş bir dönemin açığı çıkardığı bir gelişme oldu. Bugün ise mücadelenin aldığı boyut karşısında birçok çevre telaş içinde yeni tedbirler ve adımlar peşinde. Özcesi, olanda, her düzeyde kendini gösteren bir deprem var. Sizin gibi sarıslanan, bir yere dayanırları olacak. Her nitelik değişim ve önemli gelişmeler herkes ve her şey yeni bir düzenlemeye sokulmasını getirir. Bu durum kavranabilir de, kavranamayabilir de. Yeni döneme uygun kavrayış kazanamayanlar, hızlı değişimin getirdiği yeni ihtilaşları—düşünce ve pratik vb. alanda—karşımda sağır kalırlar. Dört bir yandan gelen ideolojik, politik, psikolojik vb. saldırılar karşısında bunalityor. Bunlara hazır olmayanlar, kendilerini değiştirme zorunda, değişene, değişenlere kuşku duyarlar, yarınsın ederler. Bunların, anlayış biçimleriyle, olaylara yaklaşımları Parti içinde barınmayacağına anlayışlar, depreme neden olan olgulara saldırırlar. Doğal bir sonuç. Bazıların rahatsız olacakları, duyulanı yıkılacak, geriye savrulacak diye yaşamı durdurması çalısmak beyhude bir cabadır. Yaşamı durdurmak da bizim isimiz değildi Sızlar ve baskılar iletiyorlar ki, yaşamın hızının getirdiği rüzgar hiç kimseyi savurmaz, herkes yerinde kalır; bu olacak şey mi? İnsanlarımızın, baskılardan çızdığı ufkunda düşüncelerini, statükoya rıza göstermesini, hiçbir şeyin değişmemesi ni dayatılan değeri yargıları ve düşüncesi biçimini kabul ederek dolay beylirli gibi bir alanda dönmelerini isteyenlerin kimler olacağı şırdığıdır. Parti ve insanlarımız birçok çevrenin rahatsız olduğu, kabullenemeyeceği değeri yargıları ve düşüncesi biçimleriyle yerleşmiş, kabul ettirilmiş çepçeri yerler bir etti. Kafasında, ideolojilerinin hiçbir karakol bırakmadı. Sızların kafasında yıkılmayan karakollar işi beylinenizi PKK'ye ve Önder yoldaşa saldırısı yöneltiyor. Kafalarımızdaki karakolların yıkılmasını istemeyip, bu karakolların işin koyduğunu alanda düşünmemizi isteniyor kimerdi? Bizler, kafalarımızdaki tüm karakolları yıkıktığımız için, kafalarında karakol olanları anlamayacağı gelişmeleri gerçekleştirmedi. Nasıl ki, herkeşin namussuz olduğu bir çevreye bir namuslu girdiğinde azı karışırınar, PKK de bazı çevrelere bu etkiyi yaratmıştır. Bizim yıllardır yaratmışız özgü değerler ve yaşamı kavrayış biçimimiz birçok çevreye ters düşmüştür. İşte siz bunları kavramamış ya da unutmuş gözüküyorsunuz. Veya geldiğiniz konum gereği böyle düşünüyorsu-

nuz. Bir bütün olarak sizin mektubunuzu, mücadelenin rüzgarının savurdusu insanlarını feryadını, bir kadının histerik öfkelerini ortaya koyması biçiminde gördüm.

Ayrıca da binlerce insanımız var: Partili, sempatan, taraftar, cepheci. Tüm insanlarımız haklarını usulal kurtuluş davasına götüremiyor. Olanakları ve güçleri oranında desteğini esirgmiyorlar. Mücadelaye türlü düzeylerde katılıp, güç veriyorlar.

Toplum olarak da, birey olarak da kimlik ve kişilik kazanmanın aşamından geçtiğini biliyoruz. Kimlik ve kişilik kazanmadan "bizim" diyebileceğimiz hiçbir değerin olmayacağını, hiçbir şeyin bir anlam ifade edemeyeceğini farkındalar. Tüm bu insanlarımızın tanınmak, iyi ve kötü günlerinde birlikte olmak isterdim. Bu özlem ateşi, içimizde korması. Bizleri yaşatma, güçlü kılan, hakımız ve ülkemiz olan sevgimizdir. Bu özlemimizi, umutlarımızı insanlarımızın tümüyle paylaşmak isteriz. Doğal olarak halkımızın her bireyle paylaşmak istemeyiz. Ne var ki bizim ve ülkemizin gerçekleri bunu olanak vermiyor. Mektubunuzda belirttiğiniz gibi, sizl tanınmıyor—aşında mektubunuzla çok iyi tanınmışınız kendiniz—. Böyle sevginin bir mektupla karşınıza çıkırları tanışmak da istemem. Dost da, düşman da seviyeli olmalıdır.

Bir yargıya varamda ve insanları tanımadık, düşüncesi yapısı, içine girdiği tutum beylirleyici unsurlarıdır. Ancak, bir kişiyi daha önce görmüş, yüzüyle tanışmış olmasa da yargıya varamda kolaylık sağlayabilir. Sızleri bir kişiyi şahımda değerdendirilmeyi yetersiz kalırsa da, mektubunuz dikkate alındığında, Kesire'nin karısı, intihar, boş gururu, kendini beğenmişliği sizleri de yordumşu görünüyor. Bir bütün olarak yeni yaşamı uygun ahkanklık lar ve düşüncesi biçimine sahip olan kadar yer yer benzerliriniz veya karikatürlerleye karışacaklardır. Belki de yeni yaşamla yetişen bir nesil yaratana kadar karışacaklardır. Yeni yaşamla yetişen bir nesil ortaya çıktıında, bu tür çıkışlar azalacak, olsa da üzerinde durulmayacak küçük rahatsızlıklar olarak görülecektir. Yüzyıllardır hem sınıfı toplumun sızları ettiğ, hem de halk olarak toplumsal duyu ve kolektif bilincimizden kaynaklanan yöleri anlayışlar almış, parçık yaklaşımlar kazanmış ki, en iyimiz bile zaman zaman bu etkilerden kaptırıyoruz. Oysaydın, Türk solunun ve bizim belli kemiksiz reformist Kürt milliyetçilerin yıllardır yaratmış çarpık, biçimsiz solikimimiz ve düşüncesi perspektifinin sıratlığı olumuz düşüncesi biçimlerini de her zaman üzerimizden atamıyoruz. Önder yoldaşın söyledikleri olsa olsa bu etkilerinden yada olarak birçok yerde ortaya koyduğumuz nedenlerin birikimi sonuçları ilgili olabilir. Önder yoldaşın Parti içinde çıkan bazı sorunlarımızla, Parti çizgisi dışında dayatma yapanları soyuz demesini, Tüm Partililere soyuz demesini biçiminde değerdendiriyor, sizin bu yaklaşımınız ancak soyuzculuk denilebilir. Yukarıda belirtilen nedenler, sosyal ve siyasal gerçekler bazı insanları soyuzculuğa götürüyor, suçlu niteleme yapıpında değildi, nedenlerle de sonuçları aramak, sizin bir yerde belirttiğiniz gibi daha sağlıklı olmaz mıydı?

Toplumumuzdaki, Partililerdeki etkisizlikleri açık kabul etmekten rahatsız olmamak gerekiyor. Biz her zaman Parti olarak böyle randırık. Bu açık sözcükler yer sızide olduğu gibi sapırlarlık kullanılmak istendi. Örneğin, Şahin Dönmez alcağı, ana Serxwebûn'deki "Kendi değerlerine ihanet ettirili-

memiş hiçbir Kürt insanı kalmamıştır" biçimindeki cümleyi, iltiraf yaptığını, mahkeme kürsüsünde, "İhanet etmiş bir halkta bir şeyler yapılabilecek mi vb..." diyerek karşılamış istemidir. 1974'te Önder yoldaşın, "Ülkemizin, halkımızın gerçekleri dikkate alınrsa, bugünden yarına insanlarımız özgün bir kişiliğe kavuşmaları olanaksızdır, eksik olumsuzlukla yola çıkacağız, bu iş götürüleceği" biçimindeki vb. sözlerini de yine aynı soysuzlukla sapırmaya yolunu seçmiştir. Önder yoldaş, bu tür sözleri arkadaşlarımızın halk ve ülke gerçeğimizin bilincine varamaları için belirleniyordu. Bunu, Şahin Dönmez dönüştürdü de çok iyi bilmekteyiz. Siz de Şahin Dönmez'in yaptığını benzer bir mantık yürütmeye soylenen sözleri karşılayın ya da sizden gibileri soysuz demesini idealist yaklaşıma, kasaba politikalarının anlayışla genelleştiriniz. Önder yoldaşın herkeşe soysuz dediği çikarsamaları yapayorsunuz. Sımdı ben sizlere soysuz desem, herkeşe soysuz mu demis olurdu? İfade giridğiniz tutuma sizi iten nedenele ortaya atarken, basit tırdenlere hitap eden gerçeklere yönelmeye neden ihtiyaç duyuyorsunuz? Basit, arduvityelli, idealist yaklaşımlar ve değerdendirilemelerin, bilimsiz, yetersiz insanların kafasını belki karıştırabilir, ama, sizlere hiçbir yarar getirmeyeceği gibi avantaj da sağlamaz.

Üzerinde durmadık istediğimiz bir konu da, kendinizi halkı göstermek için, birkaç kişi olmadığınız belirlen satırlandırdınız. Mektubunuz baştan aşığı gerçeğimize devrimci bir kafayla bakmamızın ürünü netliğinde. Biraz da cerasizlik, umutsuzluk içinde yaşadığınız kendinizi kanıtlamak için, zorlama hatalık göstergeleri yaratmaya çalışmışınız. Yukarıda da belirttim, tüm soydilerkindir politikayla fazla tanışmamış insanlara söyleyince belki bir etki yapacağı hesaplana-bilir. Zaten her zaman demediği bunun için yapıyor. Anlatıldıklarından çıkardığınız sonuç: Politik duyurluğu fazla olmaları insanlara, kafası bulanık, mücadelede konusunda kararlı insanlara, sorunu insanlara bu tür anlatımlarla yalvararak birkaç kişi olmadığınız ispatlayarak bir çevre edimeye çalışıyorsunuz. Bütün sermayezin bunlar olmaları, aynı şeyleri bizlere de yapıyor-sunuz. Başka çevrelerimize yazdığınız diğer mektuplar da aşığı yolum aynı şeyleri yapıyor. Bu tür ipe sapa gelmez sözleri bizlere yazmamız, cerasizliğiniz, tükenmişliğiniz, zavallılığınız ortaya koyuyor. Yoksa, "biş şeyöyleim, yazalım, kara çal izali kar" örneği madda kafalarla başla kukular uyandırabiliriz" hesabını mı yapıyorsunuz? Bizleri de kendizi gibi mücadelede oyun sanan, esen rüzgarlara göre yön değiştirenler mi sandınız? Anlaşıyor ki, yazdıklarınız, tutumunuz; en iyi yaklaşımla bile göyleteyibiliriz: Siz her şeyi oyun, kendinizi de o yuncu görüyorsunuz. Ulusal kurtuluş savaşımız böyle sert ve acımasız bir araç yapıyor ki, bu davayı oyun gösterenler sizler gibi bazı kukalarla örtürüyor. Mektuptaki kafa yapısında olduğunuz düşüncüler, bazı insanların böyle basit yaklaşımları yanınıza çekme çabası da eklenirse, kimlerin kırınımlarıyla yaşadığınız farkında bile olmayabilirsiniz. Tarih bu tür zavallılıkları da şahittir.

Değidğiniz bir anda, olarda olduğunuz varsayalım. Kendi kendinize bir sorun: "Bu soydilerkindir neyifile de ediyor?" Yüzlerce olanız da bir şey ifade etmez. Size yazdığınız göre, en azından çok dar bir çevreniz olmalı. Olmasaydı neden yazaydınız? Silayısı yaptınızda sizler kalitesinde insanlara nasıta karşılaşılabiliiriz. Bu, bizim için bir sürpriz olmaz, şaşırılmaz da. Önceki

nasıl bir süre konuşulmuş, sonra da unutulmuş, yalnızca bir deneyim kalmışsa, sizler de bu biçimde midedinizi doldurcağınız. Öyle bir kök sürmüş, soyu değerler yaratmışız ki, var oluş nedenimiz diye haklı ki, bunları bes-on kişisin sarıması düşünülmez bile. Hiç kimse sağa-sola karalamaya yaparaksorunlu insanları kullanarak, payan-dalara yüreyerek bir yerlere varamamışız. Bu nedenle olmalıdır, mirasçılığı soyunurken bile, bir temeli olmamamızın sıkıntısını, karabasının yapıyorsunuz. Şunu biliniz ki, yemek istedikleriniz midede-nize taş gibi oturur, siz kıvrandırız, göre bucaak kaçırır. Bir değil, bin Kesire bile size hazmettirmeyez yaratılan bu gerçekleri.

Şunu bir daha belirtelim ki, Kesire, içimizde der, sırtımızda yük bir tür mirasçılığı yapıyor. Sımdı sizlerin de sıradan birisi olarak geçermeye çalıştığınız Hüseyin Yıldırım, mücadelede yarattığı herhangi bir değeri, bir geçmiş olmadığının halide, iyniyetli, insana değer veren bir yaklaşıma hakketmediği için konuma getirilmisiz. Hüseyin Yıldırım, bu olanağı iyniyetle değerdendirilecek, geçmişteki kumarı, düşkün yaşamını siyasete de taşıyarak, iç içe güveyi gibi binlerce insanın emeğinin ürünlerini üzerine oturtmak sevdasına kapılmış. Böyle bir kültüre, yaşamı biçimile yıllarını geçirenlere değerdendirileceği takdirde varacakları nokta bu olacaktır. Bu türden insanların çevresine bir nitelik gözüyle bakılmaz, bakmazlar.

Şunu da vurgulamak isterim: Bizler hiçbir alanda tatmin olmamışız bir halkın evlatlarıyız. Tatmin-sizliği gidererek, "bizim" diyecek sahıplenebileceğimiz, ortaklaşa paylaşma duygularıyla her türlü fedakarlığı gösterecek değerdendirilmemiş. Böyle olunca, bireysel boş tutuklar biz çok ilğiden diril olmuş. Büyük davalardan büyük insanları olma gibi süreçleri birer olarak, halk olarak hemen hemen hiç yaşamamışız. Kolektif bilincimizde daha çok küçük hesaplarla uğraşma hakimdir. Toplum olarak bugüne kadar kimliğimizi, kişiliğimizi bulamamışız. Çoğu zaman yönüldürilmiş ve perçevesi çizilmiş dayatmalarla toplumsal varlığımızda devam ettirmişiz. Birileri dediği, farketmişiz. Önceki değil, İste bugün, bu alanlardaki olumsuzluğu yavaş yavaş aşmaya çalışıyoruz. PKK'nın öncülüğündeki başgirmişlik, demokrasiz, sosyalizm savas-sızlık halkımız, bireysellik bir kimlik ve kişilik arayışına sokmuş-tur. Ne var ki, tüm topluma ve birey-le bugünden yarına bütünlüklü bir kimlik ve kişilik kazandırmanın olanağı da yok. Gerçeğimiz bu ise, sizin gibilerin kişilikleri bizleri neden şaşır-tın? En önemlisi de, toplum olarak küçük üretim yarattığı dar kafalı olma özelliklerimizi de aşığınsız söylemeyeceyiz. Öyleyse, sınıfsal konum olarak da sizin gibi insanların kişiliksi hiç kimsenin kafasına sokma kuzak. O halde onların olanız da sizin gerçeğiniz, niteliğiniz değidmez. Bu temelde ortaya çıkacaklar "sinek bir şey değil ama mide bulandırır" dey-iminde olduğu gibi bir süre midayı bulandırılır, ondan sonra da diğer lanetlemişler nasil tüketişiyazıdır-sınız aynı akibete uğralar. Yalnız soysuzlaşmanın arınısındığınızda ak-la getirilir. Eğer soydemle belirt-tiğiniz biçimde PKK ve yaşıadığı soysuz-recte gelen olarak doğru diyorsanız, her zaman kanımlaşsınlar ve sonunuz böyle olacaktır. Öyle ya, sizlerin mirasçılığıdır, tasfiyesine soyundunuzuz tüm değerler, eksiğiyle, yanlışıyla bir bütünlük içinde hareket edilecek kazanıdır. Kendi gelişimi içinde değerdendir-miz de, yaşam biçimimiz de, Partimiz

de budur. İsteyen beğenir, isteyen yerer. Önder yoldaşın dediği gibi "Herkes PKK'nın bir parçası tutu-burası doğru, diğer parçaları yanlış diyemeyiz", bu PKK'yı inkar ve tasfiye olur. Herkesin kendine göre bir PKK kavrayışı olamaz. İste sizler, Partiyen en azından bu ihanele daya-yıyorsunuz. Bazıları arzularıyla yedi-bazılarını yararlanacak yedi ilkelilerimizden, bütünlüğümüzden geri a-dım atacak, inkar edecek değidiz. Emeğin soyulmuşu ve değeri bil-meyenler de değidiz. Özcesi, siz bu güçlü değerler altında ezilecek tükeneceksiniz. "Yok" diyorsanız, ya sizler bu yaşamı yaşamamış-sınız, ya yasarken bile çok içinde kalmışsınız, ya da PKK'nın yaşamı içinde fazla emrünü olmamış.

"Yıllar amcamı o kadar değid-tirdi ki... —düşünüyorum önceden böyleydi de görünüyordu. Ya da ortamı yoktu— ailenin tüm değeri-lerine (latte şahep çikırmış gibi) amansız bir düşman oldu" diyor-sunuz. Mücadelenin bugünlere gelmesinde, tüm değerlerin yarar-lanmasında herkesten çok Önder yoldaşın payının olduğu budur. Güneş balpıkla sıvanamaz. Sizin değidiniz hiç olsaydı, 15 yıldır hiçbir olumlu adım atamazdık. PKK'nın çıkışından bugüne kadar önderliğiniz si yapmıyordunuz her-halde. Bu mücadelelerin başında

"Sizin yazdıklarınıza göre, Önder yoldaşın sözlerine soysuz diyoruz. Başka ne demesini bekliyordunuz? Özellikle bugün özgürlük savaşımızın sıcaklığını duyurdunuz bir dönemde tasfiyeli konuma girmek, binlerce insanın kanına, emeğine mal olacak noktaya gelmek, halkımız tarafından ancak soysuzluk ve arkanan hançerleme olarak değerdendirilir. Önder yoldaş da halkımızın iradesinin temsili olan Partimizin kurucusu, bugünlere getiricisi ve önderi olarak halkımızın sizlere vereceği değeri belirtmiş; hepsi o kadar..."

Önder yoldaş olmasaydı hangi adımları atırmayacağımızı her-kesten çok biz biliriz. 1980 sonrası partilasma ve ülkeye giriş yap-mada kim hangi çabayı, nasil ve hangi koşullarda gösterdi? Bunda Önder yoldaşın rolü ne oldu iyice öğrenin. "Halıza-la beser nasil ile malulüldü" deyimine mi inanmakta-sınız? Sizin hafızada silinmiş olabi-ri. Aslında, halızanızın bu kadar zavıf olmasınkansız. İginize geldi-lik için gormezlikte geliyorsunuz. Bu konuda Türk sömürgelerinin-ben kat daha fazla inkarcı konumdasınız. Kimin mücadele içindeki yeri nedir, dost düşman bilmez. O halde neyi ispatlamak istiyorsunuz? Olsa olsa gerçekler-den, doğrulardan bir kör, şey kadar uzak olduğunuz ispatlar. "En büyük körük görmek istemeyen körüktür" derler. Ne kadar doğrusunuz. Önder yoldaş, sizlerin yapmak istediği biçimde mirasçılı-dık ve tasfiyecilikle herhangi bir değeri üzerine konarak, konmak isteyerek bugünlere gelmedim. Önderliğiniz aristokratik ayrıcalıklarla değil, tek başına PKK düşüncesi-nin ilk olusumundan başlayarak her gün her adımda büyük emek vererek, değerler yaratarak kabul ettirdi, kazandı. Bu tür Önderliğiniz örnekleme tarıhte pek sık rastlan-maz. Önder yoldaş, böyle bir mü-cadeleyi düşündüğü ideolojik, teorik yaklaşıma koyduyu, bu uğur-da bir savaşımı gerekli gördüğü için arkadaşlarımızı anlatıldığa du-rum neydi? Ona bir bakalım. Bizle-

rin tarihini bilienler, PKK düşüncesi-nin oluşmaya başladığı yıllarda, halkımızın tarıhindeki varlığını sür-dürmek direnişilye, varoluşumuz sağ-layacak halkı temellerin dışında olumlu bir mirasçımın olmadığını görürler. Ek olarak, halk gerçeğ-i-mizde olumlu bir ulusal kurtuluş ve sınıfsal mücadele deneyimimizin olmadığını söylemeyebilir. Türk solu ve küçük-burjuva reformist-milli-yetçiliği bizlerin gelmesimizi güçleştir-ecek olumsuz bir iklim yaratmış-tı. Kürdistan'da reformist küçük-burjuva milliyetçiliğinin etkisiz güçlü olduğundan, iklimi yanlış anlayış-larla zehirlediğinden bundan sıyrıl-mak, varlığını oluşturma koymak büyük çaba, azim, irade ve sabır gerektiriyordu. Önderimiz, her ke-simin kişisizine alaycı yaklaşım gösterdiği, adınmatık atılan cesaret kırıcı her türlü olumsuzluğın bu-lunduğu bir ortamda, umutsuz olmak için fazlasıyla bircek neden bulunmasında rağmen, bu mü-cadelemin ölüne geçti. Umut, cesaret, azim, geleceğe inanç vererek zor-lukların aşımada insanlarımız üzerinde ateşleyici rol oynadı. Bu-gün ve gelecekteki hiçbir zorluk o günlerle karşılaştırılmaz. Bugün umutlu olmak için birçok nede-nimiz var, en azından yarattığımız güçlü değerler, engin bir deneyim, kazanılan mevziler var. İste o gün-kü çok zor bir başlangıçtan başlıta-kadar Önderimiz mücadelemizin ölüne kararlılık, inancı, yetkin kurmaylığı yürüyor. Bugün, in-sanlarımızda görülen cesaret ve fedakarlık, o ilk çıkışta anlatılan ürünüdür. En büyük cesaret, azim ve irade o günlerde bu iş soyun-maktı. Hiçbir cesaretsiz, inisiyatifin bu cesaretsiz ve inisiyatifin üzerine çıkacağına sanmıyoruz. Olğular an-cek koşullar içinde değerdendiril-irse bir anlam kazanır ve değeri bulur. PKK'nın, PKK'lıların en ö-nemli özelliklerimizin kaynağına, temeli-ne, o ilk çıkışta atıldında aramak gerekir. İlk çıkıştan bugüne kadar birçok donemlerden geçtik; kim zaman çok ciddi zorluklara, sıkıntılara karşılaştık. Her defasında Ö'nun yolu göstericiliği ve kumanda-sında altında düzölge çıkabildi. Ö'nun ufkulya, geleceğe olan coş-ku lu umudulya, cesaretiliy bugün-leriy ulaştık. Bu soydilerkindir karış-sında herkeşin bildiği, "bir kişi ne yapabilir ki?" doğrusuna nasil, demagogik kafayla latı üretmeyin. Sizin gibi yüreksizler, seviyesizler, karalam ve saldırıyı kişiliğin par-çası yapanlar, hariceten gazel oku-yanlar, ayakları havada, gerçeklik-leri carıptıma yoluma girenler, ilk çıkıştan başlıta bugüne kadar gelişen süreçte böyle bir sorum-luluk altında olarsadı ya kaçın olurlardı, ya teslim buyarğın ce-kerlerdi, ya da bir payanda ara-rdılar. Sizin bugün sözümlüne sahip çıkma görünlüşünü vermek istediğ-iniz tüm değerdere binlerce in-sanın fedakarlığı, emeği vardır. Ama, hiçbir yerde olmadığınız kadar Önder yoldaşımızın yolu gösterici-liği, gelistirelik kurmaylığı görü-yorum. Bunun halk, işle gerçekle-rimize ilgili birçok nedeni vardır. Konumuz bu değil. Önder yoldaşın sözkonusu işlevi gününşin ger-çekliği kadar yadsınmadı. Bu isten vazgeçen.

"Önderimiz tanıyamamışsınız, eskiden de böyleymiş" vb., vv. Sizin tanıyamadığınız, görmek iste-mediniğiniz PKK'nın buraya kadar nasil geliştirdiği. Tüm bunları sağır sultan bile duyup bildiği halde, sizler neden bu yola sapıyorsunuz? Görmek istemeyen körler olan sizler, tüm düşman güclerin istediği gibi, Önder yoldaşın kurtulmak istiyorsunuz. PKK'yı tasfiye etme-nin, pizgisini değidştirip, biçimsiz hale getirilmesinin bundan geçtiğ-i düşünyorsunuz. Zehir zembe-

rek bir mektup yazmanızın altında yatan soysuzluk budur. Önderli-gimiz değidemistir. Olumsuz biçimde değidizsinizler. Daha doğrusu, Kesire gibi değidisme-mekte inat edenlerdensiniz. Kü-çük-burjuva yapınızı değidirmeye yerine, halkın ve ülkenin davasına sahıplene-meye yerine, herkeşin sizle-rin düzeyine, halk ve ülke çıkarları dısına düşmesini isteniyor-zunuz. "Yok, birer eskiden böyle değidildi" deniliyorsa, o zaman yıllar ve mücadelemin geldiği nokta sizleri olumsuz yönde değidirmiştir. PKK'ye karşı her yünden gelen sal-dırı, —ideolojik, politik, psikolojik dahil— rüzgarları sizden bunalımış, umutsuzluğa düşürmüş, teslim buyarğın çikmişsiniz. PKK'nın mücadelesi zor. Ayrıca, konjüktür bu zorluğa daha da arttırıyor. Saldırıları öyle yoğun oluyor, öyle acımasız ve insafsızca yönüyor ki, bunalımdan, cerasizliğe düşme-den yürümek Partililerden güçlü kişilikler istiyor. Ne diyelim, sizler Parti tarihini, politikasını, proleter devrimci yaşamı ve kültürünü özle-meyip güçlü kişiliğe ulaşmamışsınız. Özcesi, esen rüzgarları, Avrupa kaynaklı yeni, daha doğrusu ip-çili pazarı çikmiş düşünceler sizleri de yerinizden oynatıp, soysuzluğın saflarına savurmuş. Siz-le bu savrulmayla yeni noktalarla gelince, doğal olarak uyuşulan Parti çizgisi, Önder yoldaşımız "değidmiş" oluyor. Size öyle görü-nüyor. Parti karşıtı düşünceler üreten kafanız bir yanılmaslar.

"Önder yoldaşın en yakınları-ndan biriyim" demeyi de hmal et-mişsiniz. Ne kadar doğru biliyo-rum ama, sizin gibi yakınlardan kurtulduğunuz için Önder yoldaş se-vimmiş olmalı. Doğrusu, mektu-bunuz okuyunca bizler çok se-vindik. Sizin düzeyinizde yakınlar-da ya dokuyuk çıkar, ya kiylüldü, ya da saklayın. Parti ve Önder yoldaş, istekli olan her insana düzeye göre destek verir, geliş-me için her çabayı gösterir. İn-sanlarımızın yeteneklerini, emek-le-rini en verimli biçimde ortaya çıkarmak için olanakları açar, inisiyatiflerini gelişmesini sağlar. Parti politikasına katkıda bulunma-lar için uygun ortam sağlar. Bazılan bu olanakları iyi değerdendir-mek mücadelede güç katma yerine, çarpık kişiliğindeki, geçmişinde olumsuzlukları dışlatılmaada i-nat eder. Sonuçta her türlü iyi ni-yete rağmen, çürümüş yanlarını dayatır. Sizin yazdıklarınıza göre Önder yoldaşın düşünceleriniz soysuz diyoruz. Başka ne demesini bek-liyorsunuz? Özellikle bugün özgürlük savaşımızın sıcaklığını duyurdunuz bir dönemde tasfiyeci konuma girmek, binlerce insanın kanına, emeğine mal olacak noktaya gelmek, halkımız tarafından ancak soysuzluk ve arkanan hançerleme olarak değerdendirilir. Önder yoldaş da halkımızın iradesinin temsili olan Partimizin kurucusu, bugünlere getiricisi ve önderi olarak halkımızın sizlere vereceği değeri belirtmiş; hepsi o kadar.

"Bedelini en gözü kara biçimde ödeyerek ırsatı varmeyeceğiz" diye-rsek mirasçılıklık, daha doğrusu tasfiye hareketinde karlı kıldığını yüzkeş perdeden belirtmişsiniz. Önder yoldaşın PKK'yı kötu eme-leri uğruna harcamasına izin ver-meyecekmişsiniz. Bilmeyen bir kişi, bu kışlar PKK'yı kime karşı bu kararlılıkla kuruyorlar veya sağır kıyorlar diye düşünsebilir. Partinin kurucusu, tüm gelişmelerde yön-tericisi, önderi Abdullah arka-daş karşı oluyorumzu öğrenince, herhalde ilk tepkisi hafiften gülmek olur. Ve sonra, bunları PKK'ye sağıp kıkmayı değil de, değidirmeyi, PKK olmaktan çıkarmayı düşünü-

yorlar der. Zaten sizler de normal bir insanın anlık geleceğe bu amacı gerçekleştirmek istiyorsunuz. Sizin bu sözleri kullandırın, birçok çevrenin ihtahını katarlar, ya da tasfiye edilmiş arzu edilen PKK'nın değerlerini hangi zorluklarla, hangi fedakarlıklarla, ne tür bir emekle yarattığını ayırından olasaydınız böyle çokluksuz perdeden kapları gibi—tabii kağıtan—kükremezdiniz. Ayırından olasaydınız diyorum, çünkü, o zaman bu değerleri güçlü kumarı reflektörlerini olduğuna anlarız. Bugüne kadar birçok örgüt temelsizliği, devrimci değer yargılarının eksikliği, ideolojio-politikadaki netsizliği, pratikte bulanıklığı nederiyle içten ve dıştan dayatılan tasfiye hareketine uğradı. PKK'ın ise farklı biçimde karışılma da, daha çok Partiyi ele geçirme biçiminde ortaya çıkan komplocu-tasfiyeciler tarafından tümünü ne kadar payandılarını düşünürken, bu kadarı defetmeyi bilmez. Sizi de defetmeyi oysu bilir. Çok güçlü değeriğimiz, temelini, güçlü ideolojio-politik, pratikte gerçekleştirebilmeye olmasaydı, belki biraz başa köşü tabiridir. Ne var ki PKK böyle kolay kolay yutulabilecek bir örgüt değil. Bugüne kadar birtakım küçük-büyüklerine da Parti değerleri üzerinde ukalayı yapmasın izin vermedik. Bundan sonra da yaptırılmaz. Sizin düzensizliğinde düşkünlere siyasi dile konuşmak, muhatap olmak boşa kürek sallamak olur. Kaldı ki, payanda-yarıya yüreğinde, birlerce insanın emeği, halkımızın geleceği üzerinde kumar oynayanlardan siyasi ciddiyet aramak boşunadır.

Bu arada çok kısa olarak PKK üzerinde tasfiyeciler-komplocu girişimlerin olmasının nederlerini bildiğimizi kadaryla ortaya koyalım: Bugün birçok çevre, sömürgeçler, emperyalist devletler PKK'nın binlerce gücü nederiyle PKK'yı yok etmeye istiyorlar. Çünkü, sözkonusu çevrelerin yamsasal çıkarlarını PKK tehdit etmektedir. Bugün Kürdistan'da yer alan örgütler içinde PKK'yı alternatif olabilecek, sözkonusu çevrelerin çıkarlarıyla uyum içinde bulunabilecek herhangi bir örgüt bulunmamaktadır. Bundan sonra da PKK'yı alternatif olabilecek, Kürdistan'daki gelişmelere yön verebilecek yeni bir örgütlerin ortaya çıkması, PKK'nın etkisini azaltması olanaklı görülmektedir. Çünkü PKK Kürdistan geçiğini en iyi biçimde ortaya koymuş, gereklerini de yapmaktadır. Yani, herhangi bir boşluk bırakmamıştır. İşte böyle olunca PKK'ye her yünden saldırı yapılarak çokrılmış istemisi, bu da başarılammıştır. Anlaşılmış ki, PKK'yı dışardan saldırılarla çöktürmek olanaklı değil. PKK'nın ideolojio-politik gücülüğü, güçlü değerlerinin, haklılık zemininin çok güçlü olması, mücadele gücünün yükseliği dışardan gelecek saldırıları her zaman bertaraf edecek durumdur. Öte yandan, PKK her gün yeni adımı atmakta, diğer örgütlerin var oluş nederlerini ortadan kaldırarak küçük gruplara dönüştürmekte; sömürgeci ve emperyalistlerin çıkarlarını bir bütün olarak yakın tehdit altında bulundurmaktadır. Bu durumda, PKK'yı tasfiye etmenin başka yollarının araması acil duruma gelmektedir. Bu yol da PKK'yı ilk önce türlü yollarla ele geçirmek, sonra da çıkarlarıyla uyulabilecek hale getirmekti. İzi ne nederleri ki, başka örgütleri bel bağlama, PKK dışında yeni bir örgüt yaratma, ya da PKK'yı dışardan saldırıyla yok etme yerine, PKK'yı ele geçirip tasfiye etme planları zaman zaman gündeme gelmektedir. Öyle ya, sizin gibiler veya başkaları bir ideolojio ve politika ortaya atıp

boyunun düşüsünü almıyor da, PKK'yı ele geçirip tasfiye yolunu seçiyorlar. Neden ille de PKK'yı ele geçirmek: neden ille de Abdullah yoldaşın kurtulmak isteniyor? Bunların nedeni yukarıda anlatığımız gerçeklerdir. Çünkü PKK'nın kurtulmasını sizin yolu olarak bu kalmıştır. Sizin milyonuz da budur. Abdullah yoldaşa saldırmamızın amacı da, PKK'yı tasfiye etme önündeki en büyük engel kurtulmak içindir. PKK dışında yeni bir odak olup, PKK'yı tasfiye etmenin, etkisini karmanın olanağı söz olduğuna sizler de biliyorsunuz. Öyle ya, PKK'nın anyısıvı da desenez, karikatürü de de bir şey olunamayacağından bilincindedir. Bu da kimseyi bir güc haline getirmeye. Çünkü, PKK ideolojio ve politikası kendi dinamikleri, özgünlüğü içinde oluşup kurumsallaştı. Taklidi olanlar, özgün hiçbir şey ortaya koymayacaklarındandır, ancak eklemelerle, kısaca sürede balonları patlayacak, PKK'yı yok edebilecek alternatif olunamayacağı gerçeğiyle karşılaşacaktır. İşte PKK'ye karşı tasfiyeciler-komplocu yolun seçiminin geçişi budur. PKK'nın de, zaman zaman varlığını güçleştiren bu nitelikteki saldırılarla, halkımızın yüzünlürlürlü ezilmişliğini halkı öksesine tercüman olan devrimci siddetli kullanmasının nederini de bu gerçekler de aramak gerekir. Çünkü, PKK'yı karşı kullananların aracıları kendileri bir yönümleri ortaya çıkarırlar.

"Umarım onlarca ele yakınıncın sizler için birazcık değeri olur" sözünüze diyeceğim şunu olabilir. Onlarca yakınıncı birakalım, tek yakınıncı bile benim için değeri hiçbir şeyle ölçülemez. Bizim, yoldaşlarımız seçmiş, bağışlanmış sözüklerle ifade edilemez, ancak hissedilir. Yeter ki yakınıncı olduğuna bilelim, böyle bağlanırlar, böyle severiz, sayarız. Bize gönülden bağlı olanlar, bizim seçilmiş, bağışlanmış, saygımıza layık olanlar sizler düzeyinde alcağımsı olanlar olamaz. Bize gönülden bağlı olanlar, Partimiz tasfiyecilerle karşılaşan, ona azgınca saldırırlar, karayılanlar ve Önder yoldaşımıza düşman patenti saldırı yönelenler olamaz. Yakınıncı dururken içten başka, dıştan başka planlar olamaz. Benimle beraber gözükürken içten hesaplı olamaz. Yakınıncı olarak, kabul etmesem de, edilemese de —söylenlerinin her zaman doğru olarak diye bir kural yoktur— kendine göre gördüğü eksiklikleri, yanlışlıklarını söylemeye Parti karşıtı konuma girmek düşman cephesinden salvo atışlarındadır bulunanlar olamaz. Yakınıncı olanlar, yandımayacak kullanabilecek bir şeyler bulayım diyerek hesap defteri tutanlar olamaz. Yakınıncı olanlar, kendini yaratanların, kişilik kazandıranların arkadan hançerlemleri olamaz. Yakınıncı olmak isteyenler, demagoji yapanlar, boyunca büyük yalan söyleyenler, müfettişler, kasaba politikacıları gibi "politik araçlar" kullananlar olamaz. Yakınıncı olcaklar, düşman güçlerinden medet umulanlar olamaz. Evet, sizler bizlerin yakınıncı olmayacak kadar düzensizsiniz. Yanımızda değeriğiniz olmayacağı gibi, sizlere değeriğinizin en alçağı layık görürüz. Sizlerin, sizlere koltuk değneğiği yollarının yanında da bir değeriğiniz yoktur, olamaz. Sizler, PKK'ye karşı kullanan bir araç, düşman cephesinde sözümüne bir eksikliği giderecek yamasınız. Sizleri iyi bir araç görülenler, herhalde büyük bir hayal kırıklığına uğramışlardır. En çok da Türk sömürgeçliği hayal kırıklığına uğradı: PKK, daha böyle çok hayal kırıklıkları yaratacaktır.

Mektubunuz, "Umarım onlarca

ale yakınınızın sizler için birazcık değeri olur. Biz size gönülden bağlıyız. Her yünden yeterli bilgiden sonra yargınıza hazırla olacağımızı belirtiriz. Bu konuda bizi anlamaya çalışın. İstedüğünüz biçimde sizinle" sözükleriyi bitirmişsiniz. Bu nitelikteki bir mektubu ve bu son sözünü okuyunca, "acaba bir zaıyılmış mı göstermiş; bende c kendilerinininkine benzer bir hastalık işaretli mi görmüşler" biçiminde düşünmekten kendimi alıyordum. Teklif edilen, "halkına, insanlığa, kendine yabancılaş" demekten başka anlam taşımıyor. Her şeyden önce de hafızamı silmem öneriliyor. Çünkü bu tür sözler yukarıdaki notkaya gelecek birer söylemlerdir. Mektubu tek başına okumama rağmen, yüzüm kızardı, suçluluk duygusu hissettim. Her türlü hareketin, saldırmın olacağı bir yazıyı sonradan daha rahatlıkla okuyabiliydım. Sizin mektubunuza okurken hiçbir düşüme tahammül etmedim. Yagında en zor okuduğum, en fazla öfke duyduğum bir yazı oldu. Hele son cümleler insanın diyen herkesin midesini bulandıracak nitelikteydi. Kendilerinin bir inancı olduğunu söyleyenler bu satırları yazamazlar. Bir insanın inancı olmadığında bu satırları duyduğum sıkıntından kendimi kurtarıncaya yeniden fark edip rahat bir nefes aldım. Alçalmaya ve curesizlik insanlara her satırı yazdırabilir. Bu sözler de ötüründen diyerek, mektubu bir arkadaşız yazıptı. "Alın okuyun, alçalmaların yeni düzeylerini görün" dedim. İnsan edaf; hem emek hissiyatına soyunarak halkımızın değerlerini sardırırmaya yetinen, hem de bizlere bu tür sözler söyleyen. Bunları yazarken, vücudunuzda hiçimati dalgalı gelip gemedi? Muttaka siz destekleyen payandalarınıza böyle sürekli sık sık söylüyor sunuzdur. Kendiniz tatmin olun da, değeri hissiyatınıza sizlere yardım c olunsun da başka da ne olursa olsun halet-i ruhiyesi sizleri bu hale düşürmüştü. Öyle ya, bizlerin ne olduğuna, bu değerlere hangi yetkinlikte sahip kılabileceğimizi bilemezsiniz. Sizi tanyörüz demenin de yemez. Çünkü, en azından on yıldır içerdeyiz. Bizdeki değişikliklerini ne olduğuna tümünden bilemezsiniz. Sözkonusu durumunuza sosyal-siyasal nederleri var ama, kişiler olarak böyle bir duygu içinde olduğunuz kesin. Sizlerin ilk önce bu halet-i ruhiyeden kurtulmanız için tedavi edilmeniz şart.

Söyledikleriniz karşısında ne dememi bekliyorsunuz? Bizler, sizin gibi emek ve değer hissiyatına, tasfiyecilerle soyunarak veya soyunarlara destek verecek kadar düşkün değiliz. Bizi yığuran değerler: emeğe, değere ve yaratıcılına saygısı öğretti. Kaldı ki bizler kendimizi böyle değerlere sahiplenemeyen insanlar olarak görmüyoruz. Bir şeyler yapmak istememiş, halkımızca, Partimize, Önder yoldaşımıza layık olmak, onlara karşı sorumluluğumuz, insanlık ve devrimci görevlerimiz yerine getirmek için yapmaya çalışmışız. PKK alelinin bir sıradan üyesiyiz. Emekçi, değeri: sahipleniriz, koruruz. Bu konuda verebileceğimiz bir şey yoktur. Değere sahip çıkmak, emeğe sahip çıkmak; yaratıcılına sahip çıkmakla, saygı duymakla eşanlamdardır. Ancak böylece emeğe ve değerlere sahip çıkabiliriz kendimizi. Mücadeleye ve halka bağlılığın gereği dir bu.

Partideki gelişmeler dışarıdaki arkadaşlar kadar tut ayrıntılarıyla bilemeyiz. Sizi bu notkaya getiren biliminiz ilişkilerinizi, hesapları da detaylarıyla bilemeyiz. Ancak, izin verin de "yargısına hazır olduğunuz", "her biçimde birlikteli olacağınız"—sizler böyle

diyorsunuz— bir kişi, Partiyi, Önderini tanımış olsun; bir sorunu değeriğendirece kadar politik duyurabilirsiniz. Zaten ortada böyle bir karışık durum da yok. Kendimizi fazla yetkin görmüyoruz ama, bu düzeyde bir sorunu rahatlıkla çözümlenecek bir birikimimiz var. Sizlerin şifresi o kadar karmaşık değil. Artık politikayla ilgilenen sıradan yutseverler bile sizin şifrenizi biliyor. Ne kadar bilimezlikler, kışkıklar yaratmaya çalışsanız da kendinizi ele veremektir, defire olmaktan kurtulamazsınız. Tanyanlar için Kesire'nin bu komploşun başında ya da içinde olması bile şifrenizi görmeye yeter. O, sizlerin niteliğini belirleyecek bir aracıdır. Sizi Kesire'yi tanımayanlara pazarlayın. Görmeye önelim! Görevlerimizin, bizim önelim nitelikleri olduğundan dolayı değildi. Doğal olarak aldığı eğitimden ve Parti içinde bulunmasından dolayı belirli bir siyasal kültürü vardı. Ama, bu kültür ve verilen değeri birleştirip Partiyi yararı hale gelecek bir konuma giremedi. Görev verilmesinden başka nederleri de vardı. Kendine olanak açılıyor, hoşgörüyle bakılıyor. Ne var ki, hiçbir zaman verilen görevlere layık olamadı. Daha çok da Önder yoldaşın emri olma suretiyle yapıldı. Şimdi, Önder yoldaşın emri olmasın da tasfiye girişiminde araç olarak kulanan, vitrine koyduğunuz bir kişiyle bir niteliğe ve kişiliğe sahiptir ki, kaprisi, ihtirasi, kendini beğenmişliği; tüm dünyayı yakıp çekile seyredebilecek, en azından acı duymayacak kadar zincirinden boşalmış düzeydedir. Yeter ki kendi duygularını tatmin olsun. Çevrenizi kılavuzlandırın birinci Kesire olmalı. Bir söz vardır; kılavuzu karga olmalı.

Mektubunuzdaki son sözler iyi niyetle değeriğendirebile, yazılığın, güzelliğinin, değerlere karşı sorumlusuna havalı yaklaşımın ürünü ortaya çıkıyor ki, sizin için değeriğendire, kendiniz önelimsiz. Kimin adına bel keseden konuşuyorsunuz, böyle şeyler zemberek mektup yazıyorsunuz? Neyse, sizler rüyadan bile bu değerleri tasfiye etme zevkine kavuşamazsınız. Sahipleri, koruyuları o kadar güçlü, duyurlu ve çoklar ki, rüyadan girmesine bile izin vermezler.

Siyasal değeriğendirmesini bir yana bırakalım, mektubunuza baştan aşağı, yuçağı ele aldım. Eninmiş çocukların kızıgınlığı, yavaş histerye tutulmuş insanların bilinç dışı tepkilerine benzeyen anlatımları içeriyor. Zaten yazdığımız, sıkıldığınız bir gün duyuran her alandaki siyasal gelişmeler dölünüldüğünde, söyledikleriniz bir değeri taşıyor. PKK düşmanları yanında gerçek değeriğendire ne ile, bizim için niteliğimizi bile. Her şeyinizi ayaklarıncı havada asılı. Halkımızın yargılayışa söylemek, kişiliğimizi tükennmiş. Neyse, yeni yolunuz sizlere hayırlı olsun!

Mektubunuzdaki baş notkalar bir mektubun işlevi ve amacı içinde —ne demek istediğimi de kestirilmeyece kadar— kalın çizgilerle değeriğendire çalıştım. Duygulara hitap eden ve mahalle kadralarının dedikodusu biçiminde olan çok gerekizi sözleriize de değeriğendire itiyacı duymadım. Mektubunuz tümünü yansıttacak pasajlar aldım ve tümüne yantı olabilecek biçimde karışık verdim. Önceki mektuplarımızda konumuzda siyasal olarak değeriğendire/rmeye çalıştık. Bu mektubu yazma ihtiyacını neden duyduğumu mektubunuz başında açıklamıştım. Zoraki ve isteksize bir yazma olduğun içinde fazla durmadan, çökalem geçtim. Öyle fazla ciddiye alınacak bir durumunuz da yok.

Zaman zaman TC de dahil bazı çevreler tarafından ortaya atılan bu tür sözleri artık ciddiye alacak durumdadır. Bizim görümlerimiz, Parti çizgilerinden, geleneklerimizden, değeri yargılarında, bir bütün olarak güçlü yanlarındandır; her türlü kuşatmaya, dayatmaya, köşeye sıkıştırırmaya, küşu uyandırmaya, bunaltıcı saldırılara aldırmanın hiçbir taviz vermeyecek yutüklerimdir. Ancak, zorunlu kalırsak kitlemizi ve dostlarımızı bilgilendirmek için bu tür saldırıların nederlerini, kaynaklarını, amaçlarını açıklamaya çalışırız.

Buraya kadar anlatıklarımızdan sonra konuşarak ne diyebiliriz ki? Bu kafayı değeriğendire cesem, olmayacak duya amir demek olur. Söyleyeceklerim karavana da olsa kuruntı olarak da insanlarıngın, aklınızın kalmış olduğuna versayp bir şeyler daha belirtiriz. İlk önce bir soruya başlayalım; nereye gittiğinizin, kitle hizmet ve usşakı ettiğinizin farkında mısınız? (Büyük bir olasılıkla daha başından değeriğendire yeni seçmişsinizdir.) Önce bu soruya ayrıntılı yanıt arayın. Bilimsel duya görüşüyle soru sorup yanıtlamak, doğruyu bulmanın temel yöntemleridir. Sizin söylediklerinizden anyınısı Mümtaz Kotan da, Kemal Burayk da, sosyal-söven çevreler de, sömürgeçler de, burjuva Avrupa'sının kültürüyle yoğrulanlar da söylemiyor muydu? Bunlara göre, PKK Önderliğine karşı çikanlar daha aklı ve derhal ilerici-yutsever oluyorum muydu? Hatta yer yer "PKK'lı yutsever, devrimci; Önderlik kötü!" diyenler dünden bugüne kimlerdi? PKK düşmanlarıyla söylediklerinizden kesmesem neyi ifade ediyor? Sözkonusu değeriğendire aşı sahiplerini, sahip çıkarlarını biliyor musunuz? Onlar sahip çıkmazsady, gecelerini gündüzlerine katmasıydı, canlarını verip kanlarını akıtmazsady, bugün rüyada görür gibi üzerine oturmak istediğiniz değeriğendire tutarlı mıydı? Bugüne kadar yatanları değeriğendire, gelinen noktayı doğru ve olumlu buluyor musunuz, buluyor musunuz? Daha doğrusu üzerine oturmak istediğeni gösterdiğiniz kazanımları, gelişmeyi sahiplenilecek nitelikte görüyor musunuz? Bir örgütün yaratıcı değeriğendire, insanların niteliğinin Önderlikle doğrudan ilişkili olduğuna kabul ediyor musunuz? Yoksa bu değeriğendire, insanların niteliğinin Önderlikle çok yakından bağlantılı olmağııı safatasına ve demagojisine mi inanıyorsunuz? Bunları mektubunuzda, "Biz PKK'nın değeriğendire bağlıyız" demis olduğunuz için sordum. Yoksa, mektubunuzda tüm bu soruları terinden yanıtlayacak anlatımınız açık ve net ortaya konmuş. Yani böyle seveyisiz bir mektubunuz yazarından ve yantılarında bulunanlardan olumlu bir şey beklemek çok safiik olur. Yukarıda belirttiğim gibi, soruları doğru yolu bulacağınızda da bir beklentim olduğun için sordam. Sizlerin capındaki düzensizler, bataklıkta yayan mikropolar gibilerdir. Bataklıklardan çıkamayan olanağıdır ya da çok zordur.

Bulduğunuz yer Çeto'nun yeridir. "Belki de daha kötsüldü." Bunları şimdi dost bile olmuştunuzdur. Çünkü aynı politik silsiləsi içindesiniz. Politika imentiz de benzer. Koryucularınız, destekçileriniz ise yavaş yavaş çevreler. Mektup-takı gözü karalıgınız ile, "Ölümün gelen il cami duvarına işermiş" deyiminı çağdırıyorlar. Bu kadar kudurganlık, sadıranlılık başka hangi sözlerle açıklanabilir? Kafanızı kayıya çarparsanız, Sizer kendinizi menkul insanlarıncı demokrasiseverleriniz(!). Gözü-

“BİZ TARİHE KARŞI SORUMLUYUZ, MAHKEMEYE DEĞİL”

Baslarah 1. sayfa

Kürdistan'da yûrûrlûkte olan sômûrge hukukudur

Her şeyden önce, ben bir Kürt insanıyım. Açık katliamlarla yan yana anılan sômûrge bir ülkenin vatandaşısım. Bunun yanı sıra zûlüm ve sômûrünün en katmerli biçimine maruz bırakılan köylülüğün en yoksul kesiminden geliyorum. İçinden çıktığım toplumsal çevrenin düşüncelerinin üzerinde etkiye bulunmasından daha doğul bir şey olamaz. Bu yüzden, adalet ve hukuk denilince, aklıma hemen polis diğdici ve jandarma süngüsü, kişiyi anasından doğduğunu bin kışımı atarın sürgün operasyonları, çocuk diğdikleri ve kadın intitirleri, demir kepecepler ve tükürükler, işkence merkezleri ve sorgu odaları, zindanlar ve idam sehasları geliyor. Burjuva toplumunun geleneksel hukuk ve adalet pratiği sözkonusu olduğunda böyle düşünürsam ve düşüncelerimde yetersizlikler varsa, bunun kusuru bana aittir. Burun sorumlusu yurdumuzu bir avlanma alanına çeviren ve insanımızı bir av unsuru olarak değerlendiren vahşi Türk sômûrgeciğidir.

Bir yerde adalet ve hukukun söz edildiği zaman, elimde olmadığınız. İl. Dünya Savaşının henüz yeni başlağı yıllara döndüyorum. O günlerin dayanılmaz acıları yüküklü tablosunu gözlerimin önünde canlandırıyorum. Türk halkının acılı tarihine Dersim Katliamı olarak geçen o lanetli “sel hareketi” bilinci olarak tam da böyle bir döneme denk düşürüldü. İki uzun yıl boyunca sürdürülen bu işgal hareketi sırasında, resmi rakamlara göre kırkıbin, gerçekte ise bunun iki katına yakın Kürt insanı topluca katledildi.

Dersim’e karşı girilen imha hareketi için neden böyle bir dönemin seçildiği rahatlıkla tahmin edilebilir. Bu yıllarda bütün dünya gözlerini özgür insanlığı yûrûrlûkte kitleden eden Hitler faşizminin üzerine çevirmişti. Hiç kimsede dönuş Kürdistan’dan olan biten bakacak hali kalmamıştı. Deyim yerindeyse, herkes boğazına değil kendi iç sorunlarına gömmüştü. Saldıran Hitler faşizminin uo açtığı bu derin kargaşa ortamı, sômûrgeci Türk burjuvazi için bir daha bulunmaz bir fırsat yaratmıştı. Bu ortamdaki yararlanarak, uzun süreden beri etelediği iç sorunları artık çözüme kavuşturabilirdi.

Bu yıllara gelindiğinde, Türk sômûrgeciği hala Kürdistan’ın tamamına egemen olamamıştı. Tarihte genellikle özgür yaşamı olan Dersim aşiretleri, o güne değin Türk Devletinin egemenliğini tanımamışlardı. Türk burjuvazisine göre, Dersim, mutfaka kesilip atılması gereken Kürdistan’daki son “çıban başıydı. Dönemin hükümeti, TBMM’ye “Dersim Kanunu” adında bir yasa tasarısı sunmuştu. Tasarının gerekçeleri üzerinde konuşan İsmet İnönü, “İç işlerimizde ciddi bir sorun varsa o da Dersim olayıdır. İş bu sorun vücuttan kesilip atılmalıdır” diyordu. Bu tasarının onaylanmasıyla birlikte Dersim’in imhası için çalışmalar hızlandırıldı; denizgün sômûrgeci de görüldüğü gibi Dersim’e bir genel vali atıldı. Genel valilik koltuğuna Abdullah Alpdoğan adında bir general oturtulmuştu... Genel vali yasa koyma ve uygulama yetkisiyle donatılmıştı.

Dersim aşiret kutsalına altındaydık. 1937 yılı gello çatıştığına sômûrgeci hareketi da başlatılıyordu.

1937 yılı baharıyla birlikte, hava kuvvetlerinin desteğindeki legal birlikleri Dersim aşiretlerinin üzerine cullamışlardı. legal ve imha hareketina kendi gerçekliliğini yansıtan bir ad taklîmi, adına “sel hareketi” denilmiştir. Nasıl sel önu-nen çikan her şeyi yıkıp geçer ve taş üstünde taş bırakmazsa, Türk ordusu da önu-nen çikan her insanı kırıp geçmiştir. Türk gûllesi ve kurşun yağmuruna tutulmuşlardı. Dersim’deki her yerleşim birimi, istisnasız tam bir mezarlık haline dönuştürülmüştü. Tutsak olan bütün insanlar, yaşına ve cinsiyetine bakılmaksızın, gruplar halinde ağır makinalı tüfeklerin karışına çika-

“...Düşükleri yeri cehennemde çeviren top güllerinin ve ağır makinalı tüfeklerin namılarından hikran kurşunların değdiği yerde yeperen uyarıklı Daracak bir alanda katledilen onbinlerce Kürt insanının cesetlerini çığneyerek, insanlardan arındırılmış ıssız topraklara şeref bahşeden demokrasî ve bir tek sözcükte, öldürecek sin buyruğunda yerine getirilen adaletli işte halkımızın tanışma bahiyarlığına eriştiği çağdas uyarılığın başlıca nimetleri bunlardır...”

rimiş; yüzlerce yerde yüzlerce insan toplanca kurşuna dizilmişti. Tanrının Musa’ya tebliğ ettiği söylenen “on emir” içinde yer alan “öldürmeyeceksin” buyruğu Dersim’de tersine çevrilmişti: Öldürcek-sin!

Kendi vatan toprakları üzerinde başına büyük yaşamının kadriyi bilen özgür Dersim aşiretleri, öz-gürlük konusundaki anlayışları ne denli geri olursa olsun, düşmana teslim olmaları reddederler diğdiler. Hiç karşı koymaksızın, düşmanın kendilerini yok etmesine göz yummak yerine, direnerek ölmeyi tercih ettiler. Ancak yığıl-tıkla öldükü tanımayan bir direnme ruhuna sahip olmaları soykırımı durdurmalarına yetmedi. Elinde silahlı olan bir kaç yüz aşiret insanı, sayıları yüzbinlere hesaplanan düzenli işgal orduları karşısında ne kadar direnebilirli? Öncüsü ve örgütüsü olan bu insanlar, çağın modern askeri tekniğiyle donanmış düzenli ordular karşısında ne kadar dayanabilirli? Dünya bir yana, kendi halkından bile tecrit edilmiş birkaç aşiret topluluğuna konuş istila sürülerini geri pûskür-meleri mümkün olabilir miydi?

Çarpışan güçler arasında ki müt-hip denizgisizlik karşı, Dersim’in yoksul köylüleri işgalci Türk ordusu karşısında iki uzun yıl boyunca hayran olunacak bir direniş serçilediler. Ve Dersim yenildi. Serçile-ten insan yaşamına değeri benciler açısından, sonuç tam bir deşet tablosuydu. Ellerinde silahlı olan güçlerin verdikleri kayıplar çok azdı. Ama resmi rakamlara göre stilli haktan kırkbin kişi öldürülmüştü. Kısacası Dersim nüfusunun varya yakın bölümü imha edilmişti. 1938 yılı sonbaharı gelli çatıştığına yaralı ele geçirilen, teslim olan ve hayatta kalan soykırım artıkları, Orta ve Batı Anadolu’nun otlak

bozkırlarına sürülmüşlerdi; Toprak insanlardan arındırılmış ve Dersim büyük bölümlü “yasak bölg-e” ilan edilmişti. Aşağı aolan, Dersim’in kimliği değdiği; kendine yeni bir ad, “Tunceli” adı takılmıştı. Dersim Katliamı sonucunda, sômûrgeci Türk devleti artık Kürdistan’ın tamamına egemen olmuştu.

Kuşkusuz anlayışta çağıştım bu olaylar sadece ve sadece yasanan gerçeğin çok sınırlı ve yüzysel bir izahıdır. O dönemin başında yayınlanan ve sômûrgeci Türk devletinin zaferini anlatan bir karikatür görmüştüm. Karikatürde ateslenmiş bir top, top güllerinin değdiği yerde havaya kalkmış bir toz bulutu ve bulutların üstünde korkudan ağzı açılmış ve sarı dümüş yaşlı bir Kürt köylüsü vardı. Karikatürün altında şöyle bir cümle yer alıyordu: “Aç gözünü, açar gözünü!” Yağırdığı top gülleri ve kurşun yağmuruyla Türk ordusu insanla-rının gözlerini yurduğa açıyor-du Türk burjuvazisine göre, Dersim’de yasayan insanları “vahşileri” O kendilerini uyarıklı tanışır-mak istiyor, ancak bu “vahşileri” reddediyorlardı. Bu yüzden şiddet uygulamak zorunlu hale gelmiş, bu nedenle “sel hareketi” na basyurul-muştu. İyilikle yola gelmeyen azarlanacak, azardan alınamayanlara kötek atılacaktı. Başka çikar yol yoktu. Dersim bu sonucu hak etmişti!

Düşükleri yeri cehennemde çeviren top güllerinin ve ağır makinalı tüfeklerin namılarından işkran kurşunların değdiği yerde yeperen uyarıklı Daracak bir alanda katledilen onbinlerce Kürt insanının cesetlerini çığneyerek, insanlardan arındırılmış ıssız topraklara şeref bahşeden demokrasî ve bir tek sözcükte, “öldürecek sin” buyruğunda yerine getirilen adaletli işte halkımızın tanışma bahiyarlığına eriştiği çağdas uyarılığın başlıca nimetleri bunlardır.

Türk ordusunun Dersim’de gi-riştiği soykırım hareketinin deşet saçan yönü daha da ağırlaştırılan şey, katledilen sivil insan sayısının yüksekliği kadar, halka reva görülen insanlığı uyarılığalardır. Kadınlara toplu tecavüz, namusunu korumak için canına kıymış kadınların ve genç kızların soğumu cesetlerinin bile ırzına geçilmesi, hamile kadınların karınlarını diğdip gün yüzü görmemiş bebelerinin süngülerin ucunda salındırılması, insanların şıgındıkları mağaraların ağzlarının betonlan-ması ve içerdikleri düme terk edilmesi, toplu imhaların ardından cesetlerin biraraya getirilerek öze-rine benzin dökülüp yakılması, kelle avcılığın örgütlenirler başbaşına bir meslek haline değil-mesi, talan ve yağma gibi hay-vanca uygulamalar bunlardan yalnızca birkaç tanesidir. Namusları-na leke sürülmesini istemeyen yüzlerce ve yüzlerce gelin ve genç kız, bu hayvanlaşmışın hedefi olmamak için, kendilerinin yığın kayalarından dülmün kucağına at-mışlardır. Yanan ateşle Türk askeri arasında kalan küçük çocuklar, kendilerini ateşe atmayı tercih etmişlerdir. İnanıyormu ki, ne Gü-ney Amerika’nın İnkaları ve Azte-keri, ne Kuzey Amerika’nın yerli kabileleri, ne Afrika kıtasının karaderili insanları, ne de Deri Yasin türünden katliamlar yaşamış olan Filistin halkı, Dersim aşiretlerin-tan oldukları uygulamaları tanık olabilmişti. Dersim soykırım, insa-niğin tarihinde görülen vahşet

tablolarının en acılı ve en örkütüclü olanlarının başında gelmektedir.

İste burjuva toplumunun gele-neksei adalet ve hukuk anlayışına bunun pratiğine güvensizce yakla-şımına başlıca nedenlerinden biri budur. Bu sadece benim için değil, yüzyıtlar her Kürt insanı için ge-çerli olan bir olgudur. Açıkçası, düze-nin her aşcan değen sınıflardan yana olan yasaları cizilimsi meşru-yet sınırları içinde, sômûrgeci-lüğün egemenliğiğin güvence altına alan ve bu egemenliği ezilen sınıflara karşı koruyan hukuk kurallarna böyle davranmakta sonuna kadar haklı olduğumuz biliyoruz. Bizim ülkemizde en vahşi soykırımlar hukuk ve adalet bayrağı altında gerçekleştirilmiştir. Silahsız ve savun-masız yüzbinlerce çocuk, yaşlı ve kadın uyarıklı ve adalet adına kendi öz topraklarından koparılıp tanmadıkları diyarlarda mecburi iskana tabi tutuldu. Kürt halkının en seçkin evlatları, “adalet mülkün temelidir” yataklarının asılı olduğu mahkeme salonlarında hükm cezalara çarptırıldı. Sonuçta hukuk ve adalet ülkemizde korku ve sefaletlin birer sembolü haline geldi.

Mevcut olanın değmezliğini savunan hukuk gericiğin hizmetindedir

Kuşkusuz bu gerçekliliği bilimsel açıdan da izah etmek mümkündür. Her sômûrgeci egemen sınıf, bir kez iktidarı aygıtını ele geçirdikten sonra kendi kurduğı düzenin meşruiyetini bütün topluma benimseltmeye çalışır. Herkesi kendi düzeninin sonsuzluğuna inandır-mak ister. Bunun en adil düzen olduğuna vaazedip durur. Düzenin esasenli açısından yapılamadın sakınca gördüğü şeyleriyse suç olarak tanımlar. Her suç için değışik yaptırımlar öngörür. Bunlar için çeşitli yaptırımlar sapta. Elbette meşru ile gayri-meşru olanın ayrıl-dırılmasında esas alınan değil, egemen sınıfın ekonomik ve politik çıkarlarıdır. Çikarıları tehlike ile karşılaşması değilsünde yaptırım-lar da artar veya azalır. Egemen sınıfın maddi temeli ne denli zayıf ve buna karşılık ezilen sınıfların devrimci muhalefeti ne denli güçlüyse, bu yaptırımlar da o denli ağır olur.

Günümüzde burjuva egemen güçler kendi düzenlerini sağlama bağlayacak yasal düzenlemeleri gerçekleştirme yoluna gitmişlerdir. Bu temelde yasaların birçok alanı-na ilişkin yasalar çikarmışlardır. Bunların en önemileri tepede a-nayasadır, ceza yasasıdır, medeni yasadır, borçlar yasasıdır, siyasal partilerin kuruluşu ve çikışmaları düzenleyen yasalar, şudur-bu, der. Her ülkedeki burjuva egemen sınıfların yasalarını uygulatacak kurumları ve adamları vardır. Mahkemeçiler ile burada görev yapan yargıçlar ve savcılar bunlar arasın-dadır. Bu adamlar parmaklarını kalın yasa kitaplarının sayfaları arasında dolayıştırarak, istedikleri maddeyi bulup sanıkların yüzüne okuyacaklar; düzenin meşruiyetini sanırları aşan kişilere hadimleri bildirirler, onları demir par-maklıklarına girsinler atacaklar; ar-dından biraz da bakışlarını ibret olsun diye kalın yasa kitabında öngörülen en ağır hapis cezasına çarptıracaklardır.

Bu adamlar ellerine adalet tera-zisini alıp ilk görevi basadık-

larında henüz gençlik sınırlarının dışına çıkmamışlardır. Ancak açı-kı kararlılıkla sürdüren zaman, onların ömürlerini de birlikte sü-rüklemiştir. Artık gençlik dönemi-riindeki iç görümlerinden eser kalmamıştır. Sağları bembeyaz olmuş, belki de bastonla yürür duruma düşmüşlerdir. Tutsakla-dıkları insanlar karşısında eskisi gibi seşleri tok çıkmamakta, ses tonları tehdit eder bir biçim alamamakta-dır. Cübbeleri solmuş, eski parlak renklerini yitirmişler. Parmakların önünde devrilen yasa kitapları bile bir hayli yıpranmıştır. Yalnızca bir tek şey değismemiş: kalın kitapları süsleyen yasa maddeleri kutsal kitaplar sözleri gibi hep aynı kal-mıştır.

Doğada ve toplumda hiçbir şey durağan değildir. Biziz çevreye bütün şeylerde, hareket ve değışi-menin varlığı diyalektliğin esasını oluşturmuştuk. Doğayı, insanlık tarihini ya da kendi düşünsel fa-tiyyetlerimizi bir incelemeye tabi tuttuğumuzda gördüğümüz ilk şey, bütün şeylerin hareket halinde olus ve değışik durumdaki bulunduğı bir tablodur. İçice geçmiş sonsuz illikler, etkiler ve karşı etkiler tablosu.

Kısacası madde hareket demektir. Mutlak olan hareketler. Her şey sürekli bir gelişme ve değışime halindedir. Sürekli hareket halinde olma ve yenilenme biçiminde ken-dini oturma koyan bu yasa, toplumu da değışikliye zorlar. Kuruluş aş-masında düzen için belli bir uygun-

“...Ne var ki, toplumu kaskatı bir cendere içine alıp sıkıştırarak potasını çikarmaya benzeyen bu durum, yasa koyucu uygulayıcının umurunda bile değildir. Onun gözleri toplumda yaşamakta olan gerçekliliğe değil, sadece ve sadece çıktığı kürsüsün üstünde değışmez lanrı kelamı gibi duran kara kaplı yasa kitabını görmektektir.

O kulaklarını; ben artık bu elbiseyi giymek istemiyorum, bunun yerine bana kafen giydireniz daha iyidir diye haykıran milyonların sesine tıkmıştır. Onun bütün inancını mutfak değmezliktir...”

luk arzeden yasal düzenlemeler, değışime ve gelişme ile birlikte toplumu sıkıktırma başlar. Bu durum, aynı elbisenin hiç değışitir-mekeksin yasasının bütün aş-malarında yeni kişiye giydirmeleri istemesine benzettilebilir. Deyim uyguna, toplu başlangıçta küçük bir çocuğa benzemektektir. Kendi-sine dikilen elbiseyle fazla yakış-masa da vücuduna örtelmelidir. Ancak toplum da insan gibi hiçbir zaman yerinde saymaz. Toplum, kalın yasa kitaplarının sayfalarını dolduran yasa maddelerine benzemez. Tıpkı insan gibi toplum da çokoukluktan dikkatliklik dömüne atlar. Öradan olsun ve yağıtlık aş-masına adın atar. Günlü değışikli-ye yerini bağındı olgusayan yeni bir topluma terk etmek üzere dü-müşüne yatar.

Ama düzen sahipleri, sözcükleri ve silahlı muhalefatin, toplumu hala küçük bir çocuk olarak görme-

ısrar ederler. Çocukluk günlerinin o eskimış göçmüş abidesi ben de sen de serpilip gelişmiş delikanlıya gidiyormuş gibilerim. Durum böyle olunca, patlayana o daracak abidesi için içinde toplumun bütün kurulları ve ayıpları sıtır. Toplumun bu ayıplı, gerçekte değişimin zorunluluğunu göstermek için gelen egemen sınıfları ayıdır.

Ne var ki, toplumun kaskatı bir cendere içine alıp sıkıştırarak potansiyon çıkarmaya benzeyen bu durum, yasa koyucu uygulayıcının umurunda bile değildir. Onun gözleri toplumda yaşamakta olan gerçekliği değil, sadece ve sadece çıktığı kürsünün üstünde değişmez tın kelimeli günlerden kara kaplı yasa kitabını görmektir. O kulaqlarını, "Ben artık bu elbiseyi giymek istemiyorum, bunun yerine bana kefen giydirseniz daha iyidir" diye haykırın milyonları içinde yatmaktadır. Onun bütün inancı "mutlak değişmezlik"tir. Burjuva toplumunda değişimin yasalarını uygulamakla görevli her yasa adamı için, bu adeta bir alim yazısı gibidir.

Tipki sık sık gıyıp adı göreceli bir kavramdır. Bu yüzden zamana ve zemine göre sürekli değişimlikler gösterir. Belli bir dönem için ayıplı sayılar kınanan bir davranış biçimi, başka bir tarihsel süreçte erdem düzeyine yükseltilebilir kutsanabilir. Doğal olarak bunun tersi de geçerlidir. Örneğin, eski toplumlarda her kadının birden çok erkekke evlenmesi normal bir olaydı. Bu sosyal ilişkiler tarzı, kurulu düzenden ahlak anlayışına göre yavaş yavaş oluşturmuyordu. Ama günümüzün ahlak anlayışı açısından bakıldığında, aynı ilişki biçimi hem aynı ve de suç sayılmaktadır. Yine de buna göre en büyük ayıp, değişimsiz isteyen bir toplum karşısında seyirci gibi davranmak ve yükselen değişimci istemleri görmemezlikten gelmek.

Bu değerdendirme bağıli olarak, hakkımızda hazırlanan iddianame üzerine birkaç söz söylemek istiyorum.

Görülmeğe olan bu siyasal yargılama davası için, sağlam temellerde oturulmuş bir iddianame hazırlanmakla, dram ya da trajedi niteliği taşıyan bir sahne eseri yazmak arasında ciddi farklılıklar bulunmaktadı. Sahne eserinin sahibi için birinci derecede önem taşıyan şey, çoğunlukla somut gerçekleri olduğu gibi yansıtmak değildir. Esasından onun sonuna değin gerçeklere sadık kalmak gibi bir kaygısı yoktur. Tiyatro sanatı, öncelikle hitap etmeye çalıştığı seyirci kitlesinin duyguları üzerinde etkili bulunmayı ve düşüncelerini yönlendirmeyi ilke edinir. Hele aynı adam bir de burjuva sınıf çıkarlarının sözcülüğüne soyunmuşsa, siyasal ihtilaflarını ve kaygılarını esenine olduğu gibi yansıtır. Bunun için gerçekçiliğin bütününü gözardı eder. Gerçeğin sadece bir ya da birkaç yönünü ele alır işler. Olayların ve olguların büyük bölümünü üzerinden atlar. Keyfince seçtiği olaylar arasında, sahne etkisi yaratacak biçimde bağlanırlar kumar.

Buna karşılık, işkilerin temel hakları ve özgürlüklerinden yoksun kılınmaması için yasa şaşımsal bir sorunun karara bağlanacağı yargılama olaylarında iddia makamının bazı gerçeklerin üzerinden atlamak gibi sairane bir özgürlüğü yoktur. İddia makamına böyle bir özgürlük tanınamaz, tanınmamalıdır. İsrarları yitilmiyor: Mahkeme salonunun bir tiyatro sahnesi, sandıkların bir sahne oyuncusu ve iddia makamının oyuncunun yönetmeni biçimine sokulmuş tehlikelidir. Sanık sandalyesinde tutulmuş insana ilgünamsı gibi davranılması, Mahkeme salo-

nundaki bütün sözler ve davranışlar, işkilerin temel hakları ve özgürlüklerinin kaderi üzerinde etkili bulunacaktır. Eğer iddia makamı gerçek anlamda insan yaşamına gerçek gösterilmesini istiyor, işkilerin temel hakları ve özgürlüklerini koruy ve onları saldırılar karşısında savunuyorsa, her koşul altında yaşamın gerçeklerine bağlı kalmalıdır. Suç olarak tanımladığı ve mahkum edilemesini istediği olguları nedenlerinden soyutlamalı; neden ile sonuç ilişkisini doğru yaklaşımalıdır. Nedenlerinden söz etmesizin yalnızca sonuçlarındaki yola çıkmak, dram sanatının tekniklerinden biridir. İddia makamının bu tekniktin yararlarına hakkı yoktur. Gerçekler, sonuçları nedenleriyle birlikte ele alınıldı ve bu nedenleri keyfili bir özgürlükle çarpıtıldıysa, zaman, ancak o zaman gerçek olarak adlandırılma hakkını kazanabilir.

Bu konuyu biraz daha somutlaştırmaya çalışalım. Pekli, hazırlanan iddianamenin altında imzası bulunan sayın Rebmann, bunu kaleme aldığı zaman acaba böyle mi davranmıştır? Burdan emin değim. Devrimci mücadeleler ve ulusal kurtuluş savaşları karşısında önyargılı tutumu, sayın Rebmann'ın somut gerçekliği uzağına düşürmüştür. Sayın Başsavcı her keşse bilinen ve tanınan bir insandır. Ancak kendisinin bu ünlü devrimci halk hareketlerine ve bu hareketlerin mensuplarına karşı öteden beri izlediği uzlaşmaz ve düşmanca tutumundan kaynaklanmaktadır. Sayın Başsavcının, herhangi bir sakınca görmezkin Türkiye'deki 12 Eylül rejimi savcılarının devrimcileri ve yurtseverlerini daradacağı göndermek için hazırladıkları iddianameleri kopya etmesi bunun en açık kanıtıdır.

Hemen birkaç örneği sunayım: PKK'nın halk mahkemeleri kurduğu, masum insanları bu mahke-

"...Aslında bu davanın adı Federal Almanya PKK-Apocular Davası olmalıydı ve gerçek de budur... Evet! Davanın adı mutlaka bu biçimde değiştirilmeli ya da böyleli bir davanın açılması reddedilmelidir... Bu dava, özgür dünya halkları ailesinin eşit ve saygın bir üyesi olmanın kavgasını veren Türk halkına karşı açılmıştır. Eğer bu davanın görülmeye devam edilecekse, davanın adının değiştirilmesinde sonuna değin ısrarlı davranacağım..."

melerin karşısına çıkarak tüm cesazına çarpırdığı iddiası sayın Rebmann'ın buluşu değildir. PKK'nın kendi içinde yeralan sol örgütlerle ve özellikle öteki Türk örgütleriyle düşmanca davranıldığı, suç kullanılarak kendileri için bu örgütleri benimsenmeye çalışıldığı ve bunun için gerektiğinde silaha sarılmakla çekinmediği tezi de Sayın Başsavcıya maledilemez. Aynı şekilde bu Partinin kendisinin ayrılan herkesi hain ilan ettiği ve bu gibi unsurları dölme cezalandırıldığı tarzındaki aklıki hikayelerin yayına girmiş bundan 11 yıl önceydi dayanmaktadır. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın Partisi içinde tam bir dikte-birlik kurduğu, kendisine rakip görüldüğü herkesi tasfiye ettiği ve Partisi içinde söz sahibi tek insan olduğu türünden çok yavaşıcı for-

yatlar, herüz PKK resmen kurulmamışken pazara sürüldüğü PKK'nın hiçbir işkisini Parti ortasında düşüncesini açıklama cesaretini bulmadığı ve buna teşebbüs edenlerin zorla sindirildiği etkisizleştirildiği bildirmediği harika saçmalıklar, sayın Rebmann'ın kendin demokrasisi aygıtı Türk askeri savcılarının hazırladıkları iddianamelerin sayılarınsı süslemisidir. Dolayısıyla iddia makamı yeni bir Amerika keşfetmiş gibi bu iddiaları ardarda sıralarken ya tam bir yanılgı içindedir, ya da Kürdistan'daki gelişmelerden yeterince haberdar olmayan dünya kamuoyunu yanıltmaya amaçlamıştır.

Kürdistan'da sikiyönem komutanlıklarının ve sömürge valisinin bildirileri, birer ölümlü makinası gibi çalışan Türk askeri savcılarının iddianameleri, Özel Savas Dairesi'nin psikolojik savas araçları basıp dağıttığı el ilanları, işkenceden kurtulmak için kardeşlerinin davasını zaman zavaillarıyla hazırlanan itirafnameler ve tezizlenen borazanı durumdaki çeşitli basın-yayın kuruluşlarının aşşıkil propagandaları suçluğumuzun kanıtlanması için basırcularca araçlar olarak ele alınıyorsa, o zaman Federal Almanya'da yargılanmamız gereksizdir. Federal Almanya Cumhuriyeti yargı organlarının böyle bir zahmete katılmamaları gerekir. Türk askeri savcılarının, aynı gerekçelerden yola çıkarak birçok arkadaşımızı ve benim hakkımda dava açtıklarını belirtmilyim. Bunun için ilk ayrı yerde dava açmanın gereği yoktur. Bari içimizden bazıları Türk devletine teslim edilsen de bizleri onlar yargılasın.

Sayın Rebmann'ın hazırladığı iddianamede ileri sürüldüğü iddialar Türk faşist savcılarının ödüncü aldığı gerçek. Corbanın pıgırlimesi için gerekli olan malzeme ile bu corbanın sansi pıgırlimesine ilişkin repetenin sahipleri Ankara ve Brüksel'de turmaktadır. Bunun kanıtlanması o denli zor bir şey değildir. Buna karşılık, gündeme getirilen bu davanın adı yanlış konulmuştur. "Ali Aktas ve diğerlerine karşı dava" adı gerçeği yansıtmamaktadır. Aslında bu davanın adı "Federal Almanya PKK-Apocular Davası" olmalıydı ve gerçek de budur.

Evet Davanın adı mutlaka bu biçimde değiştirilmeli ya da böyleli bir davanın açılması reddedilmelidir. Davanın adının değiştirilmesi halinde, en azından amacını gizlemeye çalışan bir gücün karşısına çıkan bir Kürdüşmünizinin karşısında bulundüğümüzunı anlayacağız. Bu davanın PKK'ye karşı değil, onun bünyesindeki terörist bir gruba karşı açıldığı ima edilmektedir. Gerçekte ise bu dava doğrudan doğruya PKK'ye karşı açılmıştır. Burada yargılanarak mahkum edilmek istenen 17 Türk yurtseveridir, PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir. Bu dava Kürdistan'da düşürülen insanlılığı yeniden ayakları üzerinde tutarkan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı açılmıştır. Bu dava, özgür dünya halkları ailesinin eşit ve saygın bir üyesi olmanın kavgasını veren Türk halkına karşı açılmıştır. Eğer bu davanın görülmeye devam edilecekse, davanın adının değiştirilmesinde sonuna değin ısrarlı davranacağım. Sayın Rebmann, haklarında dava açtığı gücün sanık sandalyesinde oturulan 17 yurtseverdir, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile bu mücadeleden öcüsü PKK olduğunu itiraf etmek zorundadır.

Bizler Türk devletinin ekonomik, sosyal, siyasal ve diplomatik çıkar-

larını "İç düşman" olarak tanımlanan devrimci güçlere karşı koruyan NATO ve bağıli siyasal güçlerin olduğu, tarafsız bir yargı organının karşısında bulundüğümüzdan emin olmalıyız. NATO içinde yeralan herhangi bir ülkenin yönetimi, Ortadoğu'daki jeopolitik ve stratejik konumu nedeniyle, Türk devletini gözükmüş bir biçimde savunabilir. Bu desteğinin en çok noktasına değin vardıkarak, bize karşı Türk generalleriyle aynı ağzı kullanabilir. "İç düşman"ın ezilmesi için sayısız yol,

"...Havalandırma çıkışta ve havalandırma dönüştünde çirçılıptak soyulmaya zorlandık. Her gün hücremiz arandı; eşyalarımız altüst edildi. Gece yarısına kadar söndürülmeden ve kızgın çöl güneşi gibi kişiyi sersemek çöven elektrik lambasının keskin ışığı altında aşşıkil bir psikolojik terörle yüz yüze bırakıldık. Kürçe ve Türkçenin dışında başka dil bilmediğimiz halde, adeta alay edercesine, elimiz UKW ve KW dalgaları iptal edimiş radyolar tutuşturuldu..."

yordam ve yöntem önerebilir. Uzmanlar göndererek sürdürülen bastırma ve imha cabalarına filen katılabilir. Bunu doğu karşılayınız. Pratikte işleyen de budur. Bu tür bir yaklaşıp, NATO'nun kuruluş amaçları ile tam bir uygunluk içindedir. Buna karşılık, NATO üyesi bir ülkenin savcısı da olsa, bir hukuk adamının bu biçimde davranması hakkı yoktur. O faşist Türk savcılarıyla aynı ağzı kullanamaz. Pekli, kulularına ne olur? Cevabını kendim verim: İddia makamı Türk faşist savcılarıyla aynı ağzı kullanırsanız ve savas açtığı örgütün terörist bir örgüt olduğunu kanıtlamak için ihtiyaç olduğunuz iddiaları bu güclerden doğdur alırsanız, açmasına öncülük ettiği bu dava hukuksal bir dava olmaktadır çıkar. Son derece zayıf olan meşru dayanakları tamamen yitirir. Bir siyasal dava, hakkı bir ulusal kurtuluş mücadelesine yöneltilmiş bir siyasal tavrı alış biçimine dönüşür.

Tutuklanışımızdan önce ve tutuklanışımızdan ardından yasalardan gelişmeler, iyi planlanmış bir "özel savas" gerektiriyi ile karşı karşıya bulundüğümüzdu doğrudan niteliktedir. Federal Başsavcılık kurumu, bu süreç boyunca adeta bir özel savas kurmayışı gibi hareket etmiştir. İgal edilecek adı mevki ve hukuk, bu savası başarıyla yürütmenin ilk ideal aracı olmuştur. Daha öncekilerin hesabı ketyimorum. Bizler tutuklandıktan sonra, sayın Rebmann bir dizi basın toplantısı düzenlemiştir. Basın toplantılarının amacı bellidir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile bu davanın sanıkları aleyhinde geniş bir kamuoyu oluşturmaktır istemistir. Sayın Rebmann PKK'yi tehlikeli görüldüğü örgütleri başına yerleştirmiş, böylelikle bu davanın sanıklarını mümkün olan en ağır hapis cezalarına çarpırtırmann zeminini döşemeye çalışmıştır. Kendisinin ne öçünde başarılı olduğu bu davada karar açıldığında ortaya çıkacaktır...

Savunma hakkımız saldırıya uğramıştır!

Davanın özüne ve içeriğine uygun olarak, iddia makamına "evliet etmeye verme" yetkili tanınmış, buna karşılık sanıkları "çıra yakma" olanağında bile yoksun

birakılmıştır. Savunma hakkımız kuşatılmış, savunmamızı hazırlamamız için gerekli koşullar neredeyse tümünden ortadan kaldırılmıştır. Bir yandan zorunlu her türlü belge, bilgi ve dokümanın elimize geçmesini yasaklayarak, öbür yandan ağır psikolojik terör koşullarına mahkum edilmemiz sağlanarak, duruşma salonunda birer sağırdılsız gibi davranmamız hedeflenmiştir.

Bizler, hazırlanan iddianamenin elimize ulaşmasından hemen sonra alınan yeni bir karar sayesinde insanlık onuru ile bağdaşması olanaksız ve aşşıkilığı uygulamaları hedefe oldu. Gardiyanların aşşık çahreleri dışında, insan yüzlerini görmeyiz yasaklandı. Eskiden varolan gündüz bir saatlik havalandırma hakkımız da hiç gaspedildi. Tatil günleri ile Cumartesi ve Pazar günleri havalandırma çıkarılmaz oldu. Gündün 24 saati boyunca, daracak ve havasız bir hücrenin içinde tutulduk. Havalandırma çıkışta ve havalandırma dönüştünde çirçılıptak soyulmaya zorlandık. Her gün hücremiz arandı; eşyalarımız altüst edildi. Gece yarısına kadar söndürülmeden ve kızgın çöl güneşi gibi kişiyi sersemek çöven elektrik lambasının keskin ışığı altında aşşıkil bir psikolojik terörle yüz yüze bırakıldık. Kürçe ve Türkçenin dışında başka dil bilmediğimiz halde, adeta alay edercesine, elimiz UKW ve KW dalgaları iptal edimiş radyolar tutuşturuldu. Kişi hak ve özgürlüklerini yılmaz savunucuları olan sayın hukuk adamları, bu kararları aldıkları zaman, bunların hangi anlama geldiğini çok iyi biliyorlardı. UKW ve KW iptal edildince, geriye kalan orta ve uzun dalga boylarında Türkiye yayı yapan hiçbir radyo istasyonu kalmıyordu. Zaten kendilerinin amacı da buydu. Çünkü onlar sanıkların dışı dünya ile bütün bağlantılarını ko-

"...Bizler tutuklandıktan sonra, sayın Rebmann bir dizi basın toplantısı düzenlemiştir. Basın toplantılarının amacı bellidir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile bu davanın sanıkları aleyhinde geniş bir kamuoyu oluşturmaktır istemistir. Sayın Rebmann PKK'yi tehlikeli görüldüğü örgütleri başına yerleştirmiş, böylelikle bu davanın sanıklarını mümkün olan en ağır hapis cezalarına çarpırtırmann zeminini döşemeye çalışmıştır. Kendisinin ne öçünde başarılı olduğu bu davada karar açıldığında ortaya çıkacaktır..."

parmak istenileridir. Basın özgürlüğüne yönelen tehditlere karşı kendilerini siper eden ayı hukuk adamları, üç gazete (Hürriyet, Tercüman, Milliyet) ve bir dergi (Nokta) dışında kalan gazete ve dergilerde abone olmamız istemiyorlardı. 12 Eylül faşizminin en civıvli günlerinde bile yayını sürdürülen Cumhuriyet gazetesini sakınacak yayınlara arasına sokuluyordu. Köin-de yasal yayı yapan bir ticari kuruluş olan Agri Yayınevi'nin ikardığı kitapları tamamen, düncüde özgürlüğüdür dillerinden döğürmeyen bu yasa adamlarınca kara listeye geçiriliyordu. Serxwebün ve Berxwadan gazeteleri ad varilecek yasak yayınlara kapsamina alın-ıyordu.

Duruşmalarımızın bağlayacağı günlerin gidecek yaklaştığı ve savunma haklarımızı tamamlamamız gerektiği bir anamda,

ancak açık baskı rejimlerinde neden-olabilen bu uygulamaları görülen gerek duyuldu? Sayın yasa adamlarımız bizi karşı sikiyönetim ilan etmelerinin anlamı neydi? Neden bizi Afrika'nın balta girmemiş ormanlarında yakalayıp hayvanat bahçesine kapatılan vahşi sirtlanları bir tutuyorlardı? Ulusal kimliğimize ve politik kişiliğimize bu denli gözükara bir biçimde saldırıların, hangi zorunlu gerekcelere dayanıyordu?

Bunlar mutlaka yanıtlanması gereken sorulardır. "Kaçma" ya da "kaçırılma" mizin ve başkalarının dışardan bizimle yaşadığı yolların ilişkili karmalarından oluştuğu varsayımıyla bu tür uygulamaların gerekisinin duyulduğu tarzdaki açıklamalar gerekçelere aykırıdır. Fethedilmiş kaleler gibi tahkim edilmiş hücrelere atılmamız, yakınlarmıza görüşme olanlığının eltilen alınmaması, radyodan haber dinleme olanlığımızın gasp edilmesinin, çeşitli gazete ve dergilere abone olmamızın sakıncalı bulunmasının, şahsi eşyalarımızın hücremizde bulundurmamıza karşı çıkılmasının, elektrik lambasının içinden açıp kapama olanlığının yokness kilinmaması, Cumartesi ve Pazar günleri havalandırmaya çıkırlarmızın, avukatlarımız ve yakınlarmıza cam bölmei odalarda görüştürmemizin, öbür tutukluların yararlandıkları çok çok haksan muaf tutulmamızın belirtilen gerekçelere ne tür bir bağlanışı olabilir? İddiamızın elimize geçmesinden önce de "kaçma" veya "kaçırılma" olasılığı mu muydu? Böyle bir tehlike iddianame teslim edildikten sonra mı ortaya çıktı? Kimler buna inanabilir?

Maruz bırakıldığımız insanlık dışı uygulamaların izahı için ileri sürülen gerekçelerin bir birinin mantıksal dayanağı yoktur. Bir yandan üzerimize aşşılık bir psikolojik terör ve işkence uygulanıyor, öbür yandan savunma hazırlığına hizmet edebilecek her türlü materyali edinememizin yasaklanmasının izahı bu olamaz. İşte bu noktada "çıra yakma" olanlığının bile yokness kilinmaması olgusu daha büyük bir anlam kazanmaktadır. Bu uygulamaların amacı, savunma hakkımızın kısıtlanması ve hatta tamamı ortadan kaldırılmasıdır. Hakkimizda hazırlanan iddianamenin üzerine oturtulduğu mantık belgirdir. İddia makamı gizlemeye gerek duymadığı bir öfke ile bütün nefretini PKK'nın üzerine kustu. Partimiz karalanmış, Partinin iç işleyiş düzeni çarptılmış, Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN bir müstebit insan olarak tanımlanmıştır. Partimizin programının tahvil edilemesinde bile herhangi bir sakınca görülmemiştir. Başmeş, Birleşik ve Demokratik bir Kürdistan yerine, PKK'nın Türkiye'nin "Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde komünist bir Kürt devleti" kurmayı amaçladığı iddia edilmektedir. Bütün bu iddialar nedermiş sözcüğü sözcüğü 12 Eylül rejimi savcılarının iddianamelerinde de mevcuttur.

Bir davada yargılanacak insanların birçoğu Kürdistan içi Partisi'nin üyesidir. Dolayısıyla, bu insanları, kendi diğerleri, "bunlar bu davanın açılmasıyla bağlanıyor iddia makamından gelse bile", dışardan yöneltmiş haksız ve mesnetsiz karalamalara karşı sa-

vunmaları en doğal haklarıdır. Bu hakları kullanması nasıl mümkün olabilir? Açıkılır ki, ancak Partimizin görüşlerini yansıtan çeşitli kitap ve belgeler basyarak bu hakkımızı kullanabiliriz. Ne var ki, böyle bir olanak elimizden alınmıştır. Savunma hakkımız kaba bir biçimde çiğnenmiştir. Ağırlı Yayınevi'nin bütün yayımlarının yasak yayımlar listesine alınması, kendi başına bunun en açık kanıtıdır.

4 Kasım 1950 tarihli, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerinin Korunmasına İlişkin Sözleşme adında bir belge var. Onaylayan devlet açısından bütün hükümleri bağlayıcı olan bu belgenin altında FAC'in imzası da bulunmaktadır. Söz konusu belgenin bir maddesinde, her sanığın "savunması hazırlamak için gerekli zaman ve kolaylıkları sahip olmak" hakkının bulunduğu belirtilmektedir. Bu maddede yer alan "kolaylıklar" sözcüğünün anlaşılması gereken şey nedir? "Kolaylık", iddianamenin saniklerine teslim edilemeyeceği birlikte, kendilerini yalnız başlarına bir hücreye kapatmak ve ellerine kalem-kâğıt tutuşturup "buyur, savunmanızı hazırla" demek midir? İddia makamının değil, sanığın hakları ve çıkarlarını gözetilen ve sanik lehine yorumlanması gereken bir madde böyle mi yorumlanmalıdır? Bu yasa maddesi karşısındaki gerçeklik nedir?

İşkence bir insanlık suçudur!

Tutukluluğumuz süresince saldırıya uğrayan yalnızca savunma hakkımız değildir, ulusal kimliğimiz ve politik kişiliğimizdir. Yoğun bir

"...Kişisel açıdan hiçbir kaygım yoktur ve olamaz. Bunun için, mahkemeden 'beni tahliye ed' gibi bir istemde bulunmadım ve bulunmayacağım. 'Beni beraat ettirin' demeyeceğim. Çünkü suç işlemediğimi, işlemediğimi biliyorum. Eğer iddia ettiğiniz gibi, 'toplumun selameti bozan' davranışlarda bulunmuş olsaydım, böyle bir şey mümkün olabilir. O zaman, 'Bu delaya özgü olmak üzere beni affedin, bir daha aynı suçu işlemeyeceğimi' diyebilirdim..."

psikolojik terör ve işkence sonucunda ulusal kimliğimizi yitirmemiz ve politik kişiliğimizin soyunması istenmiştir. Bu uygulamalarla karşımıza nedermiş örnek insan diye çıkarılan polisin hizmetindeki bir-iki karakteriz zavalının düzeyine düşürülmüş hedeflenmiştir. Polise fide veremeyi kabul etmediğimiz ve emperyalizm hizmetine girmiş insan taslakları olmayı reddettiğimiz için, bizden hesap sorma yoluna gidilmiştir. Türkiye'nin dışında bir yabancı dil bilmiyorduk ve en basit sorunlarımız bile açıklamalarından yokness oluyomuz, bize karşı kaba bir baskı ve sindirme aracına döndürülmüştür.

Bekli de bize babamızın evinde olmadığımız, cezaevinde olduğumuz hatırlatılacaktı. Doğrudur.

Adı üstünde, tutukluyuz. Özgür bir insanla aynı koşullarda bulundurulmayı bekleyemeyiz. Tutukluluğumuz sürüp gittiği müddetçe yaşamın her alanında bir dizi kısıtlamalar ve yasaklarla karşılaşacağız. Bunu doğal karşılayıp, doğal buluyoruz. Ancak bir insan olarak, ulusal kimliğimize ve politik kişiliğimize karşı saygılı olmasının, insan haklarının çiğnenmemesini, uluslararası hukukun bize tanıdığı hakların gasp edilmemesini istemek durumundayız. Bizim için bu hem bir hak hem de bir görevdir. Kimliğimizin üzerine yapıstırılan uğursuz terörist etiketi, haklarımızın çiğnenmesinin gerekçesi olamaz. İddia makamının birçoklarına deşet veren böyle bir üvanıya bile tatilf etmesi, üzerimize çirkin, aşşılık ve onur kırıcı bir psikolojik terör ve işkencenin denemesini haktı çıkarmaz. İşkence altında olduğumuz bir gerçekdir. Bunun için ayak tabanlarındaki falaka izlerini gösteremeyeceğiz. Eğer işkenceden yalnızca falaka ve elektrik şoku anlaşıyorsa, bu tür bir işkencenin yükü açığı fiziki tahribatı ortaya koymayacaktır. O zaman, bana, işkence denildiğinde fiziksel zorbalığın aklı geldiği, psikolojik baskı ve terörün işkenceden sayılamayacağı mı söylenmektedir? "Bizim cezaevlerimizde hiçbirine söz çekilmedi, polisimiz vücudunuzun en hassas noktalarına elektrik şoku vermedi. Tüm polisine yakalanaydınız, bir mevsim boyu işkence görür ve ananızdan doğduğunuz pişman olurduunuz" mu denilmektedir?

Kendi payına, Türk polisinin eline düşüp işkencenin en delirici biçimlerine tanık olmaları, FAC cezaevlerinde onur kırıcı koşullar altında tutulmaya terici ederim. Bunu bütün içtenliğim ve açık yürekliliğim söylüyorum. Orada hiç olmazsa işkence ile yükü geçen doksan günün ardından, kendi daha arkadaşlarımızı bir araya geldirdim. Bir politik tutuklu olarak, özlemimi kendiliğince yoldaşlarımızın arasına kattırdım. Kendiliğince ortak savunma hazırlama ve haktı devamızı birlikte savunma olanlığı oldu. Günde bir değil birkaç saatliğine havalandırmaya çıkardım. Acemi tamlırcı bir radyomun üzerinde oynanmaz, haber dinlemeye yarayan bu araç boş bir konserve kutusuna çevrilmeydi. Piyasada satılan kitap, gazete ve dergileri edime olanlığım doğardı. Cezaevi memurları dışında insan yüzlerini görmeyi yasaklanmaz, insan sohbetlerini de yasaklanırmıştım. Bütün tutukluluk süresi boyunca tek başına daracak ve havasız bir hücreye hapsetildim. Her defasında bir yığın hakerate uğrasalar da, yakınlarmıza görüşme hakkım elimden alınmazdı. Kişiliğimi ve onurumu korumak için doğal ve insani eylem biçimlerine yöneldiğim zaman, savcılar ve yargırcılar, "psikolojik hastalar bölümüne yerleymen ve takattan kesildiği zaman serumu takın" türünden fetvalar çıkarmazlardı. Ve en önemlisi, insanı insan yapan özelliklerini başında gelen dilimi konuştururdum. Düşmanların dilimi birkaç kesiip atıncaya kadar, bir an için bile olsa bu salıhı kullanmaktan geri durmazdım.

Bu söylediklerimden halkımız kasaplarını aklamaya çalıştığım ve FAC cezaevlerindeki orantı Türk

zindanlarındaki durumun daha iyi olduğunu savundüğünü sanılımsın. Türk burjuvazisi ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda son derece geri kalmıştır. Buna bağlı olarak, tutukladığı devrimciler ve yurtseverler üzerinde işkencenin en ilkel ve en hayvani biçimlerini denemesine öncelik tanınmaktadır. Daha inceltmiş ve modern diye tanımlanan psikolojik terör ve işkence yöntemleri bir bakıma tali planda kalmaktadır. Bu yöntemlerin anası Türk burjuvazisi değil, emperyalist güçlerdir. Özellikle Alman ve ABD emperyalistleri bu tür yöntemleri çeşitlendirmek ve uygulamakta uzmanlaşmışlardır. Doktor Mengele gibi uzmanları vastasıyla tutuklular üzerinde sayısız deneyler gerçekleştirtilen Hitler, Alman burjuvazisine zengin bir deneyim birikimi bırakmıştır. Kendi yeniliği ile sonuçlanmış olsa bile, Vietnam yöntemi ABD emperyalistlerini bu yöntemlerin baş uzmanı düzeyine yükseltmiştir. Reinhardt Gehlen'in İkinci Dünya Savaşı'nın ardından yeniden biçimlendirildiği CIA'nın en büyük marifeti, emperyalizmin işbirlikçileri ve kukulları özel sayısız yöntemleri konusunda eğitmektir. Türk faşist sömürgecileri CIA'dan aldıkları dersleri kendi tarihsel deneyimleriyle birleştirerek bu işin üstesinden gelmeye çalışmaktadırlar. Türk burjuvazisi bu alanda sadece adı geçen ilk uzman öğretiminin başarılı bir öğrencisi olabilir.

"Bir suç işlemekten sanık herkes, savunması için kendisine bütün güçlerini sağlanılmış bulduğuna açık bir yargılama ile yassa göre suçlu olduğu kanıtlanmadıkça suçlu sayılır". Bu, hukukun en basit, ama aynı ölçüde en en canalıcı ilkesidir. Aynı bu devada söz konusu ilke budobulbana kapalıdır. Bu davada yargılanan insanlara sanık değil suçlu muamelesi yapılmıştır. Bu durum savunmamız beklenmeden hakkımızda kesin kararları ulaştığı gibi göstermektedir. Kanım odur ki, insanlığın sempati ve desteğini kazanma mesuru ve haktı bir ulusal kuruluş hareketinin sıra nefetleri ulusalumuz, önceden biçilmiş cezalarla çarptırılmamızı engelleyemeyecektir. Sanık sayılıya maruz bırakıldığımız uygulamalar, böyle bir olasılığı güç kandırmaktadır. Doğal olarak, zorunda olmaksızın adalet ve hukuk ilkeleri ile bunları uygulamaya biçimine güvnmekte ne denli haki olduğum bir kez daha doğrulanmaktadır.

Sevgili Dost! Burada kendimi zamensı suçu ile yakınlığımızı terzemiş bir kişi olarak gösterme, mümkün olan en az ceza ile veya hiç ceza almadan için içinde sınırlıya çalımış gibi bir çabamın olmadığımı açıklamalıyım. Bunu mahkeme salonunda da açıklayacağım. Kişisel açıdan hiçbir kaygım yoktur ve olamaz. Bunun için, mahkemeden "beni tahliye ed" gibi bir istemde bulunmadım ve bulunmayacağım. "Beni beraat ettirin" demeyeceğim. Çünkü suç işlemediğimi, işlemediğimi biliyorum. Eğer iddia ettiğiniz gibi, "toplumun selameti bozan" davranışlarda bulunmuş olsaydım, böyle bir şey mümkün olabilir. O zaman, "Bu delaya özgü olmak üzere beni affedin, bir daha aynı suçu işlemeyeceğimi" diyebilirdim. Hayır, bu dava bizim suçlu kişiliğimizin için açılmadı. Genelle

emperyalist-kapitalist sistemin ve özellikle faşist-sömürgeci Türk devletinin sarılan çıkarları, politik gelişmeler ve diplomatik ilişkiler böyle bir davayı gündeme getirdi. Daha açık bir ifadeyle davanın açılması çok önceden kararlaştırıldı. NATO'nun kurmay karargahı bu görevi Federal Almanya Cumhuriyeti'ne havale etti. Ardından sözcümüne suç kanıtlarının bulunmasına çalışıldı. Buna uygun suçunlar bulunduruldu. Türk devletinin yardımıyla sayesinden birkaç "bulbül" temin edildi. Bunlar orkestra şefinin çubuğu doğrultusunda öttürülüp tutukmalara girildi. Ve sonuçta şimdiki noktaya ulaşılmış oldu.

Evet, sorunun özü budur. Senaryo ve bunun pratikte uygulanışı bu denli açık, kalkıp tahliye talebinde bulunmak anlamsızdır.

"...Bu davanın açılmasını sağlayarak ekonomik, politik ve diplomatik çıkar hesapları yüzünden çeşitli cezalarla çarptırılmamız mümkündür.

Ancak eminim ki, tarihin hakkımızdaki hükmü berastır... Bizi devletin adamı 'temsil edecek' ve mahkeme ile uyum içinde çıkararak mahkum edilemezini sağlayacaktır... Neysa daha maça başlanmadı. Henüz takılma sahaya çıkmadı. Her şey sahada belli olacaktır. Kazanmak zorundayız. Kazanacağız..."

Bunun herhangi bir yararının olacağını sanmıyorum. Her şey yargıların kurulmuş iradesine bağlıdır. İstedikleri gibi hareket ederler. Biz de aynı davranış özgürlüğüne sahip olacağız. Davamızı ve kendimizi savunacağız. Kaldı ki bizim mahkemeye değil hakimimize, çağdaş insanlığa, tarihe ve kendi vicdanımıza karşı sorulmuyuz. Bu davanın açılmasını sağlayan ekonomik, politik ve diplomatik çıkar hesapları yüzünden çeşitli cezalarla çarptırılmamız mümkündür. Ancak eminim ki, tarihin hakkımızdaki hükmü berastır.

Mektubuma burada son vermek istiyordum. Mahkemenin yeni bir kararı elime geçti. İstedikimiz avukatı savunma vekili olarak tutmamız reddedilmiştir ve tanımadığımız bir avukat savunma vekilimiz olarak atanmış. Tehlikeli bir manevradır bu. Savunma hakkımız öldürülmüştür. Bunu özel savışın en önemli hakeratından biri olarak değerlendirebiliriz. Bizi devletin adamı "temsil edecek" ve mahkeme ile uyum içinde çıkararak mahkum edilemezini sağlayacaktır.

Neysa daha maça başlanmadı. Henüz takılma sahaya çıkmadı. Her şey sahada belli olacaktır. Kazanmak zorundayız. Kazanacağız. Devam edeceğiz. En içten ve en sıcağ selam ve sevgilerini sunuyorum. Yeni bir mektupta buluşmak üzere hoşça kal.

Ali Haydar Kaytan
29 Mayıs 1989

Impressum
V.I.S.d.P.:
A. San
Vogelsgangstr. 286
5000 Köln 30

Yazma Adresi
SERXWEBÜN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası
Stedtparkasse - Köln
A. San
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 bfr.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda 3.75 hfl
İngiltere 0.90 £
İsvç 7.50 skr.
İsvçre 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

Gelecek 10 yılın zaferini yakalamak...

Baştaraf 14. sayfada sanî gelişme doğrudan doğruya hakim olunduğu, bu konuda cabalar yerinde gösterildiği için bugün hiç olmazsa, halkımızın adına hak edilebilecek bir konuma getirilmeleri sağlanıyor. Onun tarafından kabul edilen, giderek yavaş yavaş insanları tarafından da kabul edilir hatırı sayılır bir duruma gelmiştir. Bu, sağlanan büyük bir gelişme değildir, ama özü ve dikkate alınması gereken bir gelişmedir. Buna, hiçbir şeyden çekimlenmeye sinirizsi olarak hizmet ettik. Çocukların aklarındaki bile geçirmediği yöntemlerle çeşitli alanlarda, olanaklarda, olanaksızlıklarda biz bunu yaptık. Bu zorunlu bir hizmettir. Bu, kendisinin halkından ve insanlıkta sayan her kim olursa olsun göstermesi gereken basit ve mütevazı bir hizmetin yerine getirilmesidir.

Aynı zamanda, şehitlerimizin özversini boşak bırakmamak ve şehitlerimizin kanlarını gereklerini mutlaka yerine getirmek için bir an bile tereddüt gösteremeyişimiz eğerim ilkinin bu olduğunu, her kimsenin hiçbir gerekçeyle bunu sapırmayacağına bildiğimizden ötürü bu hizmetti yaptık. Onların yasa kuvveti haline getirilmesi, onların şahsında bir halkın yeniden ayağa kaldırılması; gerektiğini bildiğimizden ötürü bunu yaptık. Bu, PKK'nın bir ferdi kalsa bile temel ilkesinin bu olduğu bilinci ve sorumluluğuyla hareket ettirmiş için yaptık. Elbetteki, böylesi bir tarihten bu duruma gelmesini bilmişsek, artık geleceğin nasıl kazanılacağı da açıktır. Biz sorumluluğumuzla böylesine yüksek bir anlayışa yerine getirmeye çalıştık. Savaşlarımızda bulunanların ilgi veya ilgizilginden, desteklerinin azlığı veya çokluğundan ne kendimize bir pay biçimiz, ne de zorlarız. Biz de, hizmet sözkonusudur. Bizim yoldaşıktan anladığımız bir olay vardır. Kimseye tapınmayı sevmeyiz. Kimseye bilimsizliği, insanlığın genel ölçülerini dışına yaklaşılmayız ve hiç kimseye de buna yaklaşılmayız.

Sahte önderlikler çizmeyenin gerekliliği sürekli vurgulanmaya çalıştık. Önderliğin böyle gereğine inanıyoruz. Bunun cereyanının nasıl olması ve hizmetin adım adım nasıl sergilenmesi gerektiğini göstermiş. Mükemmel bir konuma ulaşmazsak ve bugün bunu temsil edemsek bile, ne azından şahitlerimizin neler ve kimler olduğunu göstermiş. Büyüdüğün en küçük ne kadar şahitlerin tüm yolları kapattırmıştır. Doğruların nasıl olması ve büyülmeleri gerektiği gösterilmiştir. Bundan sonra, elbetteki bu çabalar daha da derinleştirilerek sürdürülecektir. Bizimle ilgili almak isteyenler de bu özelliklerin farkında ve bilincinde olarak yürüyeceklerdir. Çocukça hiç kimseye yürümeye tahammülümüz yoktur. Her kimsenin bir ferdi bir aşiret üyesi gibi tapınmasıyla birleşerek yürünmesine de iltihay vardır. Bunlar dikkate alınmaz; dinlerin üyeleri mahsus, müminler gibi bağıllığı da fazla değeri bilmeyiz. Bizler bunların hepsinden asiret ilişkilerini, din ve alle ilişkilerini anlarız. Bu ilişkilerin bizdeki yoldaşlığı yetmediğini, bizdeki militanlığı yetmeyeceğini çok iyi biliyoruz. Parti içinde yoldaşlığı büyük değer biçerek yaklaşıyor ve buna nasıl ulaşılacağı gösteriyoruz. Bizim yoldaşlığı ilişkilerimizin gereklerini ulaşımları arkadaşlaştık, yoldaşlık yapmamız anlam ifade edebilir. Bu

konuda hiç kimse hayalleri kırıldığı için üzülmesin. "Parti içinde neden düştüm veya yükseldim" diye ne sevinisin ve ne üzülürsün. "Yıllarım PKK içinde geçti" diye ne fazla sevinisin, ne üzülürsün. Partinin içinde büyük insanlık görevi vardır. Bu yapılmaya çalışıldı ve pratikte kanılandı. Çoğunuzun bu kanılamayı henüz fazla anlamadığı, söylemleri. Ama yarınn daha iyi anlaşılacaktır. Alakâğın ölümlere yapılması gereken görevler vardır ve bu konuda belki sizlerden daha mütevazı bir konumda olduğumuzu söyleyebiliriz.

Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da yapacağınız görevler olacaktır. Böyle dedimimiz için, "şöyle böyle önder olur, küçük olur" demek fazla önemli değildir. Mesale, böyle olup olmamak değildir. Mesale, tarihin emrettiğini, halkın temel ihtiyaçlarına bağlı kalıp kalmamak. Biz, bunu göstermeye çalışıyoruz. Bu konuda ne çok yalnız olduğumuz zamanlarda, ne de tek olduğumuz zamanlarda kendimize güvenimizi yitirdik. Ne de bugün milyonların aklılarında muhatap olduğumuz halde, kendimizi yitiriyoruz veya çok güçlü görüyoruz. Hayır! Dün ne isek, bugün de öyür. Tehlike o gün ne ise, bugün de öyür. Hatta ilk gün bizce daha rahatça idi. Karakterimizle siyasal güç kazandığımızda da, bôbûrlemede, kendin müktedir görme olayı yoktur. Fakat şu var: Adım almak ve yapılan büyük başarılara gidermenin peşinde olmak, bir yerlerde yapılır. Kim ne ise, emeğine göre ve imkanınla el verdiğinde, ona ve emeğine layık olduğu değeri vermek yetti. Bu, siyasette de, üretim çalışmalarıında da böyledir. Yarınn sosyalist toplumu kursak, emeğe göre değer aktarmayı gerçekleştireceğiz. Bugün hepsinin siyasal faaliyetlerini sürdürüyoruz. Herkes emeliğ oranında PKK içinde bir sorumluluk vereceğiz. PKK'deki önderlik kistasının, sorumlu kadro kistasının bu olduğuna söyleyebiliriz. Bundan daha aşağısını kabul etmiyoruz. Bazıları başlangıça bunu anlayamıyorlar. Sizler anlamak için kendinizi zorlayın! PKK içinde, dışında, bütün toplumda bu tarzda yükselmek emene olacaktır. Halihazırda bizim yürüttüğümüz sorumluluk budur. Düşünün, tarihin, kendiniz için sonucun çıkarın! Bireysel hesaplarını içinde fazla kalmayın! Önderliğe yakıştırdığınız aldanarak da önderlik tablocları çizmeyen ve beklentiler için girmeyin!

Bütün yönleriyle gerçekleştirmiş olmaya çalıştık. Bütün bunları yaparken de daha iyisini, daha güçlüsünü hep beraber; hepinizin en özü rüyasını, birinci sınıf gerçekleştirmek için ne varsa onun yapaalım. Bu temelde tartışalım ve olanakların seferber edilmesi için ne lazıma onu yapaalım! Herkes görev istendiği alanlarda, Partinin temelini en iyi yerine getirmek yükümlüdür. Bu, PKK'nın önderlik kurallarıdır. İstisama emek, sahnele zararı getirir. "Ulaşmadım, şâh kaldım, şöyle oynadı gelim" demek sizleri kurtarmaz ve marlık de bunu kabul etmemektir.

Kesinlikle gelişmeye baha-ne bulmamak ve mümkün olanı, güç getirilmi mülkâda başariya yapmak şartı. İşte PKK'deki militanlığın esası budur. Ben de yenilginin birer türlü nedenlerini sıralayabilirim. Bana hiç kimse, "Bana şöyle söyle" demedi. Bırakalım doğruyu belirtmeleri; çoğu

vazgeçmek istedi. Ama biz de inandığımız doğrusunu böyle olduğunu söyledik ve inadına bunu yürüttük. Ve gelişmenin bu temelde sağlandığı kanıtlanmıştır. Siz bu aşamadan sonra aklınız iddia ederseniz, kesinlikle ezilirsiniz ve kaybedersiniz. Dolayısıyla, önderlik gerçekliğimizi her zamankinden daha fazla doğru kavrayalım! Bireysel hesaplar fazla anlamı değildir. Benimki bireysel hesap değil; bütün şehitlerin hem pratiğinde ve hem sözlerinde ifadesini bulduğu, hepinizin suyu bu biçimde de olsa anıvı verimlesi gereken destâğindeki görüldüğü ve her şeyden önce da hükümdar gelişen destâğında da görüldüğü gibi, değer verilmesi gereken bir usul ve tarzdır. Bu, benim de malim değil, genel değerlerin özüsidir. Bizde, bizde anlamda hepimizi başlıy kılın, hepimiz için bir emir telakki edilmesi gereken ve böylece gereklerini yerine getirmekten çekimlenmeyeceğiz, yitirici karşılayacağınız, bundan gurur duyacağınız, bununla yapacağınız, yaşam özelliğimizdir. Biz, bunu kısmen gösterdik; bundan sonra da elimizden geldiğince daha da göstereceğiz.

Biz, sunun-bunun hatırı için değil, bugünün için varız. Böylesine temel bir gerçekçi hayat bulması için varız. Dolayısıyla he-sabımız iyi yapaalım! Çok sehit verdik, acı çekti ve halen çekiyoruz. Ama dedi, Çünkü bugün çok iyi bir gerçek hayat bulmştur. Siz de küçükük de olsa, görev sahanızda bunları gerçekleştirelim! Ama bunda fedalılık de yoktur. Görüyorsunuz; biz bunca tehlikeye rağmen yaşamımızı yerinde ve güzel kullanyoruz. Bu yağa, çoğuna göre inanılmaz gelen bir gelişmeyi mümkün kıldık. Kesinlikle hiçbir şey kendiliğinden olmadı. Hesapla, adım adım, her şey kesinlikle düşünülüp düşünülüp geliştirildi. Bunlar işne ucu kadar imkânları çok iyi sezip, değerlendirip, her şey yerli yerine oluruma temelinde sağlanmıştır.

Bu yüzden, bizimle anlamı yürümek isteyenlerin, bundan başka bir tarzda yoldaşlık etmeleri mümkün değildir. Bu temelde pek kimseye fazla fazla kavaymaz çok veya herkesle kavaymaz vardır. Doğrular temelde hiç kimseye yoktur, ama her düzeydeki doğrulara kim ne kadar karıştık dığarsa onlara o kadar kavaymaz vardır ve bitmez. Çünkü ne dünün kavayması, ne de gelecek kavayması. Bu mezarada da bitmez. Zira insanlık varolduğuka, iktidar hiçbir zaman hükümlerini ulla etmekte her gün kalmazlar. Bu iktidar bizim gerçekliğimiz de "bûlâstır!". Onun için işlerimizin sürdürüleceklerdir. Aklılı olanlar; bunların emrinde işleri çabasıyla amansız bir biçimde sürdürürler. Ve onlara hayatiyet kazandırılır. İşte; önderlik gerçekliğimiz ve militan gerçekliğimiz böyle kavayarsın, süp-hesiz sizler de bugün bu büyük devada çok ihtiyaç duyduğumuz, halkımızın da yalvarıncasına biraz da bizden istediği önderliğe bir katkınız olur. Bunun sahibi olmak için çok zorunluluklar, arzular ve istekler vardır. Hepiniz de bu vasıflara sahipsiniz, ama gereği böyle yapılır. Bunu da yapın diyorum!

Partimizin tarihi tarihinde yüz akıyla çıkmak böyledir. Partimizde sınıfı çekmek ve mezuniyet budur. Bu temelde, Partimiz 10 yılı iyi geçirmiştir. On yılın imtihanından yüzünüzün aklıya çıkmıştır. Partimiz; tarih karşısında ve halkın içinde iyi bir önder olarak mezun olmuştur. Sürekli öğrenmiş ve öğretmiştir. Şüphesiz bu temelde geleceği de yüzünüzün aklıya karıştığı gibi, zatare ded sürdüremek için büyük öğrenme ve büyük öğretme niteliğini sürdürecektir. Bütününü bu, ona açıkça yapaacaktır. Bugün sosyalizmin bile vazgeçilmesi hayat ilkesi olan açıklığına daha da geliştirecek önder bir biçimde sürdürecektir. Eleştiriyi de tamamen yenili

— Yaşayan Partimizin zafer kazanan 10 yılı
— Yeniden 10 yılları zafer haline getirmek için tüm gücümüzle ilerli

Şehitlerimizin ve Parti tarihimizin bize öğrettiği...

Baştaraf 18. sayfada karalıklı bu güzel teorilerinizi nasıl bağdaştırıyorsunuz? Daha önce de söyledim, siz işte böyle gözükaraydınız. Ama Partinin kendini koruma isteğine veriyansın edersiniz. Kendinizi ne güzel ele veriyorsunuz. Avrupa'da atıp tutmak kolay; siz yine bu kolay işi yapmaya çalışın. Devrimin mantığı ve gerçekçi sizin kapasitenize uygun şeyler değildir. Ancak yıkıcı olabilirsin. Yalnız, yıkamak istediğiniz değerlerin sahiplerinin hassas olduğunu da unutmayın, PKK'lılar, değerlerin, kazanımların her zerresine ne bedel verdiğini biliyorlar. Bu nedenle zerresini çönmekle istemeyenler geçil vermezler. Hoş, siz de zaten bedeline hazır olduğunuz söyleyebilirsiniz.

Sizin sorduğunuz soruyu bir de bu sorularla: gerçekten sizler için bizlerin değeri var mı? Varsa onun için yapın. "Biz bir halk isledik, duyduğumuz ösiri öldük, öldürülenleri küçük katıfasiya düğün-nâkê Türk halkının ve PKK'nın düğmanlarıyla aynı cephede savaş-tık. Partimize, Önderliğimize bizi ne iş kosaşsa koşsun kabul-müzdür. İsterse bizi ölüme göndersin, ya da her türlü coşay hakket-tiğimiz için ölüme mahkum etsin vb. vb." diyerek; ve son zaman-larda ne yaptığını, neler düşündüğünü, kimseler ne ilişki düşün-ğünüzü, hangi Parti karşıtı faaliyet

çinde olduğunuz söyleyerek PKK'nın Önder yoldaş liderliğindeki yüce platformuna geri dön-mek istediğini belirtin. Eğer sa-mimiyensiz çok demezler. Ne var ki, bunu da sizler yapamazsınız, yapamazsınız. Sizlerde halk ve ö-lke sevgisinin zerresi kalmamış Sizleri küçük-burjuva bencil düşün-ürünüz biçimlendirmiştir. Aksı halde bu kadar düşmediniz. Zaten halk-la, ükleye, Partiyile tüm köprüleri yıkıp atmışsınız. Ağzınızda PKK lafı ise, PKK'yı tasfiye amacı için kullananlar, kaleyi için çoktarmek için söylenen yarıyanı gelmiş üç harf.

Tüm bunları okuduktan sonra, "İlam bir Apocu ka" diyeceğinizi biliyoruz. Çok haklısınız. Şehitleri-mizin, Parti tarihimizin bize öğre-ttiği, bırakmış değerleri miraslaştı-ran biri de Apocu olmanın gururunu yapaacaktır. Birtakım çevreler biz-lere böyle bir itidat edimlerini carı-larına, yanlış anlamalar yükleyerek, kendilerini göre yorumlayarak bir iş yaptıklarını sanmaktadırlar. Biz, başkalarının neyi nasıl görüldüğüne bakmayız. Neyin ne anlama gel-dikleri bilerek değeriendiriz. PKK'nın devrimi ruhunu Önder yoldaş-ın katkılarından soyutlamak, PKK'yı anlamamakla, yadımakla eşan-lamlıdır. Bugüne kadarki değerleri bizler bu kafa yapımıyla yaratlık. Bu kafa yapımızda, Partimizin ideo-lojisiinde, politikasında, pratiğinde

yaratma temeline sonuna kadar kullanacaktır. Şimdiye kadar yap-tığımız gibi, tek bir bireye indirgen-mesinden tutalım, bütün tarihimize kadar bu silah en yetkin ve yaratıcı tarzda uygulanacaktır. Bunu böyle yaparsak; işleyiş kuralları, görev takasları, çaba sergilenmesi isten-bile değildi ve bütün bunlar da gösterildiği, yüksek başarılar kazanmak kaçınılmaz olacaktır.

O halde, bütün tarih ve artık bizim için giderik özgürlük ham-leisi haline getirilen tarihimiz bu doğrultuya girmiştir. Artık tarih kendi ellerimizle yapıyoruz. Bunu Partimiz önderliğinde ve halkımı-zın elleriyle yapıyoruz. Bu gör-kemli bir inşadır. Kendimiz son-suz bir istekle, eskimeyi asla kabul etmeyerek, her anı, büyük bir hamle haline getirenler karşıla-maya devam edeceğiz. Bu temel-de, şüphesiz sizler de karşılayıp, daha da önderlere yakışır bir tarzda göstereceksiniz. Halkımız da gerçekten büyük bağıllığı-nı göstermiştir. Bu bağıllığın önümüzdeki dönemde bütününü kendi savasım cephesinde göstere-cek, sonsuz gücünü kendi di-kurtuluşuna seferber ederek, kar-gılamaya hazırdır. Önmümüzde dönem daha çok da halkımız ken-di savasımını elelendirecek—gim-diye kadar biraz da öncü yasa PKK SAVGI— bundan sonra Cephesi ERNK ve Ördusu ARKG sahatlerinde tarih şahnesinde yerini daha güçlü alacak, savaşan bir halk konumuna ulaşacaktır. Artık halkımız rolünü oynayacaktır. Yığıt bir halk, bilincinden ve örgütlenen bir halk, bütününü kaderini değiştiren bir halk haline gelecektir. Önmümüzde on yıl; bir-az da Kürdistan halkının on yılı, her cepheye savaşan ve kazanan bir halkın on yılı olacaktır. Hep birlikte, zaferlere dolu 10 yılı yeniden kazanmak için ilerleye-lim!

Önder yoldaşın verdiği ruh vardır. Mehtubumuz zaman zaman biraz alaycı ve yüzeyseldir. O ne yapalım, öyle bir mektuba böyle bir yanıt olablirdi. Yine de hiçbir arkadaş size bu düzdeye yumaşık bir yaklaşımla yazmadı. Yeniden bir karşılık vermenize gerek yok. Havada su dövmek olur bu. Ne siz, ne de biz zamanımı harcayalım. Sizinkini bilmem, ama bizim bir sanıymız bile de-ğildir. Sizi yazmaya değer bulduğum, zamanımız değil, her şeyimi verdim. Siz yıkıldığınız işlevi devam ettirebilseniz. Batağa kimsenin batmasını istemeyiz, gl-rerse de kendilerini ilgilendirir. Siz ilgilendiren yönüyle zaten ilgil-eniriz.

Bize böl keseden İttifak yapmış-sınız, selam ietmişsiniz; bu neden-le selam ietmemizin nezaket ku-rallarıyla çönmüş olurum. Birbirine zıt konusdaki insanlar da birbirine selam ve sağlık dileklerini bazen iletirler. Tarih bu tür yazış-maların binlerce örneğiyle dolur. Neye, aklın ve doğruların sizlere da ulaşmasını diyerek, size ve çevrenizekilere selam ve sağlık dileklerini iletiyoruz. Son cümleyi alay olsun diye yazmıyor-uz. Her şey içinde yapılır. Son cümlelerim; çok pektin olmas-da ciddi olarak kullandım. Doğal olarak, istesek de dostları birbirle-riyle iletmişti biçimde oluyacaktır. Bu da normal değil mi?

Mustafa Karasu
Ceyhan Cezaevi

Bugün hava ne kadar güzel. Oysa hava sıcak mı sıcak. Daha önce sıcak günler benim için bir işkenceydi; bir yüzüklük, bir hal-sizlik çökerti üzerimi. Sıkıntidan patlar gibi olurdum. Sıkardı beni sıcaklık...

Amma bugün bir başkayım. Havanın sıcaklığı, bende bir hoşluk, bir heyecan, bir coşku yaratıyor. Sevincten yüreğim titliyor, kabıma ağdayım. Yıllardır bu günleri bekliyordum; sevinç duyacağımı, güleceğimi düşünüyordum. Ne kadar özlemişim seni sevinç ve sana ne kadar hasret kalmışım gülmek.

Ve işte, beklediğim günler geldi çattı.

Niye gülmeyeyim, niye sevinç duymayayım ki; gün benim günüm, coşmak, heyecanlanmak, ben-sakrak olmak benim hakkım. Ben-işim tutumunu bugün fazlasıyla yaşıyorum.

**Niye yaşamayayım ki
Çünkü, bu gün
Evet bu gün
15 Ağustos,
Sevincimin dorukta olduğu gün.**

Bundan yıllar önce, faşizm bir karabasan gibi çöktüğüme üzerimeydi; her yanı, her alanı toz-duma-na boğmuştu. Öyle ki, her yerde korku, panik yaşıyordum. Bu korku ve paniği gören faşist generaler kuduruşukla kuduruyor ve insanlık adına ne varsa bir an önce bitir, ortadan kaldırma, yok etme gücünde yoğun bir caba gösteriyorlardı.

Adeta yeni baştan işgal ediliyordum. Dört bir yanda kana bulanmış, demir ökçenin o iğnec, o iğnecü seli duyuluyordu.

Düşman, almış olduğu hız karşısında hiçbir varlığın duramayacağını düşündüyordu. Ve onun gözünde artık her şey bitmişti.

Amma, düşmanın düşündüğü gibi olmadı. Benim evlatlarım, halkımın evlatları, bir avuç yigit kız ve erkek hemen mevzilerini terketmediler, faşizmin tüm vahşetine rağmen, davranışlarında, hareketlerinde korkunuk, bezginlik ve paniğin zerrisi yoktu. Tam terine kararlı ve inançlıydılar.

Düşmanın üstün gücü karşısında da kahramanca direnenek, kan dökse dökse, geri çekiliyordu. Geri çekilken girdikleri her muharebede düşmana ağır kayıplar verdirirdi.

Evet, mevzilerini terkederken kaçırdıkları yığılce, merçe döşerler, direnerek yaralıları bir hatları geri çekilirdi. Bu, yerinde ve doğru bir geri çekilmeydi.

Bu zorunluluk, ama bir o kadar da zordu. Fakat oğullarım, kızlarım akıllıydılar, nasıl davranacaklarını biliyorlardı. Onun için de tüm zorluklara karşın, ZOR alını başlardılar.

Eğer geleceğimi, bağımsız ve özgür geleceğimin garantisi olan sevgili evlatlarımla, direnerek geri çekilme taktiğini hayata geçirmeye, uygulamamış olsaydılar, onları hiçbir zaman affetmez ve her gün lanetleri yağdırırdım şimşekler misali...

Sükküler olsun ki, oğullarım ve kızlarım akıllıydılar. Bu yüzden düşündüğümü başıma gelmedi. Geleceğimi garantiye alarak, kurtuluşuma olan inancımı öldürmedim. Çocuklarım bu anlamlı davranış karşısında saygıyla eğildim. Ve bir daha tüm bedenimden hissettim ki, çocuklarım beni çok çok, cılıflı Kürdistanın dişiye bir sevaydın derinliği ile sevyolar.

Bu kutsal sevgi karşısında saygıyla eğilmem mümkün değildi. Ve eğildim. Oğullarım ve kızlarım bu saygıya layıktılar.

Gerçekleştiren günleri zor günlerdi. Ama ben evlatlarımla zor günler için doğmuş büyümüş,

"Zafere kadar sürdüreceğiz ki; BİZİM YAŞADIKLARIMIZI, BİZDEN SONRAKİLER YAŞAMASINI"

yetilirmiştim. Ondandır ki, içinde bulunduğukları koşullar ne kadar ağır ve zor olursa olsun, mutlaka bir yolunu, bir çaresini bulup, dâtesinden geliyorlar, ve karşı zor engellerini birer bir aşılıyorlar. Böylece evlatlara sahip olduğum için gururluyum ve bir o kadar da umutluyum. Onlar kurtuluşuma olan umudumun en karanlı dönemlerde bile hep diri tutulur.

Bütün bunlara rağmen yine de hüzünlüydim. Benim dağlarımın, ormanlarımdan, kent ve köylerimden direnerek geri çekildikleri zaman yüreğim kan ağlıyordu.

Her biri bir vatan parçası olan yigit oğullarım ve kızlarım beni, geçici de olsa terk etme zorunda bırakılmışlardı.

Özümlemek, kahırlanmamak, kederlenmemek elde değildi.

Evet,

Onlar da hüzünlüydü, kederliydi, yürekli kan ağlıyordu. Ama yürüşlerinde, baksınlarında inanç ve kararlılık vardı. Toprağa besan ayakları serpi, hareketlerinde bir o kadar da çevikler.

Bir gün tekrar geri dönerceklerini biliyordum. Hem de eskisinden daha güçlü ve yetkin olarak.

Benim için acı kapkaranlık günleri başlardı. Halkımız bir tedirginlik, çekingenlik, korku başgösterdi. Aclarımı bin kat daha artırmış ve gün geçtikçe de artık haberle ağırlaşıyordu. Dört bir yanını faşizm tarafından, zindana, işkencehaneye dönüştürmüştü. İnsanlarımın yürek parçalayan acı feryatları; yükseldikçe yükseliyordu.

Yekes, ihtiyaç-kadın-çocuk demeden aklı hayale girmeyen işkence yöntemlerinde geçiriliyorlardı. Sömürgeci-faşizm, uğradığı her yeri kan gölüne dönüştürüyor, öldürdükçe öldürüyordu.

Bütün bunlara dayanmak zorundaydık. Çünkü, ben onurluydum, halkım onurluydu. Bu onurdun bizleri ayakta tutan, aclarla, zorluklara dayanmamızı sağlayan, dayanacaklık.

Zafer için bu şarttı.

Yüzyıllardan bugüne nice barbarlar zalimler, işgeli ve istilacılar beni işgal etti, talan etti, halkımı toplu kıymırlardan geçirdi, illike-riye kadar kemirdi, sömürdü.

Bütün bunlara dayandım, dayandırsam bile dim.

Nasıl ki, geçmişte, bütün bu zorluklara dayandık, bugün de 20. yüzyılın bu barbar, kan dökücü, vahşi rejiminin çağdışı uygulamalarına dayanacak, dayanacaklık. Ben dayandık, halkım dayandı. Kaç zafere armazdık! Mesafenin gittikçe kapanacağını biliyorduk.

Düşman "bitirdi", "yok etti", "bir daha belleri doğultamaz" mantığıyla rahat rahat hareket ediyordu. Ve bu mantıkla zindandaki savas esiri evlatlarımla üzerine tüm himayirliya yөнeldiler. Onların şahsında benim devamı olduğum tarihî kararlıklarına gömmek istiyorlardı.

Düşman acımaz ve merhametsizdi. Gece demeden gündüz demeden umuduna varmak için, her savas esiri birer ihanetçi durumuna getirmek için aklı hayale sığmayan işkence metodlarını uyguladı. En incinenden en kalınına kadar, akına gelen her şeyi ama her şeyi denedi. İşkenceyi vahşet düzeyine çıkardı. Özellikle Diyarbakır zindanında vahşet kol geziyordu.

Bütün bu yol ve yöntemler, çilgincilikler vefalı evlatlarımla direncini kıramadı. Bana karşı bağı-

lık ve inançla dopdolu olan yigitlerimin görkemli direnişli bastırmadılar. Diyarbakır zindanında başlayan bu kıran kırana savasta, koşullar, savas esirleri aleyhine olmasına rağmen, tarihlende nder rastlanıran bir direniş sergileniyordu.

Tecrübesizdiler, hiçbir mirasları yoktu. Fakat yine de düşmanın acımazlığına, çağdılığına karşı direniyorlardı. Direnerek tecrübe ediniyor ve belli bir miras yaratıyorlardı.

Diyarbakır zindanı bir mezbaneyeye dönmüştü. Evlatlarımla çöçüklerini duydukça yüreğim burkuluyordu.

Hayrînin:
"Arkadaşlar, Kürdistan Viet-namıdır, bu insan çöçüklerini unutmuyam" haykırışını duyduğum an, gözyaşlarımı tutamadım. Hayrîm ne kadar da acı çekiyordu.

Kemal'in:
"Ben komünistim, ben enternasyonalistim. Kürdistan bağımsızlık kavgasında yer aldığım için gurur duyuyorum" sözleri, düşmanın suratına bir şamar gibi inmişti. Kemal'in çöçüklerini duydukça birkemden deliye dönüyordum.

Mazlum'un:
"Amacımız Bağımsız, Birleşik Demokratik, Müreffeh bir Kürdistan Cumhuriyeti'ni inşa etmektir." açıklaması hayattaki kudurtmuştu.

İşte böylesine amansız direniyorlardı; böylesine güçlüpekiler ve böylesine yigiti ve mertiller.

Bana olan bağıllıkları, sevgileri uğruna birer birer direnerek şehit düştüler. Ve onları peşpeşa ölümleri izledi. Onları sevgisi başıma bastım, yanaklarımdan doyasıya öptüm, öptüm, öptüm...

Aclarla bürünmüştüm. Süphan, Ağrı, Cilo, Gabar benimle yastaydılar, keder bürmüştü tümünü. Firat, Dicle yaslı yalı akıyordu; akların, kıvrımları hüzünlüydü.

Evet hüzünlüydük.

Kederliydik

Ve büyük bir yastaydık.

Bütün bu acıları birazcık da olsa dindiren, savas esirlerinin görkemli direniş karşısında sömürgeci faşizmin dize gelmesi, çaresiz kalması, şamar üstüne şamar yemesi ve faşizme karşı zaferin ilk zindanlarda kazanılması, faşizmin gerilettilmesiydi.

Mazlumlarım, Hayrîlerin, Kemalîlerin ve nice şehit düşmüş evlatlarımla zindanların karanlık karanlıklarından gönderdikleri direniş mesajlarına mutlaka yanıt verilecekti. Buna inanıyordum. Ve nitekim öyle oldu.

1982'de evlatlarımla ikinci kongrelerini topladı. Bu kongrede büyük ve tarihsel bir karar alındı: "Ülkeye yeniden giril ve direnme savası."

Bu artık kaçpaca günlerin noktalanması, apayrık günlerin başlaması demektir.

Kongrede alınan karar ışığında, ilk ödül gruplar üç-beş kişilik katlieler halinde bana doğru; Kürdistanlarına doğru, öz vatanlarına doğru yürüyüşe geçtiler.

Kapakra yas elbiseleriyle ilk grubu gözyaşları içinde sevgiyle kucakladım. Evlatlarımla da gözleri bululanmış, konuşmaları dylesine aralıklı ve ağır idi ki, ağlamak için kendilerini zor tutuyorlardı.

**Ne kadar da özlemimizi sizleri
yigitlerim.
kucakladım kucakladım...
Ohurduk, karalıklı olarak derin
bir sohbebe daldık.**

Onlara, benim ve halkımın çektiği cileleri, düşmanın merhametsizliğini, Diyarbakır zindanında Mazlum'un, Hayrînin, Kemal'in ve diğer evlatlarımla kahramanca direnişini, şehit düşüşlerini, en ince ayrıntısına kadar anlatım. Ben bunları anlatırken, sakin ve sessiz dinlediler. Fakat hepsinin gözünde öfke, kin, nefret ve intikam kıvılcımları saçılıyordu.

Onlar da bana, yurtdışında karşılaştıkları zorlukları, kamp yaşantısını; siyasi ve askeri eğitimi; İsrail siyonistlerine karşı kardeş Filistin halkıyla birlikte nasıl savastıklarını, yigitliklerini, sevgili Başkan APÖ'nün bitmez-tükermes enerjisini, Kürdistan için, halk için sarfettiği aklı almaz caba ve faaliyetlerini, her şeyi bir bir anlatıyorlardı.

Onları büyük bir sevinçle dinliyordum. Evlatlarımla konuşunca sevincim büyüyordu. Onlar da gülyüzlü; başlarımdan geçen birçok olayı, çektiıkları acıları, karşılaştıkları zorlukları, coşuklu ve neşeli bir hava içinde, yer yer ayaş esirler de serpiştirilerek anlatıyorlardı.

Sohbetimizin sonuna geldikçim zaman, evlatlarımdan biri ayağa kalkarak; "İşte geldik ey Kürdistan, senin acılarına, çektiğin cilelere son vermek için, seni kurtuluşu ulaştırmak için, sömürgeci zebanileri bağrından söküp atmak için..."

"Yemin ettik, yemin ettik ey Kürdistan, direnişin dağlarına ilmek ilmek öreceğiz. Senin huzurunda söz veriyoruz, bunları yapacağımızdır. Ama bu görevimizizi yerine getirdikçim zaman şahadet mertebesine ulaşan Mazlumlar, Hayrîler, Kemalîler ve bütün devrim şehitleri huzur içinde uyuyabilir..."

Konusmasını bitirir bitirmez bütün gücümü onu kucaklayarak saktım. Ve başıma basım yigitlerini. O andan itibaren evlatlarımla derin ve zahmetli bir faaliyet için girdiler. O tarihten sonra da gelen her öcük kurtuluşu grup, aynı yolu izleyerek faaliyetlere girişti.

O günün 15 Ağustos gününe kadarki süre boyunca, gece gündüz durmadan çalışıp, cabaladılar, tüm hazırlıklarını tamamlıyorlar, düşmanın tepesine bir balıoz gibi inme noktasına geldiler.

Düşmanın beklediği bir darbe bugün indirilecek, düşman şaşkına dönecek, büyük bir paniği yaşayacak, bu aynı zamanda bağımsızlık ve özgürlüğümüz için güçlü bir atılım olacak, bütün bunları şimdi den hissediyordum.

İçim içime sığıyor. Üzerinden geçen bulutlara bakıyorum. Bugün her günkünden daha farklı bir yol alıslar var, baktıkça içim ferahliyor, bir hafiflik hissediyorum. Gökyüzü durmadan gülmüşüydü.

Firat, Dicle bir başka akıyor, bir başka uğıduyor, aklarından bir coşkunluk, bir zağafedimzik var. Deli Firat, bugün bir başka güzelliğe.

Ağrı, Süphan, Cilo ve Gabar düşmana meydan okurcasına, "Bundan sonra herbirimiz birer direniş kalei, düşman için ölüm ölaçağı" mesajını derin derin yana yolluyorlar, tüm heybetli birer sergiyorlar. Bugün heybetli bir duruşları var, kuç ucuş kervan geçmez dumanlı dağlarımlar.

Bir başka aldemle ormanlıklar, fundalıklar. Her dal her yaprak bir birine intikam etmişine itiyor, sağa-sola kıvrılıyor, bir genlik havası içinde ahenkli bir dans edisleri var bugün... Rüzgarın esisi hüzünü değil,

bugün, nasıl nazlı da esmiyor, kabına sığmaz neşeli bir esis var...

Derli ve kederli düşünceleri son vermiş kuşlar. Cıvı cıvı, oynaşyor, boğuşuyor, tepiniyorlar. Cıvı-cıvımlar buram buram özgürlük kokuyor bugün.

Güneşin kavuruculuğuna boyun bükmüş gök bugün bana boyun büküyor, dağ çiçeklerinde. Hepsi renge, dudur, çevrelerinde güzelliklere gözükükler katarak, alıvan alıvan kokuyorlar.

Bugün tabiat ana zembereğinden tobarıncasına tüm güzelliklerini gözde öndüne seriyor, sergiliyor. Bütün bu güzellikleri bir arada yaşıyorum.

Neden yaşamayayım ki?

Bugün atılım günü:

**15 Ağustos
Yigit oğlum, büyük komutan Agil,
elinde silahı, karşımda duran
geçillere haykırıyor:**

**Kürdistan diyor,
Bağımsızlık diyor,
Özgürlük diyor,
Kurtuluş diyor.**

Bu haykırışı duyar duymaz, yıllardır güldüğim kaplara yas elbiselerimi çıkıp rengarenk olanları giydim.

Agil'in haykırışı, dağdan dağa yankılandı. Oradan ovalara bir sel gibi aktı. Dağlar selama durdu. Firat, Dicle dolu dolu gülmüşdü.

Gerillalar fırtına öncesi bir sessizlik içinde, Agil komutanın her söylediğini dikkatlice dinliyor.

Agil komutanın komutasında ve içip gerillaya yararış bir zinde, dağdan, heddefedilen noktalara doğru bir fırtına gibi estiler. Erub ve Şemdinli devrimci geldikleri irtına kasırgaya dönuştü.

Bu devrim kasırgasıyda, öndüne geleni silip süpürdü.

Gerillalar Erub ve Şemdinli şehir merkezine parkmaları intikam tatışındı, düşmana atılan her şeyi etkisizleştirecek, yok edecek mekanik tüfek tatarakları ve roketleri konuşturdu konuşturdu girdiler.

İki şehir merkezinde de gerillaların denetimine girmişti.

"Yasan PKK"

"Yasan HRK"

"Kahrolsun sömürgeciliğe!"

"Bil Şerok APO", sloganlarıyla

her taraf inim inimliyordu. Halk, temsilcilerini göndermenin heyecanıydı. Büyük bir sevgiyle gülmüşüydü. Büyük bir coşku içinde düşmana lanetler yağdırıyor, yıllardır özlemle beklediği gerillaya sarırdı.

Bu tablo karşısında ağlamamak için kendimi zor tuttum.

Ben,

Halk,

Ve yıllardır özlemi çekilen

**temsilciler,
yani oğullarım ve kızlarım
Bugün hepimiz bir arada, bir daha
ayrılmamak üzere anı geçiriyor.**

Ve şöyle seslendim hepsine:

"Sürekli sloganınız, canı Türk sömürgeci sairidalarına dölüm olsun. Yürün evlatlarımla vurun, düşmana alı ne varsa vurun, yığın, dağın, parçalayın ve yerine, bise verasın, geçasın, en güzeli kurun; kurun ki, yaşıdıklarınız sizden sonrakiler yaşayabilsin."

Sana söz veriyorduz Ey Kürdistan! Nasıl ki bundan ilam bes yıl önce düşmana karşı ancak bir savas bağlaşıp, savasarak, bugüne kadar geldiysek, bugünden sonra da 15 Ağustos ruhunu daha canlı bir biçimde yaşatacak, bağlaşığımız bu haki ve meşru olan kutsal hak savasımızı zafere kadar sürdüreceğiz.

**Ektephir Özei Tıp Cazeavi
Şükri Gektas
Ağustos 1988**